دکردان کِتاب

۱په دې کِتاب کښې هغه خبرې دی کُومې چې مُوسیٰ ټولو اِسرائیلیانو ته
وکړې کله چې هغوئ د اُردن سیند نَمرخاتهٔ طرف ته په صحرا کښې وُو. هغوئ
سُوف ته نزدې د اُردن په مېدان کښې وُو، دا د هغې ښارُونو په مېنځ کښې دے
چې د فاران ښار یې یو طرف ته دے اؤ د طوفل، لابن، حصیروت، او د دیذهب
ښارونه یې په بل طرف دی. ۲د غرُونو وطن ادوم په لاره د سینا غرهٔ نه واخله
تر قادِس برنیع پورې د یولسو ورځو مزل دے. ۳د هغوئ د مِصر نه د راوتلو
نه څلوېښت کاله پس د یولسمې میاشتې په وړومبۍ ورځ، مُوسیٰ بنی اِسرائیلو
ته هغه هر څهٔ ووئیل چې مالِک خُدائ هغهٔ ته د وئیلو حُکم ورکړے وو. ۴دا
د هغې نه وروستو وُو چې مالِک خُدائ د اموریانو بادشاه سیحون له شکست
ورکړے وو، چې هغهٔ د حسبون په ښار بادشاهی کوله اؤ د بسن بادشاه عوج،
چې هغهٔ د عستارات اؤ ادرعی په ښارُونو بادشاهی کوله. ۵دا هغه وخت وو کله
چې بنی اِسرائیل د اُردن نَمرخاتهٔ طرف ته د موآب په علاقه کښې وُو چې د
خُدائ پاک په قانُون اؤ حُکمُونو باندې مُوسیٰ هغوئ پوهول شروع کړل. هغهٔ
ووئیل چې، ۶”کله چې مُونږ د سینا غرهٔ سره وُو نو مالِک خُدائ زمُونږ خُدائ
پاک مُونږ ته ووئیل چې تاسو د دې غرهٔ سره ډېر زیات ایسار شوی یئ. ۷خېمې
اُوچتې کړئ اؤ په سفر روان شئ. د اموریانو د غرُونو وطن اؤ ټولو ګېرچاپېره
علاقو ته لاړ شئ چې د اُردن مېدان، د غرُونو وطن اؤ لاندې علاقې، د صحرا
علاقه اؤ د مدیتران سیند غاړه په کښې ده. دکنعان وطن ته اؤ د لبنان غرُونو نه
اخوا د فرات لوئ سیند پورې لاړ شئ. ۸ګورئ! دا هغه ټوله زمکه ده د کُومې
چې ما، مالِک خُدائ، ستاسو پلارنیکهٔ، اِبراهیم، اِسحاق، یعقُوب اؤ د هغوئ
د اولاد سره د ورکولو وعده کړې ده. لاړ شئ اؤ هغه قبضه کړئ.“

د حضرت مُوسیٰ د خلقو د پاره مشران مُقررول

(د هِجرت کِتاب ۱۸ :)

۹مُوسیٰ خلقو ته ووئیل، ”کُوم وخت چې مُونږ لا د سینا غرهٔ سره وُو، نو ما
تاسو ته ووئیل چې زهٔ په یواځې ځان ستاسو ذِمه واری نهٔ شم اخستے. ۱۰مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو د آسمان د ستورو په شان بې‌شمېره کړی یئ.
۱۱مالِک خُدائ، ستاسو د پلارنیکهٔ خُدائ پاک دې تاسو یو په زر زیات کړی
اؤ هغه دې تاسو دولت مند کړی، لکه څنګه چې هغهٔ وعده کړې ده! ۱۲خو زهٔ
یواځې د لانجو فېصله کولو دا دومره لویه ذِمه واری څنګه برداشت کړم؟ ۱۳د
هرې قبیلې نه یو څو هوښیار، پوهه لرُونکی اؤ تجربه‌کار سړی خوښ کړئ اؤ زهٔ
به هغوئ په تاسو مشران جوړ کړم. ۱۴اؤ تاسو زما سره متفِق شوئ اؤ ومو وئیل
چې دا به ډېر ښهٔ کار وشی. ۱۵نو ما هغه هوښیار اؤ تجربه‌کار مشران واخستل
چې تاسو د خپلو قبیلو نه خوښ کړی وُو اؤ هغوئ مې ستاسو مشران جوړ کړل.
چې څهٔ د لسو، څهٔ د پنځوسو، څهٔ د سوُونو اؤ څهٔ د زرګُونو کسانو ذِمه وار وُو.
ما ستاسو د قبیلو د پاره نور آفسران هم مُقرر کړل. ۱۶په هغه وخت ما ستاسو
قاضیانو له حُکم ورکړو چې ستاسو د خلقو په مېنځ کښې کُومې لانجې راځی
نو هغې ته غوږ نیسئ. هره یوه لانجه په اِنصاف سره فېصله کوئ، کهٔ د دې
لانجې تعلُق صِرف ستاسو خپلو خلقو سره وی یا کهٔ په کښې هغه مُسافر هم
شریک وی کُوم چې ستاسو سره اوسېږی. ۱۷په فېصلو کښې د چا طرفداری
مهٔ کوئ، د هر چا سره یو شان اِنصاف کوئ، دې خبرې ته مهٔ ګورئ چې هغه
مالدار دے اؤ کهٔ غریب. د هیچا نه مهٔ یرېږئ، ځکه چې کُومې فېصلې تاسو
کوئ هغه د خُدائ پاک د طرف نه وی. کهٔ یوه لانجه ستاسو د پاره ډېره مُشکله
وی نو ما له یې راوړئ چې زهٔ یې هواره کړم. ۱۸هم په هغه وخت ما د هغه
نورو ټولو څیزُونو حُکم درکړو چې تاسو یې کوئ.

قادِس برنيع ته د جاسُوسانو لېږل

(د شمېر کِتاب ١٣:)

١٩مُونږ هم هغه شان وکړل چې څنګه مالِک خُدائ زمُونږ خُدائ پاک حُکم راکړے وو. مُونږ د سينا غرهٔ نه لاړُو اؤ په هغه لوئ اؤ خطرناک بيابان کښې د اموريانو غرُونو وطن پورې روان وُو. کله چې مُونږ قادِس برنيع ته ورسېدُو، ٢٠-٢١نو ما ووئيل چې اوس تاسو د اموريانو د غرُونو وطن ته راغلى يئ، کُوم چې مالِک خُدائ زمُونږ خُدائ پاک، زمُونږ د پلارنيکهٔ خُدائ پاک مُونږ له راکوى. ګورئ! هغه دا دے. لاړ شئ اؤ هغه قبضه کړئ هم هغه شان لکه څنګه چې هغهٔ حُکم کړے دے. يرېږئ مه اؤ مهٔ بې‌حوصلې کېږئ. ٢٢خو تاسو ما له راغلئ اؤ ومو وئيل چې د ځان نه مخکښې به سړى ولېږُو چې هغه وطن وګورى اؤ مُونږ ته ووائى چې د ورتلو د پاره کُومه لار ښهٔ ده اؤ هلته ښارونه څنګه دى. ٢٣دا خبره په ما ښهٔ ولګېده، نو ما د دولسو قبيلو نه يو يو سړے خوښ کړو. ٢٤هغوئ د اسکال مېدان پورې د غرُونو وطن ته د معلُوماتو حاصِلولو د پاره لاړل. ٢٥هغوئ چې هلته کُومه مېوه ومُوندله نو لږه يې ترې نه راوړه اؤ هغوئ ووئيل چې مالِک خُدائ زمُونږ خُدائ پاک چې کُوم وطن مُونږ له راکوى هغه ډېر آباد دے. ٢٦خو تاسو د مالِک خُدائ زمُونږ د خُدائ پاک د حُکم نه سرکشى وکړه اؤ هغه وطن ته وردننه نهٔ شوئ. ٢٧تاسو يو بل ته وغورېدئ اؤ ومو وئيل: مالِک خُدائ زمُونږ نه نفرت کوى. هغهٔ مُونږ د مِصر وطن نه صِرف د دې د پاره راوويستلُو چې اموريانو ته مو حواله کړى چې هغوئ مُونږ ووژنى. ٢٨مُونږ هلته ولې لاړ شُو؟ مُونږ يرېږُو. کُوم سړى چې مُونږ هلته لېږلى وُو هغوئ مُونږ ته ووئيل چې د هغه ځائ خلق زمُونږ نه تکړه اؤ لوړ لوړ دى اؤ هغوئ په داسې ښارُونو کښې اوسېږى چې دېوالُونه يې آسمان ته رسېږى. هغوئ هلته دېوان هم وليدل! ٢٩خو ما درته ووئيل چې د هغه خلقو نه مهٔ يرېږئ. ٣٠مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به ستاسو لارښودنه وکړى اؤ هغه به ستاسو د پاره جنګ کوى، هم هغه شان لکه څنګه چې هغهٔ ستاسو

په مخکښې په مِصر کښې وکړل [31]اؤ په بيابان کښې يې چې څۀ وکړل نو تاسو په خپلو سترګو وليدل چې هغۀ تاسو په حِفاظت سره تر دې ځائ پورې داسې راوستلئ، لکه چې پلار خپل زوئ بوځی. [32]خو د دې هرې خبرې باوجُود، تاسو بيا هم په مالِک خُدائ يقين نۀ کوئ، [33]هغه همېشه ستاسو نه مخکښې روان وو چې ستاسو د پاره د خيمو لګولو ځائ ولټوی. د ستاسو لار ښودنې د پاره هغه به ستاسو په مخکښې د شپې د اور په ستن کښې اؤ د ورځې د ورېځې په ستن کښې روان وو.

د مالِک خُدائ بنی اِسرائيلو له سزا ورکول

(د شمېر کِتاب ۱۴:)

[34]مالِک خُدائ ستاسو شکايتُونه واؤرېدل اؤ په غُصه شو، نو هغۀ دا قسم وخوړو اؤ وې وئيل، [35]ستاسو د دې بد عمله نسل نه يو کس به هم هغه زرخېز وطن ته ورننه نۀ وځی چې د کُوم د ورکولو لوظ ما ستاسو پلارنيکۀ سره کړے دے. [36]صِرف د يفُنه زوئ کالب به ورننوځی. ځکه چې هغه په ما ايمان لری اؤ زۀ به هغۀ اؤ د هغۀ اولاد له هغه وطن ورکړم د کُوم چې هغۀ معلُومات حاِصل کړی دی. [37]ځکه چې ستاسو په وجه مالِک خُدائ ما ته هم غُصه شو اؤ وې وئيل چې اے مُوسیٰ! تۀ به هم هغه وطن ته ورننه نۀ وځې. [38]خو د خپل مددګار، د نون زوئ يشوَع، حوصله مضبُوطه کړه. هغه به اِسرائيليان بوځی چې هغه وطن قبضه کړی. [39]بيا مالِک خُدائ مُونږ ټولو ته ووئيل چې ستاسو واړۀ بچی به هغه وطن ته ورننه وځی، چې هغوئ په ښۀ اؤ بد نۀ پوهېږی. هغه ماشُومان چې تاسو ووئيل چې ستاسو دُښمنان به يې ونيسی. زۀ به هغوئ له هغه وطن ورکوم اؤ هغوئ به يې قبضه کوی. [40]خو اوس تاسو واپس وګرځئ اؤ بېرته بيابان ته په هغه لار لاړ شئ کُومه چې سُور درياب ته ځی. [41]تاسو ووئيل، مُوسیٰ! مُونږ د مالِک خُدائ خِلاف ګُناه کړې ده. خو اوس به مُونږ حمله وکړُو، چې څنګه مالِک خُدائ زمُونږ خُدائ پاک مُونږ ته حُکم کړے

دے. بیا ستاسو هر یو کس د جنګ د پاره تیار شو، خیال مو دا وو چې د غرُونو وطن قبضه کول به آسان کار وی. [42]خو مالِک خُدائ ما ته ووئیل چې هغوئ له خبردارے ورکړه چې حمله ونهٔ کړی، ځکه چې زهٔ به د هغوئ مل نهٔ یم اؤ دُښمن به هغوئ له شکست ورکړی. [43]مالِک خُدائ چې څهٔ وئیلی وُو نو هغه ما تاسو ته ووئیل، خو تاسو د هغې ته هیڅ توجو ورنهٔ کړه. تاسو د هغهٔ خِلاف سرکشی وکړه اؤ د خپل غرُور سره د غرُونو وطن ته روان شوئ. [44]نو په هغه غرُونو کښې چې کُوم اموریان اوسېدل هغوئ ستاسو خِلاف لکه د مچو په شان راووتل. هغوئ د حُرمه پورې په تاسو پسې وُو اؤ هلته یې د غرُونو په وطن ادوم کښې شکست درکړو. [45]بیا تاسو د مالِک خُدائ په مخکښې وژړل، خو نهٔ هغهٔ ستاسو فریاد واؤرېدو اؤ نهٔ یې درته غوږ ونیوو.

په بیابان کښې ډېره موده پاتې کېدل

[46]نو د هغې نه پس مُونږ په قادِس کښې ډېر وخت ایسار وُو.

۲ [1]په آخِر کښې مُونږ راوګرځېدو اؤ په هغه لار بیابان ته لاړُو کُومه چې سُور دریاب ته تلې وه، هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ حُکم کړے وو اؤ ډېره موده د غرُونو وطن ادوم کښې سرګردانه ګرځېدو. [2]بیا مالِک خُدائ ما ته ووئیل چې [3]تاسو ډېره موده په دې غرُونو کښې په ګرځېدو تېره کړې ده نو د شمال طرف ته لاړ شئ. [4]هغهٔ ما ته ووئیل چې دوئ ته دا اصُول وښایه: تاسو به د غرُونو وطن ادوم نه تېر شئ، چې هغه ستاسو د لرې خپلوانو د عیساؤ علاقه ده. هغوئ به ستاسو نه ویرېږی، [5]خو تاسو به هغوئ نهٔ راپاروئ، ځکه چې زهٔ تاسو له د هغوئ د وطن یو قدم ځائ هم نهٔ درکوم. ادوم ما د عیساؤ اولاد له ورکړے دے. [6]تاسو به خوراک اؤ اوبهٔ د هغوئ نه په پېسو اخلئ. [7]یاد ساتئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک څنګه تاسو له په هر کار کښې برکت درکړے دے. کله چې تاسو په دې لوئ بیابان کښې سرګردانه ګرځېدئ نو هغهٔ ستاسو خیال ساتلے دے. هغه په دې څلوېښتو کالو کښې ستاسو مل وو اؤ په تاسو باندې د یو څیز کمے هم نهٔ دے راغلے. [8]نو مُونږ روان وُو اؤ هغه لار مو پرېښوده کُومه چې د ایلات اؤ عصیون جابر ښارُونو نه د مالګې دریاب ته تلې

وه اؤ مُونږ د موآب صحرا په طرف تاؤ شُوُو. [۹] مالِک خُدائ ما ته ووئيل چې د
موآب خلقو له تکليف مۀ ورکوئ، چې د لُوط اولاد دے اؤ نۀ چې ورسره جنګ
وکړئ. ما هغوئ له د عار ښار ورکړے دے اؤ زۀ به تاسو له د هغوئ د زمکې نه
لږه هم نۀ درکوم. [۱۰] د ديوانو يو طاقتور نسل چې د ايميان په نُوم يادېدو هغوئ
د عار په ښار کښې اوسېدل. هغوئ د عناقيانو په شان لوړ لوړ وُو، کُوم چې د
ديوانو بل نسل وو. [۱۱] د عناقيانو په شان هغوئ هم د رفائيانو په نُوم مشهُور
وُو، خو موآبيانو هغوئ ته ايميان وئيل. [۱۲] حوريان په ادوم کښې اوسېدل، خو
د عيساؤ اولاد هغوئ وشړل، د هغوئ قوم يې تباه کړو اؤ د هغوئ په ځائ په
خپله اوسېدل، لکه څنګه چې وروستو اِسرائيليانو خپل دُښمنان د هغه وطن نه
وشړل کُوم چې مالِک خُدائ هغوئ له ورکړے وو." [۱۳] مُوسىٰ خپله خبره جاري
وساتله اؤ وې وئيل، "بيا مُونږ د زرد سيند نه پورې وتلُو لکه څنګه چې مالِک
خُدائ مُونږ ته وئيلی وُو. [۱۴] دا د هغې نه اتۀ ديرش کاله پس وُو چې مُونږ د
قادِس برنيع نه تلی وُو. د هغه نسل د جنګ ټول سړی مړۀ شوی وُو، لکه څنګه
چې مالِک خُدائ وئيلی وُو. [۱۵] مالِک خُدائ هغوئ له تر هغه سزا ورکوله چې
هغوئ ټول د قوم نه ختم شوی نۀ وُو. [۱۶] کله چې د جنګ د عُمر ټول سړی مړۀ
شوی وُو، [۱۷] نو مالِک خُدائ مُونږ ته ووئيل چې [۱۸] نن به تاسو د عار په لاره د
موآب علاقې نه تېرېږئ. [۱۹] بيا به تاسو د عمونيانو وطن ته نزدې يئ، کُوم چې
د لُوط اولاد دے. هغوئ له تکليف مۀ ورکوئ اؤ نۀ چې ورسره جنګ وکړئ،
ځکه چې ما کُومه زمکه هغوئ له ورکړې ده د هغې زمکې نه لږه هم تاسو له نۀ
درکوم." [۲۰] دا علاقه د رفائيانو د وطن په نُوم هم مشهُور ده، دا د هغه خلقو نُوم
دے چې هلته اوسېدل، عمونيانو هغوئ د زمزميانو په نُوم يادول. [۲۱] هغوئ د
عناقيانو په شان لوړ لوړ وُو. هغوئ ډېر زيات وُو اؤ هغوئ يو طاقتور نسل وو.
خو مالِک خُدائ هغوئ تباه کړل، نو عمونيانو د هغوئ په وطن قبضه وکړه اؤ
د هغوئ په ځائ په خپله اوسېدل. [۲۲] مالِک خُدائ د ادوميانو د پاره هم دغه
شان وکړل، چې د عيساؤ اولاد وو اؤ د غرُونو په وطن ادوم کښې اوسېدل. هغۀ
حوريان تباه کړل، نو ادوميانو د هغوئ په زمکه قبضه وکړه اؤ د هغوئ په ځائ

په خپله اوسېدل، چرته چې تر اوسه پورې هغوئ اوسېږی. [۲۳]د مديتران سيند د غاړې سره دا وطن په هغه خلقو آباد وو چې هغوئ د کريت د جزيرې وُو. هغوئ عويان تباه کړل، کُوم چې اصلی اوسېدُونکی وُو اؤ د غزه ښار پورې د هغوئ په ټول وطن يې قبضه وکړه. [۲۴]کله چې مُونږ د موآب نه تېر شوی وُو، مالِک خُدائ مُونږ ته ووئيل، اوس، روان شئ اؤ د ارنون سيند نه پورې وځئ. زهٔ د حسبون اموري بادشاه سيحون اؤ د هغهٔ وطن تاسو له درکوم، په هغهٔ حمله وکړئ اؤ د هغهٔ وطن قبضه کړئ. [۲۵]د نن نه به د دُنيا په ټولو قومُونو باندې ستاسو يره واچوم. هر څوک به ستاسو نُوم اؤرېدو سره په لړزان کېږی.

د اِسرائيليانو سيحون بادشاه له شکست ورکول

(د شمېر کِتاب ۲۱:)

[۲۶]بيا ما د قديمات د بيابان نه د حسبون بادشاه سيحون ته د صُلحې د پېش‌کش د پاره پېغام وړُونکی ورولېږل: [۲۷]مُونږ پرېږده چې ستا د وطن نه تېر شُو. مُونږ به نېغ روان يُو اؤ د لارې نه به اخوا دېخوا نهٔ اؤړُو. [۲۸]مُونږ چې کُوم خوراک وخورُو اؤ چې کُومې اوبهٔ وڅښُو نو د هغې پېسې به درکړُو. مونږ صِرف ستاسو د وطن نه تېريدل غواړو، [۲۹]اؤ چې د اُردن سيند نه هغه زمکې ته پورې وځو کُومه چې مالِک خُدائ زمُونږ خُدائ پاک مُونږ له راکوی. د عيساؤ اولاد په ادوم کښې اوسېږی اؤ موآبيان چې په عار کښې اوسېږی، هغوئ مُونږ له اِجازت راکړو چې د هغوئ په علاقه کښې تېر شُو. [۳۰]خو سيحون بادشاه مُونږ پرې نهٔ ښودو چې د هغهٔ په وطن کښې تېر شُو. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک هغه سخت طبيعته اؤ ضدی کړے وو، نو مُونږ شکست ورکړو اؤ د هغهٔ علاقه مو ونيوله، چې تر اوسه پورې زمُونږ په قبضه کښې ده. [۳۱]بيا مالِک خُدائ ما ته ووئيل، گوره! ما سيحون بادشاه اؤ د هغهٔ وطن ستاسو په مخکښې کمزورے کړے دے، د هغهٔ وطن ونيسئ اؤ قبضه يې کړئ. [۳۲]سيحون د خپلو ټولو سړو سره د يهض ښار سره نزدې زمُونږ سره د جنګ د پاره راووتلو. [۳۳]خو مالِک خُدائ زمُونږ خُدائ پاک هغه مُونږ له په لاس کښې راکړو، مُونږ هغه، د هغهٔ

زامن اؤ د هغۀ ټول سړی ووژل. ۳۴هم په هغه وخت مُونږ ټول ښارونه ونيول
اؤ تباه مو کړل اؤ هر يو کس، سړی، ښځې اؤ ماشُومان مو ووژل. مُونږ هيڅ
څوک هم ژوندے پرې نۀ ښودو. ۳۵مُونږ څاروی بوتلل اؤ ښارونه مو لُوټ کړل.
۳۶مالِک خُدائ زمُونږ خُدائ پاک د عروعير نه واخله، چې د ارنون مېدان په
غاړه باندې دے اؤ کُوم ښار چې د هغه مېدان په مېنځ کښې دے، تر جلِعاد
پورې ټول ښارونه راباندې ونيول. داسې د يو ښار دېوالُونه هم نۀ وُو چې زمُونږ
مخه يې نيولے وے. ۳۷خو نۀ مُونږ د عمونيانو علاقې ته لاړُو، نۀ د يبوق سيند
غاړې ته، نۀ د غرُونو وطن ښارُونو ته اؤ نۀ بل نزدې يو ځائ ته لاړُو چرته چې
مالِک خُدائ زمُونږ خُدائ پاک د تلو نه منع کړی وُو.

د اِسرائيليانو په عوج بادشاه باندې برے مُوندل

(د شمېر کِتاب ۲۱:)

۳ ۱"اؤ بيا، مُونږ د بسن علاقې طرف ته لاړُو اؤ د ادرعی ښار ته نزدې
د عوج بادشاه د خپل ټول لښکر سره زمُونږ سره جنګ د پاره راووتلو.
۲خو مالِک خُدائ ما ته ووئيل چې د هغۀ نه مۀ يرېږه. زۀ هغه، د هغۀ سړی اؤ
د هغۀ ټوله علاقه تاسو له درکوم. د هغۀ سره هم هغه شان کار وکړئ لکه څنګه
چې مو د اموری بادشاه سيحون سره کړے وو چې هغۀ په حسبون بادشاهی
کوله. ۳نو مالِک خُدائ د عوج بادشاه اؤ د هغۀ خلق هم مُونږ له په لاس کښې
راکړل اؤ مُونږ هغوئ ټول ووژل. يو کس هم ژوندے پاتې نۀ شو. ۴هم په هغه
وخت مُونږ د هغۀ ټول ښارونه قبضه کړل، داسې يو ښار هم نۀ وو چې مُونږ
نيولے نۀ وو. مُونږ ټول شپېتۀ ښارونه ونيول، د ارجوب ټوله علاقه چرته چې
د بسن بادشاه عوج بادشاهی کوله. ۵د دې ټولو ښارُونو لوړ لوړ پاخۀ دېوالُونه
وُو، دروازې اؤ د دروازو بندولو د پاره يې سيخُونه وُو اؤ هلته داسې کلی هم
وُو چې دېوالُونه يې نۀ وُو. ۶مُونږ ټول ښارونه تباه کړل اؤ ټول سړی، ښځې اؤ
ماشُومان مو ووژل، هم هغه شان لکه څنګه چې مُونږ د حسبون بادشاه چې نُوم

يې سيحون وو په ښارُونو کښې کړی وُو. [7]مُونږ ټول ښاروی بوتلل اؤ ښارونه مو لُوټ کړل. [8]په هغه وخت کښې مُونږ د هغه دوه اموری بادشاهانو نه د اُردن سيند نَمرخاتهٔ طرف ته، د ارنون سيند نه واخله د حرمون غرهٔ پورې علاقه ونيوله. [9]صيدانيان د حرمون غرهٔ ته سِريون نُوم اخلی اؤ اموريان ورته سنير وائی. [10]مُونږ د بسن بادشاه عوج ټول وطن قبضه کړو: د لوړې علاقې ښارونه، د جِلعاد اؤ بسن علاقې، د سلکه اؤ ادرعی ښارُونو پورې." [11]عوج بادشاه د رفائيانو آخری کس وو. د هغهٔ د ښخېدو صندُوق د کاڼی نه جوړ وو، چې ديارلس فُټه اُوږد اؤ دوه گزه پلن وو. دا تر اوسه پورې د عمونيانو په ښار ربه کښې شته دے.

د اُردن نَمرخاتهٔ طرف ته آبادې شوې قبيلې

(د شمېر کِتاب ۳۲:)

[12]"کله چې مُونږ په هغه وطن قبضه وکړه، نو ما د ارنون سيند ته نزدې د عروعير ښار علاقه اؤ د غرُونو وطن جِلعاد برخه، سره د دې د ښارُونو د روبين اؤ جاد قبيلو په حواله کړه. [13]د جِلعاد هغه پاتې برخه اؤ ټول بسن ما د منشه نيمې قبيلې په حواله کړو، چرته چې عوج بادشاهی کړې وه، هغه د ټول ارجوب علاقه وه." بسن د رفائيانو وطن په نُوم مشهُور وو. [14]د منشه قبيلې يائير د ارجوب ټوله علاقه ونيوله، کُوم چې بسن دے اؤ داسې د جسُور اؤ معکه د سرحد پورې. هغهٔ په دې کلو باندې خپل نُوم کېښودو اؤ دا تر اوسه پورې د يائير کلی په نُوم يادېږی. [15]"د منشه قبيلې ډلې مکير ته ما جِلعاد په حواله کړو. [16]اؤ د جِلعاد نه واخله د ارنون سيند پورې علاقه ما د روبين اؤ جاد قبيلو په حواله کړه. د هغوئ سرحد د سيند مېنځ وو اؤ د هغوئ بل سرحد د يبوق سيند وو، چې د هغې يوه برخه د عمونيانو سرحد وو. [17]د هغوئ علاقه د اُردن سيند پورې خوره وه اؤ لاندې د گليل ډنډ نه واخله د مالګې سيند پورې اؤ د پِسګه د غرهٔ لمنې پورې خوره وه. [18]هم په هغه وخت، ما هغوئ ته دا اصُول وښودل: مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د اُردن نَمرخاتهٔ طرف ته دا وطن د

نیولو د پاره تاسو له درکړے دے. خپلو جنګی سړو له وسلحه ورکړئ اؤ هغوئ د بنی اِسرائیلو د نورو قبیلو نه مخکښې د اُردن نه پورې ولېږئ، چې په هغه وطن نیولو کښې د هغوئ مدد وکړی. [19] ما ته پته ده چې تاسو سره ډېر څاروی دی، نو صِرف ستاسو ښځې، بچی اؤ څاروی به په هغه ښارُونو کښې ستاسو نه پاتې شی کُوم چې ما ستاسو په حواله کړی دی. [20] هغه وطن چې مالِک خُدائ یې اِسرائیلیانو له ورکوی چې د اُردن نمرپرېواتۀ طرف ته دے، د هغې په نیولو کښې تر هغې پورې د اِسرائیلیانو مدد وکړئ چې مالِک خُدائ هغوئ هلته په آمن سره اوسېدو ته پرېښی نۀ وی، لکه څنګه چې هغۀ تاسو په آمن کړی یئ. د هغې نه پس، تاسو واپس دې وطن ته راتلے شئ کُوم چې ما ستاسو په حواله کړے دے. [21] بیا ما یشوَع ته دا اصُول وښودل: تا هغه هر څۀ ولیدل چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د هغه دوه بادشاهانو یعنې سیحون اؤ عوج سره وکړل، اؤ چې د چا په وطن هم حمله کوئ نو هم هغه شان به ورسره وشی. [22] د هغوئ نه مۀ یرېږئ، ځکه چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به ستاسو د پاره جنګ وکړی.

د حضرت مُوسیٰ کنعان ته نۀ پرېښودل

[23] په هغه وخت کښې ما د زړۀ د اِخلاصه دا دُعا وکړه چې، [24] اے مالِکه خُدایه! ما ته پته ده چې تا صِرف خپله لوئی اؤ طاقت خپل خِدمت کوُونکی ته څرګندول شروع کړل. په آسمان اؤ په زمکه کښې داسې خُدائ نشته چې ستا په شان لوئ لوئ کارُونه وکړی. [25] مالِکه خُدایه! ما پرېږده چې د اُردن سیند نه پورې وځم اؤ چې هغه زرخېزه زمکه ووینم چې په بل طرف باندې ده اؤ چې د غرُونو ښائسته وطن اؤ د لبنان غرُونه ووینم. [26] خو ستاسو په وجه مالِک خُدائ ما ته په قهر وو اؤ زما سوال یې وانۀ ورېدو. اؤ راته یې ووئیل، بس نور چې د دې ذِکر ونۀ کړئ! [27] د پِسګه غرۀ سر ته لاړ شه او هر طرف ته وګوره. چې څۀ درته ښکاری نو هغه په غور سره وګوره، ځکه چې تۀ به هیڅ کله هم د اُردن نه پورې نۀ وځې. [28] د دې په ځائ یشوَع ته خپل اصُول وښایه. د هغۀ حوصله

مضبُوطه کړه، ځکه چې هغه به د خلقو لارښودنه کوی چې هغه وطن قبضه کولو له ورپورې وځی کُوم چې تهٔ وینې. [29] نو مُونږ بیت فعور ښار ته مخامخ په هغه مېدان کښې پاتې شوُو."

د حضرت مُوسیٰ بنی اِسرائیلو ته د خُدائ پاک د تابعدارۍ نصیحت کول

۴ [1] بیا مُوسیٰ خلقو ته ووئیل، "کهٔ تاسو په هغه ټولو حُکمُونو عمل کوئ کُوم چې زهٔ درته ښایم، نو تاسو به ژوندی پاتې شئ اؤ هغه وطن به قبضه کړئ چې مالِک خُدائ د ستاسو پلار نیکهٔ خُدائ پاک یې تاسو له درکوی. [2] زهٔ چې تاسو له کُوم حُکم درکړم په هغې کښې مهٔ څهٔ زیاتوئ اؤ مهٔ څهٔ کموئ. چې ما مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک کُوم حُکمونه درکړی دی په هغې عمل کوئ. [3] تاسو په خپله ولیدل چې د فعور په غرهٔ کښې مالِک خُدائ څهٔ وکړل. هغهٔ هغوئ ټول تباه کړل چا چې د بعل عِبادت کولو، [4] خو ستاسو هغه کسان چې د مالِک خُدائ ستاسو د خُدائ پاک وفادار وُو، هغوئ تر نن ورځې پورې ژوندی پاتې دی. [5] ما تاسو ته هغه ټول قانُون ښودلے دے، کُوم چې مالِک خُدائ زما خُدائ پاک ما ته ښودلے دے چې تاسو هغه قانُون په هغه وطن کښې پُوره کړئ چې د قبضه کولو د پاره ورباندې حمله کوئ. [6] په وفادارۍ سره په دې عمل کوئ، نو د نورو قومُونو خلقو ته به پته ولګیږی چې تاسو څومره هوښیار خلق یئ. کله چې هغوئ د دې ټول قانُون نه خبر شی، نو هغوئ به ووائی، دا عظیم قوم څومره حِکمت اؤ پوهه لری! [7] بل داسې یو قوم هم نشته چې هغه هر څومره لوئ وی، چې د هغوئ داسې خُدائ وی چې په ضرُورت کښې ورته دومره نزدې وی لکه څومره چې مالِک خُدائ زمُونږ خُدائ پاک مُونږ ته نزدې دے. مُونږ چې کله هم د مدد د پاره هغهٔ ته سوال وکړُو نو هغه زمُونږ سوال قبلوی. [8] بل داسې یو قوم هم نشته چې هغه هر څومره لوئ وی، چې د هغوئ سره داسې د صداقت قانُون وی لکه چې نن ما تاسو ته ښودلے دے. [9] پام کوئ! اؤ دا خبره یقینی کړئ چې تر کُومې پورې تاسو ژوندی یئ

نو څهٔ چې مو په خپلو سترګو لیدلی دی هغه مهٔ هېروئ. خپل بچی اؤ نمسی د هغه ورځې نه خبر کړئ، [10]چې تاسو د سینا په غرهٔ باندې د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په حضُور کښې ولاړ وئ، کله چې هغهٔ ما ته ووئیل چې خلق راغونډ کړه. زهٔ غواړم چې د هغوئ سره خبرې وکړم، نو چې تر کُومې پورې هغوئ ژوندی وی نو زما فرمانبرداری به ایزده کوی اؤ خپلو بچو ته به ښایئ چې هم دغسې کوی. [11]چې تاسو څنګه د غرهٔ لمنې ته لاړئ اؤ هلته ودرېدئ په کُوم چې اور لګېدلے وو اؤ لمبې یې آسمان ته ختلې اؤ وریځ اؤ تکه توره تیارهٔ شوه. [12]هغوئ ته ووایئ چې مالِک خُدائ ستاسو سره څنګه د اور نه خبرې وکړې، تاسو څنګه د هغهٔ خبرې واؤرېدلې خو د هغهٔ صورت مو ونهٔ لیدو. [13]هغهٔ تاسو ته ووئیل چې د هغه تړون پُوره کولو د پاره به څهٔ کوئ، تاسو به په هغه لسو حُکمُونو عمل کوئ، کُوم چې د کاڼو په هغه دوه تختو باندې لیکلی وُو. [14]مالِک خُدائ ما ته ووئیل چې تاسو ته هغه ټول قانُون وښایم چې په هغې به تاسو په هغه وطن کښې عمل کوئ چې په کُوم باندې تاسو حمله کوئ اؤ قبضه کوئ یې.

د بُت پرستئ خِلاف خبردارے

[15]کله چې مالِک خُدائ د سینا په غرهٔ باندې د اور نه تاسو سره خبرې وکړې اؤ تاسو د هغهٔ صورت ونهٔ لیدو، نو خپلې فائدې د پاره پام کوئ چې [16]په هر شکل کښې بُت جوړولو په وجه خپل ځانُونه ګُناهګار نهٔ کړئ، کهٔ هغه شکل د نر وی، یا د ښځې، [17]د ځناور یا د مارغهٔ، [18]د داسې یو ځناور چې په زمکه تلل کوی یا کهٔ په اوبو کښې د کب وی. [19]په داسې آزمېښت کښې مهٔ پرېوزئ چې څهٔ په آسمان کښې ګورئ چې د هغې عِبادت یا خِدمت وکړئ، لکه نمر، سپوږمئ اؤ ستوری. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک نورو ټولو خلقو ته دا ورکړی دی چې عِبادت یې کوی. [20]خو تاسو هغه خلق یئ چې مالِک خُدائ د مِصر نه راوویستلئ چرته چې تاسو د اور په تنور کښې وئ. هغهٔ تاسو ځکه راوویستلئ چې هغه تاسو خپل خلق جوړ کړی لکه چې نن تاسو یئ. [21]ځکه

چې ستاسو په وجه مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ما ته غُصه وو اؤ دا قسم يې وخوړو چې تهٔ به د اُردن سيند نه پورې نهٔ وزې چې هغه آباد وطن ته ننوځې کُوم چې هغه تاسو له درکوی. [٢٢]زهٔ به په دې وطن کښې مړ شم اؤ هيڅ کله به د سيند نه پورې نهٔ وځم، خو هغه وخت نِزدے دے چې تاسو به واوړئ اؤ هغه آباده زمکه به قبضه کړئ. [٢٣]پام کوئ! مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک چې ستاسو سره کُوم تړون کړے دے هغه مهٔ هېروئ. د هغهٔ حُکم منئ چې يو قِسم بُت هم مهٔ جوړوئ [٢۴]ځکه چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د يو بل شوی اور په شان دے، اؤ غېرتی خُدائ پاک دے. [٢۵]تر دې پورې چې تاسو به په هغه وطن کښې تر ډېره وخته پورې يئ اؤ بچی اؤ نمسی به مو پېدا شی، د يو څيز په شکل هم بُت جوړولو په وجه خپل ځانُونه مهٔ گُناهگاروئ. د مالِک خُدائ په نظر کښې دا يو بد عمل دے اؤ د دې په وجه به هغه غُصه شی. [٢۶]نن زهٔ آسمان اؤ زمکه ستاسو خِلاف گواهان جوړوم، کهٔ تاسو زما نافرمانی وکړئ، نو تاسو به زر د زمکې نه ورک شئ. تاسو به په هغه وطن کښې ډېره موده ژوند ونهٔ کړئ کُوم چې د اُردن نه پورې دے اؤ تاسو يې قبضه کوئ. تاسو به تباه شئ. [٢٧]مالِک خُدائ به تاسو په نورو قومُونو کښې خوارهٔ وارهٔ کړی، هلته به صِرف يو څو کسان ستاسو نه ژوندی پاتې شی. [٢٨]هلته به تاسو د داسې معبُودانو خِدمت کوئ چې اِنسان جوړ کړی وی، د لرگو اؤ د کاڼو معبُودان، هغه معبُودان چې نهٔ ليدل اؤ نهٔ اؤرېدل کولے شی، نهٔ خوراک اؤ نهٔ بويول کولے شی. [٢٩]خو کهٔ هلته تاسو مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ولټوئ اؤ د زړهٔ د اِخلاصه اؤ د خپل ټول رُوح سره د هغهٔ لټُون وکړئ نو تاسو به هغه ومُومئ. [٣٠]کله چې تاسو په تکليف کښې يئ اؤ په تاسو باندې دا هر څهٔ تېر شوی وی، نو آخِر به مالِک خُدائ ته راواپس شئ اؤ د هغهٔ فرمانبرداری به وکړئ. [٣١]هغه رحم کؤونکے خُدائ پاک دے. هغه به تاسو نهٔ پرېږدی اؤ نهٔ به مو تباه کوی اؤ هغه به هغه تړون نهٔ هېروی چې کُوم هغهٔ په خپله ستاسو پلار نيکهٔ سره کړے دے. [٣٢]تاريخ ته وگورئ! ستاسو د پېدايښت نه مخکښې وخت ته، وروستو د هغې زمانې پورې وگورئ کله چې مالِک خُدائ بنيادم په زمکه پېدا کړو. ټوله دُنيا ولټوئ. د دې

په شان لوئ کار مخکښې کله هم شوے دے څۀ؟ آيا مخکښې چا د دې په شان
څۀ اؤرېدلی دی؟ ۳۳داسې څۀ خلق شته چې هغوئ د اور نه د يو خُدائ خبرې
اؤرېدلې وی اؤ ژوندی پاتې وی لکه ستاسو په شان؟ ۳۴بل خُدائ کله هم دا
جُرات کړے دے چې د بل قوم نه خلق روان کړی اؤ بوېے ځی اؤ هغوئ خپل
خلق جوړ کړی، لکه څنګه چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو د پاره
په مِصر کښې وکړل؟ ستاسو سترګو په وړاندې هغۀ د خپل لوئ طاقت اؤ قُوت
نه کار واخستلو، هغۀ وباګانې اؤ جنګ راوستلو، مُعجزې اؤ نښې يې وښودلې
اؤ يروُونکی کارُونه يې وکړل. ۳۵مالِک خُدائ تاسو ته دا وښودل چې دا ثابِته
شی چې يوائې هغه خُدائ پاک دے اؤ بل يو هم نشته. ۳۶هغۀ په تاسو باندې
د آسمان نه خپل آواز واؤرېدو چې هغه ستاسو تربيت وکړی، اؤ هغۀ دلته په
زمکه باندې په تاسو خپل مُقدس اور وليدلو اؤ د دې نه يې تاسو سره خبرې
وکړې. ۳۷ځکه چې هغۀ ستاسو پلار نيکۀ سره مينه کوله، هغۀ تاسو غوره کړئ
اؤ د خپل لوئ طاقت سره هغۀ په خپله تاسو د مِصر نه راوويستلئ. ۳۸کله چې
تاسو مخ په وړاندې روان وئ، نو هغۀ هغه قومُونه وشړل چې ستاسو نه لوئ
اؤ طاقتور وُو، چې هغه تاسو د هغوئ وطن ته راولی اؤ در يې کړی، کُوم وطن
چې تر اوسه پورې ستاسو دے. ۳۹نو نن دا خبره ياده ساتئ اؤ هيڅ کله يې مۀ
هېروئ: مالِک خُدائ هغه خُدائ پاک دے چې په آسمان کښې اؤ لاندې په
زمکه کښې موجُود دے. بل يو خُدائ هم نشته. ۴۰د هغۀ ټول قانُون ومنئ کُوم
چې نن ما تاسو له درکړے دے، نو ستاسو اؤ ستاسو د اولاد به هر کار سم وی.
په هغه وطن کښې به اوسېږئ کُوم چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک همېشه
د پاره تاسو له درکوی.“

د اُردن نَمرخاتۀ طرف ته د پناه د پاره ښارونه

۴۱بيا مُوسیٰ د اُردن سيند نَمرخاتۀ طرف ته درې ښارونه بېل کړل. ۴۲کله چې
څوک په غلطۍ سره داسې څوک ووژنی چې دُښمنی يې ورسره نۀ وی نو قاتِل
به د دې ښارُونو نه يو ښار ته د پناه د پاره وتښتی اؤ خپل ژوند به بچ کړی.

[43] د لوړې علاقې په بيابان کښې د بصر ښار، د روبين قبيلې د پاره وو، د جِلعاد په علاقې کښې، د رامات ښار د جاد قبيلې د پاره وو، د بسن په علاقه کښې، جولان د منشه قبيلې د پاره وو.

د خُدائ پاک د قانُون په حقله د حضرت مُوسیٰ پېغام ورکول

[44] مُوسیٰ بنی اِسرائيلو ته د خُدائ پاک قانُون اؤ اصُول وښودل. [45–46] دا د هغې نه وروستو وُو چې هغوئ د مِصر نه راوتلی وُو اؤ هغوئ د اُردن سيند په نَمرخاتهٔ طرف، بيت فعور ښار ته مخامخ په مېدان کښې وُو، چې هغوئ له يې دا قانُون ورکړو. دا په هغه علاقه کښې وُو کُومه چې د اموری بادشاه سيحون وه، هغهٔ د حسبون په ښار کښې بادشاهی کوله. مُوسیٰ اؤ بنی اِسرائيل چې کله د مِصر نه راووتل نو هغهٔ له يې شکست ورکړو. [47] هغوئ د هغهٔ اؤ د بسن بادشاه عوج په وطن قبضه وکړه، دا د اموريانو بل بادشاه وو چې د اُردن نَمرخاتهٔ طرف ته اوسېدو. [48] دا وطن د ارنون سيند په غاړه، د عروعير ښار نه واخله، د سِريون غرهٔ پورې خور وو، کُوم چې حرمون دے. [49] په دې کښې هغه ټوله علاقه هم شامِله وه چې د اُردن سيند نَمرخاتهٔ طرف ته د مالګې درياب پورې وه اؤ د پِسګه د غرهٔ تر لمنی پورې وه.

د شريعت لس حُکمونه

(د هِجرت کِتاب ۲۰ :)

۵

[1] مُوسیٰ ټول بنی اِسرائيل راغونډ کړل اؤ هغوئ ته يې ووئيل، "اے اِسرائيليانو! دې قانُون ته غوږ ونيسئ کُوم چې نن زهٔ تاسو له درکوم. دا ايزده کړئ اؤ وګورئ چې خامخا به ورباندې عمل وکړئ. [2] د سينا په غرهٔ باندې مالِک خُدائ زمُونږ خُدائ پاک يو تړون وکړو، [3] هغه تړون نهٔ صِرف زمُونږ د پلارنيکهٔ سره وو، بلکې زمُونږ ټولو سره وو کُوم چې نن ژوندی يُو. [4] خُدائ پاک هلته په غرهٔ باندې د اور نه تاسو سره مخامخ خبرې وکړې. [5] په

هغه وخت کښې زهٔ ستاسو اؤ مالِک خُدائ په مېنځ کښې د مېنځګړی په شان
د دې د پاره ولاړ وم چې هغه څهٔ ووائی نو زهٔ به يې تاسو ته ووايم، ځکه چې
تاسو د اور نه يرېدئ اؤ غرهٔ ته ونهٔ ختلې. مالِک خُدائ ووئيل چې، [6]زهٔ مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک يم، چا چې د مِصر نه راوويستلئ، چرته چې تاسو
غُلامان وئ. [7]زما نه بغېر د نورو معبُودانو عِبادت مهٔ کوئ. [8]د ځان د پاره د
داسې يو څيز په شکل هم بُتان مهٔ جوړوئ چې هغه پاس په آسمان کښې وی يا
لاندې په زمکه باندې وی اؤ يا د زمکې د لاندې په اوبو کښې وی. [9]يو بُت ته
هم چې سجده ونهٔ لګوئ اؤ نهٔ يې عِبادت وکړئ، ځکه چې زهٔ مالِک خُدائ
ستاسو غېرتی خُدائ پاک يم. زهٔ د پلارنيکهٔ د ګُناه سزا د هغوئ اولاد له تر
دريم اؤ څلورم نسله پورې ورکوم څوک چې زما نه نفرت کوی. [10]خو زهٔ د
هغه خلقو زرګُونو نسلُونو ته خپله مينه ښايم څوک چې زما سره مينه لری اؤ زما
حُکمونه منی. [11]زما نُوم د غلطو مقصدُونو د پاره مهٔ اِستعمالوئ، ځکه چې
زهٔ، مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به هغه چا له سزا ورکوم څوک چې زما
نُوم بې‌ځايه اخلی. [12]د سبت ورځ ياده لرئ اؤ دا مُقدسه وګڼئ، هم هغه شان
لکه څنګه چې ما، مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک حُکم کړے دے. [13]په
شپږو ورځو کښې تاسو خپل کار روزګار کوئ. [14]خو اوومه ورځ د آرام ورځ ده
چې ما ته وقف ده. په هغه ورځ به هيڅ څوک کار نهٔ کوی، نهٔ تاسو، نهٔ ستاسو
بچی، نهٔ ستاسو غُلامان، نهٔ ستاسو څناور اؤ نهٔ هغه مُسافر چې ستاسو په وطن
کښې اوسېږی. ستاسو غُلامان به هم هغه شان آرام کوی لکه څنګه چې تاسو
کوئ. [15]هغه راپه ياد کړئ چې تاسو په مِصر کښې غُلامان وئ اؤ ما، مالِک
خُدائ، ستاسو خُدائ پاک د خپل لوئ طاقت اؤ قُوت سره آزاد کړئ. نو ځکه
زهٔ تاسو له حُکم درکوم چې د سبت ورځ ياده لرئ. [16]د خپل پلار اؤ مور عِزت
کوئ، لکه چې زهٔ، مالِک خُدائ، ستاسو خُدائ پاک تاسو له حُکم درکوم، نو
ستاسو هر څهٔ به سم وی اؤ ستاسو عُمر به په هغه وطن کښې زيات شی کُوم
چې زهٔ تاسو له درکوم. [17]قتل مهٔ کوئ. [18]زنا مهٔ کوئ. [19]غلا مهٔ کوئ. [20]د چا
خِلاف د دروغو ګواهی مهٔ ورکوئ. [21]د بل سړی د ښځې خواهِش مهٔ کوئ، د

هغهٔ دکور، د هغهٔ د زمکې، د هغهٔ د نوکرانو، د هغهٔ د څاروو، د هغهٔ د خرُونو، یا د بل داسې یو شی خواهِش هم مهٔکوئ کُوم چې د هغهٔ وی. [۲۲]کله چې تاسو د غر سره راغونډ وئ نو دا حُکمونه مالِک خُدائ تاسو ټولو له درکړل. اؤ هغهٔ د اور نه اؤ د تکې تورې وریځې نه د یو درُوند آواز سره خبرې وکړې اؤ هم دغه حُکمونه یې درکړل. بیا هغهٔ دا دکاڼو په دوه تختو باندې ولیکل اؤ ما له یې راکړل.

د خلقو وېره

(د هِجرت کِتاب ۲۰:)

[۲۳]کله چې ټول غر اور اخستے وو اؤ تاسو د تیارې نه آواز واؤرېدو، نو ستاسو د قبیلو مشران ما له راغلل [۲۴]اؤ هغوئ ووئیل چې مالِک خُدائ زمُونږ خُدائ پاک مُونږ ته خپله لوئی اؤ جلال په هغه وخت وښودلو چې د اور نه مو د هغهٔ خبرې اؤرېدلې! مُونږ ته نن دا پته ولګېده چې کهٔ خُدائ پاک د یو اِنسان سره خبرې وکړی نو هغه اِنسان بیا هم ژوندے پاتې کېدے شی. [۲۵]خو مُونږ ولې خپل ځانُونه د مرګ په خطره کښې واچوُو؟ هغه لوئ اور به مُونږ تباه کړی. زمُونږ دا یقین دے کهٔ چرې بیا مُونږ د مالِک خُدائ زمُونږ د خُدائ پاک خبرې واؤرېدلې نو مړهٔ به شُو. [۲۶]داسې یو اِنسان شته څهٔ چې هغهٔ د اور نه د ژوندی خُدائ پاک خبرې اؤرېدلې وی اؤ بیا هم ژوندے پاتې وی؟ [۲۷]مُوسیٰ! واپس لاړ شه اؤ هغه هر څهٔ په غور سره واوره څهٔ چې مالِک خُدائ زمُونږ خُدائ پاک وائی. بیا واپس راشه اؤ چې هغهٔ درته څهٔ وئیلی وی نو هغه مُونږ ته ووایه. مُونږ به هغې ته غوږ ونیسُو اؤ عمل به پرې وکړُو. [۲۸]کله چې مالِک خُدائ دا واؤرېدل، نو هغهٔ ما ته ووئیل، ما د دې خلقو خبرې اؤرېدلې دی اؤ هغوئ بالکل ټیک وائی. [۲۹]کاش چې هغوئ همېشه صِرف هم دغه شان اِحساس لرلے! کاش! چې هغوئ همېشه زما درناوے کولے اؤ زما ټول حُکمونه یې منلے، نو چې د هغوئ اؤ د هغوئ د اولاد به همېشه د پاره هر څهٔ

سم وي. [30] لاړ شه اؤ هغوئ ته ووايه چې واپس خپلو خېمو ته راشی. [31] خو مُوسیٰ! تهٔ، زما سره ایسار شه اؤ زهٔ به تا له زما ټول حُکمونه درکړم. هغه بیا خلقو ته وښایه، چې هغوئ په دې باندې په هغه وطن کښې عمل کوی کُوم چې هغوئ له ورکوم. [32] اِسرائیلیانو! ګورئ چې تاسو هغه هر څهٔ وکړئ د کُوم چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو له حُکم درکړے دے. اؤ د دې قانُون نه اخوا دېخوا مهٔ اؤړئ. [33] په هغه ټولو حُکمُونو عمل کوئ، نو ستاسو هر څهٔ به سم وی اؤ په هغه وطن کښې به تاسو ژوند تېروئ د کُوم قبضه کولو له چې تاسو روان یئ.

لوئ حُکم

۶

[1] دا ټول هغه حُکمونه دی چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ما له حُکم راکړے دے چې تاسو ته یې وښایم. چې په هغه وطن کښې پرې عمل کوئ چې تاسو ورننه وځئ اؤ قبضه پرې کوئ. [2] اؤ چې تر کُومې پورې تاسو، ستاسو بچی اؤ ستاسو نمسی ژوندی وی نو د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک نه خامخا یرېږئ. کهٔ تاسو د هغهٔ په ټول قانُون عمل وکړو کُوم چې زهٔ تاسو له درکوم نو په هغه وطن کښې به ستاسو عُمر زیات شی. [3] اے اِسرائیلیانو، غوږ شئ! اؤ په دې حُکمُونو باندې عمل کوئ نو ستاسو هر کار به سم وی اؤ په هغه وطن کښې به مو ډېر اولاد پیدا شی چې زرخېز اؤ آباد دے، لکه څنګه چې مالِک خُدائ، ستاسو د پلارنیکهٔ خُدائ پاک، تاسو سره وعده کړې ده. [4] اے اِسرائیلیانو! واورئ: مالِک خُدائ زمُونږ خُدائ پاک دے، مالِک خُدائ یو دے. [5] مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک سره د زړهٔ د اِخلاصه، د خپل ټول رُوح سره اؤ د خپل ټول طاقت سره مینه کوئ. [6] کُوم حُکمونه چې درکوم نو هغه په یاده یاد کړئ. [7] خپلو بچو ته دا بیا بیا وریادوئ. کهٔ په کور کښې ناست یئ یا په لاره روان یئ، چې څملئ یا پاځئ، نو د دې په باره کښې د هغوئ سره خبرې کوئ. [8] دا په خپلو مټو اؤ په خپلو تندو باندې وتړئ چې ستاسو د پاره د یادېدو د نښې په شان وی. [9] دا د خپلو کورُونو په چوکاټُونو اؤ په خپلو دروازو باندې ولیکئ.

د نافرمانۍ خبردارے

[۱۰]لکه څنګه چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو پلارنيکهٔ، اِبراهيم، اِسحاق اؤ يعقُوب سره لوظ کړے دے، هغه به تاسو له لوئ لوئ اؤ ښائسته ښارونه درکړی کُوم چې تاسو نهٔ وی جوړ کړی. [۱۱]کورُونه به مو د ښو ښو څيزُونو نه ډک وی چې کُوم تاسو په کښې ايښی نهٔ وی اؤ هلته به کُوهی وی چې تاسو کنستلی نهٔ وی اؤ د انګُورو اؤ زيتُونو باغُونه به وی چې تاسو کَرلی نهٔ وی. کله چې مالِک خُدائ تاسو دې وطن ته راولی اؤ د خوراک د پاره څهٔ غواړئ نو هغه هر څهٔ به تاسو ته ملاويږی، [۱۲]نو پام کوئ چې مالِک خُدائ هېر نهٔ کړئ کُوم چې تاسو د مِصر وطن نه راوويستلئ، چرته چې تاسو غُلامان وئ. [۱۳]مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک نه يرېږئ، صِرف د هغهٔ عِبادت کوئ اؤ صِرف د هغهٔ په نُوم قسم خورئ. [۱۴]د نورو معبُودانو عِبادت مهٔ کوئ، د هغه خلقو د معبُودانو کُوم چې ستاسو په خوا اؤ شا کښې وی. [۱۵]ځکه چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک کُوم چې تاسو سره اوسېږی، هغه يو غېرتی خُدائ پاک دے. د هغهٔ غضب به په تاسو راشی اؤ هغه به د زمکې مخ نه تاسو ورک کړی. [۱۶]د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک آزمېښت مهٔ اخلئ، لکه څنګه چې تاسو هغه په مَسه کښې وآزمائيلو. [۱۷]پام کوئ چې د هغهٔ په ټول قانُون عمل کوئ کُوم چې هغهٔ تاسو له درکړے دے. [۱۸]د مالِک خُدائ په نظر کښې چې څهٔ صحيح اؤ ښهٔ وی نو هم هغه کوئ، نو ستاسو هر يو کار به سم وی. تاسو به هغه آبادې زمکې ته ورننه وځئ اؤ ستاسو به شی چې مالِک خُدائ ستاسو پلارنيکهٔ سره د هغې وعده کړې ده، [۱۹]اؤ لکه چې هغهٔ څنګه وعده کړې ده، تاسو به خپل دُښمنان د هغه ځائ نه وشړئ. [۲۰]په راتلُونکی زمانه کښې کله چې بچی درنه تپوس کوی چې مالِک خُدائ زمُونږ خُدائ پاک د دې ټول قانُون د منلو حُکم مُونږ له ولې راکړے دے؟ [۲۱]نو هغوئ ته ووايئ چې مُونږ د مِصر د بادشاه غُلامان وُو اؤ مالِک خُدائ د خپل لوئ طاقت سره مُونږ بچ کړُو. [۲۲]مُونږ په خپلو سترګو وليدل چې هغهٔ مِصريانو، د هغوئ بادشاه اؤ د هغهٔ

ټولو آفسرانو ته خپلې مُعجزې اؤ یرۇونکی کارُونه وښودل. ۲۳هغهٔ مُونږ د مِصر نه آزاد کړُو چې دلته مو راولی اؤ دا وطن راکړی، لکه چې څنګه هغهٔ زمُونږ پلارنیکهٔ سره وعده کړې وه. ۲۴بیا مالِک خُدائ زمُونږ خُدائ پاک مُونږ ته حُکم وکړو چې د هغهٔ په ټول قانُون به عمل کوُو اؤ د هغهٔ درناوے به کوُو. کهٔ مُونږ داسې وکړل نو زمُونږ قوم به همېشه د هغهٔ د نظر لاندې وی اؤ کامیابی به زمُونږه وی. ۲۵کهٔ مُونږ په وفادارئ سره په هغه هر څهٔ عمل وکړُو چې خُدائ پاک یې مُونږ ته حُکم کړے دے، نو هغه به زمُونږ نه رضا وی.

د مالِک خُدائ قوم

(د هِجرت کِتاب ۳۴:)

۷ ۱مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به تاسو هغه وطن ته وردننه کړی چې د کوم قبضه کولو له ور روان یئ اؤ هغه به د دې نه ډېر قومُونه وشړی. کله چې تاسو مخ په وړاندې ځئ، نو هغه به اووهٔ قومُونه وشړی کُوم چې ستاسو نه لوئ اؤ طاقتور دی: هغوئ حِتیان، جرجاسیان، اموریان، کنعانیان، فارصیان، حِویان اؤ یبوسیان دی. ۲کله چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو په هغه خلقو زورَور کړی اؤ شکست ورکړئ، نو هغوئ ټول ووژنئ. د هغوئ سره تړون مهٔ کوئ اؤ چې هیڅ رحم ورباندې ونهٔ کړئ. ۳د هغوئ سره ودُونه مهٔ کوئ اؤ خپل اولاد هغوئ سره ودُونو ته مهٔ پرېږدئ، ۴ځکه چې هغوئ به بیا ستاسو اولاد د مالِک خُدائ نه واړوی اؤ د هغوئ د معبُودانو عِبادت به کوی. نو بیا به د مالِک خُدائ غضب په تاسو راشی اؤ تاسو به سمدستی تباه کړی. ۵د هغوئ د قُربانګاه ځایُونه وران کړئ، د هغوئ مُقدسې ستنې ټوټې ټوټې کړئ، د هغوئ د اشیرې بُت نښې راوغورزوئ اؤ د هغوئ بُتان وسوزوئ. ۶تاسو د مالِک خُدائ یعنې د خُدائ پاک مُقدس خلق یئ. نو ځکه هغهٔ د زمکې د مخ نه خوښ کړئ چې د هغهٔ خپل خاص خلق اوسئ. ۷مالِک خُدائ تاسو سره د دې د پاره مینه نهٔ ده کړې اؤ نهٔ یې خوښ کړی یئ چې تاسو د نورو خلقو نه زیات وئ، په حقیقت کښې تاسو د ټولو نه وړُوکے قوم وئ. ۸خو

مالِک خُدائ ستاسو سره مينه وکړه اؤ هغه وعده پُوره کوی کُومه يې چې ستاسو پلارنيکهٔ سره کړې وه. نو ځکه هغهٔ د خپل لوئ طاقت سره تاسو بچ کړئ اؤ د مِصر بادشاه، فِرعون د غُلامۍ نه يې آزاد کړئ. [9] ياد ساتئ! چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک، حقيقی خُدائ پاک دے اؤ هغه وفادار دے. هغه به خپل تړون پُوره کړی اؤ د هغه خلقو زرګُونو نسلُونو ته به نهٔ بدلېدُونکې مينه وښائی څوک چې د هغهٔ سره مينه لری اؤ د هغهٔ په حُکمُونو عمل کوی، [10] اؤ څوک چې ترې نه نفرت کوی نو په بدل کښې به هغه تباه کړی. هغه به هغه چا له په سزا ورکولو کښې سستی ونهٔ کړی څوک چې د هغهٔ نه نفرت وکړی. [11] تاسو ته چې څهٔ ښودلے شوی دی نو په هغې عمل وکړئ، نن چې ما کُوم قانُون درکړے دے په هغې عمل وکړئ.

د فرمانبردارۍ کولو برکتُونه

(د ګردان کِتاب ۲۸ :)

[12] کهٔ تاسو دې حُکمُونو ته غوږ ونيسئ اؤ په وفادارۍ سره پرې عمل کوئ، نو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به ستاسو سره خپل تړون پُوره کړی اؤ خپله نهٔ بدلېدُونکې مينه به درته وښائی، لکه څنګه چې هغهٔ ستاسو پلارنيکهٔ سره وعده کړے ده. [13] هغه به ستاسو سره مينه کوی اؤ برکت به درکړی، نو ستاسو شمېر به زيات شی اؤ ډېر اولاد به مو پېدا شی، هغه به ستاسو پټی برکتناک کړی، ستاسو غله، د انګُورو شراب اؤ د زيتُونو تېل به مو پېدا کېږی، اؤ هغه به تاسو له برکت درکړی چې تاسو له ډېر څاروی، چېلۍ اؤ ګډې درکړی. هغه به دا ټول برکتُونه تاسو له په هغه وطن کښې درکړی د کُوم چې هغهٔ ستاسو پلارنيکهٔ سره تاسو له د درکولو وعده کړې ده. [14] په دُنيا کښې د يو قوم سره به هم ستاسو په شان ډېر برکتُونه نهٔ وی. نهٔ به ستاسو يو کس اؤ نهٔ به ستاسو يو څاروے شنډ ګرځی. [15] مالِک خُدائ به تاسو د ټولو بيمارو نه وساتی، هغه به په تاسو باندې داسې خرابې بيمارۍ نهٔ راولی کُومې چې تاسو په مِصر کښې ليدلې وې، خو هغه بيمارۍ به ستاسو په ټولو دُښمنانو راولی. [16] هغه هر يو قوم تباه کړئ په کُوم

چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو زورَور کړی يئ اؤ چې په هغوئ
باندې هيڅ رحم ونۀ کړئ. د هغوئ د معبُودانو عِبادت مۀ کوئ، ځکه چې دا
به ستاسو د پاره يو دام جوړ شی. [17] په خپل زړۀ کښې دا مۀ وايئ چې دا قومُونه
ستاسو نه په شمېر کښې زيات دی اؤ هغوئ تاسو نۀ شئ شړلے. [18] د هغوئ
نه مۀ يرېږئ، هغه څۀ راپه ياد کړئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په
فِرعون اؤ په ټول مِصر وکړل. [19] هغه سختې وباګانې، مُعجزې اؤ نښې رايادې
کړئ چې تاسو په خپلو سترګو وليدلې اؤ هغه لوئ طاقت اؤ قُوت چې د کُوم په
ذريعه مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو آزاد کړئ. لکه څنګه چې هغۀ
مِصريان تباه کړل، نو هغه ټول خلق به هم هغه شان تباه کړی چې تاسو ترې
نه يرېږئ. [20] هغه به په هغوئ وارخطائی ورولېږی اؤ هغه به هغوئ هم تباه
کړی چې څوک تښتی اؤ پټېږی. [21] نو د دې خلقو نه مۀ يرېږئ. مالِک خُدائ
ستاسو خُدائ پاک ستاسو مل دے، خُدائ پاک لوئ اؤ يرۀونکے دے. [22] چې
تاسو مخ په وړاندې ځئ نو هغه به دا قومُونه لږ لږ شړی. تاسو به هغوئ ټول
په يو ځل نۀ شئ شړلے، ځکه کۀ تاسو داسې وکړل، نو ځنګلی ځناور به زيات
شی اؤ دا به ستاسو د پاره يوه خطره جوړه شی. [23] مالِک خُدائ به تاسو ستاسو
په دُښمنانو زورَور کړی اؤ تر هغې پورې به وارخطا وی چې تر څو تباه شوی نۀ
وی. [24] هغه به د هغوئ په بادشاهانو تاسو زورَور کړی. تاسو به هغوئ ووژنئ
اؤ هغوئ به هېر کړے شی. هيڅ څوک به ستاسو مخه نۀ شی نيولے، تاسو به هر
يو تباه کړئ. [25] د هغوئ بُتان وسوزوئ. په دې باندې چې کُوم سپين زر يا سرۀ
زر لګېدلی وی، د هغې خواهِش مۀ کوئ، هغه ترې نه د خپلو ځانُونو د پاره
مۀ اخلئ. ګنی دا به ستاسو د پاره يو دام جوړ شی، ځکه چې مالِک خُدائ
ستاسو خُدائ پاک د بُت پرستۍ نه نفرت کوی. [26] هغه بُتان خپلو کورُونو ته مۀ
راوړئ، ګنی په تاسو به هم هغه لعنت وی کُوم چې په هغوئ دے. تاسو خامخا
د دې بُتانو نه کرکه کوئ اؤ سپک ورته ګورئ، ځکه چې دا لعنتی دی.

بنی اِسرائیلو ته د ښې زمکې مِلاوېدل

٨ [1]ما چې نن کُوم قانُون درکړے دے په هغه ټول په وفادارۍ سره عمل کوئ، نو چې داسې تاسو ژوندی پاتې شئ اؤ ودان شئ اؤ هغه وطن قبضه کړئ چې مالِک خُدائ د هغې وعده ستاسو پلارنيکۀ سره کړې ده. [2]هغه رایاد کړئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په تېرو څلوېښتو کالونو کښې څنګه په بيابان کښې په دې اُوږد سفر کښې ستاسو لارښودنه وکړه، په تاسو يې سختۍ راولېږلې چې په تاسو کښې عاجزی وی اؤ هغه تاسو وآزمائی، نو چې هغه په دې پوهه شی چې ستاسو په زړۀ کښې څۀ دی اؤ د هغۀ په حُکمُونو عمل کوئ اؤ کۀ نۀ. [3]هغۀ په تاسو باندې عاجزی اؤ لوږه راوستله، نو بيا هغۀ تاسو له د خوراک د پاره مَن درکړل، هغه خوراک چې د دې نه مخکښې هيڅ کله ستاسو پلارنيکۀ هم نۀ وو خوړلے. هغۀ دا د دې د پاره وکړل چې تاسو ته وښائی چې بنيادم دې په دې يقين نۀ ساتی چې هغه صِرف په ډوډۍ ژوندے پاتې کيږی، خو په هغه خبره دې يقين ساتی چې د مالِک خُدائ د خُلې نه وځی. [4]په دې څلوېښتو کالو کښې ستاسو جامې نۀ دی زَړې شوې اؤ نۀ مو خپې پړسېدلې دی. [5]ياد لرئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو د اصلاح د پاره سزا درکوی لکه چې يو پلار خپلو بچو له تربيت ورکوی. [6]نو بيا، هم هغه شان کوئ چې څنګه مالِک خُدائ حُکم درکړے دے: د هغۀ د قانُون په مُطابق ژوند تېروئ اؤ د هغۀ فرمانبرداری کوئ. [7]مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو هغه زرخېز وطن ته راولی، يو داسې وطن چې سيندُونه اؤ ولې په کښې وی چې د هغه چينو نه وتلې وی چې د درو اؤ غرُونو نه بهيږی، [8]يو داسې وطن چې غنم، وربشې، انګُور، اينځر، انار، د زيتُونو تېل اؤ شات په کښې پيدا کيږی. [9]هلته به هيڅ کله وږی نۀ شئ اؤ نۀ به مُحتاج شئ. د هغې په تيګو کښې اوسپنه شته دے اؤ د هغې غرُونو نه تاسو تانبه راويستلے شئ. [10]تاسو چې د خوراک د پاره څۀ غواړئ هغه هر څۀ به درته ملاويږی اؤ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک کُوم آباد وطن درکړے دے د هغې د پاره به تاسو د هغۀ شُکر ادا کړئ.

مالِک خُدائ نهٔ هېرول

[11] پام کوئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک هېر نهٔ کړئ، نن چې کُوم قانُون زهٔ درکوم چې په هغې باندې عمل کولو کښې ناکام نهٔ شئ. [12] کله چې تاسو ته د خوراک د پاره هغه هر څهٔ مِلاؤ شی چې تاسو يې غواړئ اؤ د اوسېدو د پاره ښائسته کورُونه جوړ کړئ [13] کله چې ستاسو څاروی، ګډې، ستاسو سپين زر اؤ سرهٔ زر اؤ ستاسو نور هر څيز زيات شی، [14] نو دا خبره يقينی کړئ چې تاسو مغرُوره نهٔ شئ اؤ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک هېر نهٔ کړئ چې هغهٔ تاسو د مِصر نه راوويستلئ، چرته چې تاسو غُلامان وئ. [15] هغهٔ تاسو د هغه لوئ اؤ يرۏونکی بيابان په لاره بوتلئ چرته چې زهرژن ماران اؤ لړمان ۏو. په هغه خُشکه اؤ تږې زمکه کښې هغهٔ ستاسو د پاره د سختې تيګې نه اوبهٔ روانې کړې. [16] په بيابان کښې د خوراک د پاره هغهٔ تاسو له من درکړل، هغه خوراک چې ستاسو پلارنيکهٔ هيڅ کله نهٔ وو خوړلے. هغهٔ په تاسو سختۍ راولېږلې چې تاسو وآزمائی، نو چې داسې په آخِر کښې ستاسو هر څهٔ سم شی. [17] پام کوئ چې تاسو په خپل زړهٔ کښې دا ونهٔ وايئ چې په خپل طاقت اؤ قُوت سره تاسو خپل ځانُونه مالداره کړی دی. [18] ياد لرئ دا مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک دے چې هغهٔ تاسو له د مالداره کېدو طاقت درکړے دے. هغه ځکه دا کوی چې هغه تر نن ورځ پورې وفادار دے چې په هغه تړون باندې ودرېږئ کُوم چې هغهٔ ستاسو پلارنيکهٔ سره کړے وو. [19] هيڅ کله مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک مهٔ هېروئ اؤ نهٔ چې نورو معبُودانو ته واوړئ چې د هغوئ عِبادت اؤ خِدمت وکړئ. کهٔ تاسو داسې وکړل، نو زهٔ نن تاسو له خبردارے درکوم چې بېشکه تاسو به تباه شئ. [20] کهٔ چرې تاسو د مالِک خُدائ فرمانبرداری ونهٔ کړئ، نو د هغه قومُونو په شان به تاسو تباه شئ کُوم چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو مخ په وړاندې تلو سره تباه کوی.

د خلقو نافرمانی

(د هِجرت کِتاب ۳۲:)

۹ ۱اِسرائیلیانو واورئ! تاسو به نن د اُردن سیند نه پورې وځئ اؤ هغه
وطن به قبضه کړئ چې د هغه قومُونو دے چې ستاسو نه لوئ اؤ طاقتور
دی. د هغوئ ښارونه لوئ لوئ دی چې دېوالُونه يې آسمان ته رسېږی. ۲هغه
خلق په خپله تکړه اؤ لوړ لوړ دی، هغوئ دېوان دی اؤ تاسو دا خبره اؤرېدلې
ده چې د هغوئ په مُقابله کښې هيڅ څوک نۀ شی ودرېدلے. ۳خو تاسو به په
خپله وګورئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به د بل شوی اور په شان
ستاسو نه مخکښې روان وی. چې مخ په وړاندې ځئ نو خُدائ پاک به هغوئ
له شکست ورکړی، هغوئ به وشړئ اؤ زر به يې تباه کړئ، هم هغه شان چې
څنګه هغۀ وعده کړې ده. ۴کله چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک هغوئ
ستاسو د پاره د هغه وطن نه وباسی، نو په زړۀ کښې داسې مۀ وايئ چې ګنی
تاسو نېک خلق يئ اؤ د دې د پاره يې راوستلئ چې دا وطن ستاسو شی. داسې
نۀ ده، مالِک خُدائ دا خلق ستاسو د پاره ځکه وباسی چې هغوئ بدکاره دی.
۵په دې وجه نۀ چې تاسو نېک عمله اؤ ښۀ خلق يئ خو مالِک خُدائ تاسو
پرېږدی چې د هغوئ وطن ونيسئ. هغه به هغوئ وشړی ځکه چې هغوئ بد
عمله خلق دی اؤ د هغۀ اِراده دا ده چې ستاسو پلارنيکۀ، اِبراهيم، اِسحاق، اؤ
يعقُوب سره يې کُومه وعده کړې وه هغه پُوره کړی. ۶ځان په دې ښۀ پوهه کړئ
چې مالِک خدائ دا زرخيز وطن تاسو له ستاسو د ښۀ والی په وجه نۀ درکوی
بلکه تاسو خو ضدی خلق يئ. ۷دا خبره مۀ هېروئ چې مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک په بيابان کښې تاسو څنګه غُصه کړو. د هغه ورځې نه واخله چې
تاسو په کښې د مِصر نه راووتلئ تر ننه پورې چې دلته راورسېدلئ، تاسو د هغۀ
خِلاف بغاوت کړے دے. ۸د سينا په غر باندې هم تاسو مالِک خُدائ دومره
غُصه کړو چې ستاسو بربادولو ته تيار وو. ۹زۀ غرۀ ته وختلم چې د کاڼو هغه
تختې راواخلم چې هغه تړون ورباندې ليکلے شوے وو کُوم چې مالِک خُدائ

تاسو سره کړے دے. زۀ هلته بغېر د څۀ خوراک څښاک نه څلوېښت ورځې
اؤ څلوېښت شپې پاتې شوم. [10] بيا مالِک خُدائ ما له د کاڼو هغه دوه تختې
راکړې چې په هغې باندې هغۀ په خپله هغه څۀ ليکلی وُو څۀ يې چې په هغه
ورځ د اور نه تاسو ته وئيلی وُو چې هلته د غرۀ سره راغونډ وئ. [11] د هغه
څلوېښتو ورځو اؤ څلوېښتو شپو نه وروستو مالِک خُدائ ما له د کاڼو هغه دوه
تختې راکړې چې په کُومو باندې هغۀ تړون ليکلے وو. [12] بيا مالِک خُدائ ما
ته ووئيل چې سمدستی د غرۀ نه کُوز شه، ځکه چې ستا خلق کوم چې تا د مِصر
نه راوويستل، هغوی مُرتد شوی دی. هغوئ د هغه څۀ نه اؤړيدلی دی چې ما
يې حُکم ورکړے دے اؤ هغوئ د ځانُونو د پاره د سروزرو يو بُت جوړ کړے
دے. [13] مالِک خُدائ ما ته دا هم ووئيل، ما ته پته ده چې دا څومره ضدی خلق
دی. [14] تۀ د هغوې دپاره ما ته منت ونۀ کړی. زۀ هغوئ تباه کوم اؤ هيڅ څوک
به يې بيا نُوم وانۀ خلی. نو زۀ به تا د داسې قوم پلار جوړ کړم چې د دوئ نه به
لوئ اؤ طاقتور وی. [15] نو زۀ واپس شوم اؤ د غرۀ نه راکُوز شوم، هغه د کاڼو دوه
تختې مې راروانې کړې وې چې په کُومو باندې تړون ليکلے شوے وو. د غر نه
د اور لمبې ختلې. [16] ما ته پته ولګېده چې تاسو د هغه حُکم نافرمانی کړې ده
کُوم چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو له درکړے دے اؤ تاسو د هغۀ
خِلاف ګُناه کړې وه چې د څخی په شکل کښې مو د سرو زرو بُت جوړ کړے
وو. [17] نو هلته ستاسو په مخکښې ما د کاڼو تختې راوغورزولې اؤ ټوټې ټوټې
مې کړې. [18] نو يو ځل بيا زۀ د مالِک خُدائ په حضُور کښې څلوېښت ورځې
اؤ څلوېښت شپې پرمخې پرېوتم اؤ نۀ مې څۀ خوړل اؤ نۀ مې څۀ څښل. دا
ځکه چې تاسو د مالِک خُدائ خِلاف ګُناه کړې وه اؤ هغه مو غُصه کړے وو.
[19] زۀ د مالِک خُدائ د سخت قهر نه ويرېدم، ځکه چې هغه دومره غُصه وو
چې تاسو تباه کړی، خو مالِک خُدائ يو ځل بيا زما واؤرېدل. [20] مالِک خُدائ
هارُون ته هم دومره غُصه وو چې وې وژنی، نو په هغه وخت ما د هارُون د پاره
هم دُعا وکړه. [21] ما هغه د ګُناه نه ډک څيز يعنې د سرو زرو څخے واخستو کُوم
چې تاسو جوړ کړے وو اؤ په اور کښې مې واچولو. بيا ما دا ټوټې ټوټې کړو،

د اوړو په شان مې مېده کړو اؤ هغه مې په هغه وَله کښې وغورزولو چې د غر نه
لاندې بهېده. ۲۲کله چې تاسو په تبیعره، مَسه، قبروت هتاوه کښې وئ نو تاسو
هلته هم مالِک خُدائ غُصه کړے وو. ۲۳اؤ چې کله هغۀ تاسو د قادِس برنیع
نه د دې حُکمُونو سره ولېږلئ چې لاړ شئ اؤ هغه وطن ونیسئ کُوم یې چې له
تاسو درکولو، نو تاسو د هغۀ خِلاف سرکشی وکړه، تاسو په هغۀ یقین ونۀ کړو
اؤ نۀ مو د هغۀ فرمانبرداری وکړه. ۲۴چې د کُوم وخت نه ما تاسو پېژندلی یئ،
تاسو د مالِک خُدائ خِلاف سرکشی کړې ده. ۲۵نو په هغه څلوېښتو ورځو اؤ
څلوېښتو شپو کښې زۀ د مالِک خُدائ په حضُور کښې پړمخې پروت وم، دا
ځکه چې ما ته پته وه چې هغه ستاسو د تباه کولو اِراده لری. ۲۶اؤ ما دُعا وکړه،
اے مالِکه خُدایه! خپل خلق مۀ تباه کوه، هغه خلق چې تا بچ کړل اؤ د خپل
لوئ طاقت اؤ قُوت سره دې د مِصر نه راوویستل. ۲۷خپل خِدمت کوُونکے
اِبراهیم، اِسحاق اؤ یعقُوب رایاد کړه اؤ د دې خلقو ضد، بدکارئ اؤ گُناه ته
مۀ گوره. ۲۸گنی، مِصریان به ووائی چې تۀ د دې جوگه نۀ یې چې خپل خلق
هغه وطن ته بوځې چې د هغوئ سره دې وعده کړې ده. هغوئ به ووائی چې
تا خپل خلق بیابان ته د دې د پاره بوتلل چې هغوئ ووژنې، ځکه چې تا د
هغوئ نه نفرت کولو. ۲۹د دې هر څۀ نه علاوه، دا هغه خلق دی چې تا خوښ
کړل چې ستا خپل خلق شی اؤ د خپل لوئ طاقت اؤ قُوت سره دې هغوئ د
مِصر نه راوویستل.

حضرت مُوسیٰ ته د شریعت حُکمُونو نوې تختې مِلاوېدل

(هِجرت کِتاب ۳۴:)

۱۰ ۱په هغه وخت کښې مالِک خُدائ ما ته ووئیل، د اولنو په شان دوه
د کاڼی تختې جوړې کړه اؤ یو د لرگی صندُوق جوړ کړه چې هغه
تختې په کښې کېږدې. په غر باندې ما ته راوخېژه، ۲اؤ زۀ به په هغې باندې هم
هغه څۀ ولیکم څۀ چې ما په هغه تختو باندې لیکلی وُو چې تا ماتې کړې اؤ
بیا به تۀ هغه په صندُوق کښې کېږدې.

۳نو ما د کیکر لرګی نه یو صندُوق جوړ کړو اؤ د اولنو په شان مې د کاڼی
دوه تختې جوړې کړې اؤ د ځان سره مې غر ته وخېژولې. ۴بیا مالِک خُدائ په
هغه تختو باندې هم هغه خبرې ولیکلې کُومې چې هغهٔ په وړومبی ځل لیکلې
وے، دا هغه لس حُکمونه وُو چې تاسو له یې په هغه ورځ درکړل چې د غر سره
راغونډ وئ اؤ هغهٔ د اور نه خبرې وکړې. مالِک خُدائ ما له تختې راکړې.
۵اؤ زهٔ د غر نه راکُوز شوم څنګه چې مالِک خُدائ ما ته حُکم کړے وو. اؤ
هغه تختې تر اوسه پورې په صندُوق کښې پرتې دی. ۶بنی اِسرائیل د یعقان د
خلقو د کُوهو نه روان شول اؤ موسیره ته لاړل. هارُون هلته په حق ورسېدو اؤ
دفن شو اؤ د هغهٔ زوئ اِلعازار د هغهٔ په ځائ د اِمام په توګه خِدمت کولو. ۷د
هغه ځائ نه هغوئ جدجوده اؤ بیا یوطباته ته لاړل، هغه وطن چې د اوبو ډېر
نهرُونه په کښې دی. ۸په هغه وخت مالِک خُدائ د لیوی قبیلې نه سړی مُقرر
کړل چې د تړون صندُوق وړی اؤ د اِمامانو په توګه د هغهٔ خِدمت کوی اؤ د
هغهٔ په نُوم برکت غواړی. اؤ تر اوسه پورې د هغوئ دا ذِمه واری دی. ۹نو د
لیوی قبیلې ته د نورو قبیلو په شان زمکه مِلاؤ نهٔ شوه، مالِک خُدائ په خپله
د هغوئ میراث وو هم هغه شان چې څنګه مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
وعده کړې ده. ۱۰د وړومبی ځل په شان زهٔ په غر باندې څلوېښت ورځې اؤ
څلوېښت شپې ایسار شوم، مالِک خُدائ یو ځل بیا زما خبرې ته غوږ ونیولو اؤ
په دې رضا شو چې تاسو به نهٔ تباه کوی. ۱۱بیا هغهٔ ما ته ووئیل چې پاڅم اؤ
ستاسو لارښودنه وکړم، چې تاسو هغه وطن ونیسئ چې د کُوم وعده یې ستاسو
پلارنیکهٔ سره کړې وه.

د مالِک خُدائ درناوے اؤ عِبادت کول

۱۲اوس، اے اِسرائیلیانو! هغه څهٔ واورئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
یې ستاسو نه غواړی: د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک نه یرېږئ، د هغهٔ پُوره
تابعداری کوئ، د هغهٔ سره مینه کوئ اؤ د زړهٔ د اِخلاصه اؤ د خپل ټول رُوح
سره د هغهٔ خِدمت کوئ. ۱۳اؤ د هغهٔ ټول قانُون منئ. دا زهٔ نن ستاسو د فائدې

د پاره درکوم. [۱۴]ګورئ! دا اُوچت آسمانُونه د مالِک خُدائ دی، دا زمکه اؤ په دې کښې هر څۀ د هغۀ دی. [۱۵]خو د مالِک خُدائ مينه ستاسو پلارنيکۀ سره دومره زياته وه چې د نورو خلقو په ځائ يې تاسو خوښ کړئ اؤ تر اوسه پورې د هغۀ غوره خلق يئ. [۱۶]نو د اوس نه د مالِک خُدائ فرمانبرداره اوسئ اؤ خپل ضد پرېږدئ. [۱۷]مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د معبُودانو خُدائ پاک اؤ د مالِکانو مالِک خُدائ دے. هغه لوئ اؤ طاقتور دے، د هغۀ نه يره په کار ده. هغه نۀ د چا طرفداری کوی اؤ نۀ رشوت اخلی. [۱۸]هغه دا ګوری چې د يتيمانو اؤ کونډو سره ښۀ سلُوک کېږی اؤ کۀ نه، هغه د مُسافرو سره مينه کوی کُوم چې زمُونږ خلقو سره اوسېږی اؤ هغوئ له خوراک اؤ جامې ورکوی. [۱۹]نو د مُسافرو سره مينه کوئ، ځکه چې په يو وخت کښې تاسو هم د مِصر په وطن کښې مُسافر وئ. [۲۰]مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک نه يرېږئ اؤ صِرف د هغۀ عِبادت کوئ. د هغۀ وفادار اوسئ اؤ صِرف د هغۀ په نُوم قسم خورئ. [۲۱]د هغۀ ثناء وايئ، هغه ستاسو خُدائ پاک دے اؤ تاسو په خپلو سترګو هغه لوئ اؤ عجيبه کارُونه ليدلی دی چې ستاسو د پاره يې کړی دی. [۲۲]کله چې ستاسو پلارنيکۀ مِصر ته لاړل، هغوئ صِرف اؤيا کسان وُو. خو اوس مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو د آسمان د ستورو په شان بې‌شمېره کړی يئ.

د مالِک خُدائ لوئی

۱۱

[۱]مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک سره مينه کوئ اؤ د هغۀ ټولې مُطالبې، اصُول، قانُون اؤ حُکمونه منئ. [۲]چې تاسو د مالِک خُدائ په باره کښې څۀ ايزده کړی دی نو هغه اوس ياد ساتئ. ستاسو په بچو نه بلکه په تاسو پخپله دا واقعې تېرې شوې. تاسو د مالِک خُدائ لوئی، د هغۀ طاقت، د هغۀ قُوت، [۳]اؤ د هغۀ مُعجزې وليدلې. تاسو وليدل چې هغۀ د مِصر په بادشاه فِرعون اؤ د هغۀ په ټول وطن باندې څۀ وکړل. [۴]تاسو وليدل چې مالِک خُدائ د مِصريانو لښکر، سره د هغوئ د اسُونو اؤ جنګی ګاډو څنګه تباه کړل اؤ په سُور درياب کښې يې ډُوب کړل کله چې هغوئ تاسو پسې وُو. [۵]تاسو ته پته ده

چې مالِک خُدائ ستاسو دِې ځائ ته رارسېدو نه مخکښې په بيابان کښې څۀ
وکړل. ۶هغه را ياد کړئ چې د روبين قبيلې د اِلياب د زامنو، داتن اؤ ابيرام
سره يې څۀ وکړل. د ټولو په مخکښې زمکه وچاوده اؤ هغوئ يې سره د خپلو
کورَنو، د خپلو خېمو اؤ د هغوئ د ټولو نوکرانو اؤ ځناورو تېر کړل. ۷اؤ، تاسو
هم هغه خلق يئ چې په خپلو سترګو مو هغه ټول کارُونه ليدلی دی څۀ چې
مالِک خُدائ کړی وُو.

د وعده کړے شوې زمکې برکتُونه

۸نن چې زۀ کُوم قانُون درکوم په هغه ټول عمل کوئ، نو تاسو ته به طاقت مِلاؤ
شی چې د سيند نه پورې وځئ اؤ هغه وطن قبضه کړئ کُوم ته چې تاسو وردننه
کېدُونکی يئ. ۹نو تاسو به په هغه وطن کښې ډېره موده تېره کړئ چې مالِک
خُدائ ستاسو پلارنيکۀ اؤ د هغوئ اولاد له يې د ورکولو وعده کړې ده، هغه
وطن چې زرخېز اؤ آباد دے. ۱۰کُوم وطن چې تاسو قبضه کوئ هغه وطن د
مِصر په شان نۀ دے، چرته چې تاسو مخکښې اوسېدئ. هلته به چې تاسو تُخم
کَرلو، نو د پټو اوبو کولو د پاره به تاسو سخته خواری کوله. ۱۱خو چې تاسو
کُومې زمکې ته ورننوځئ هغه د غرُونو، مېدانُونو وطن دے، يو داسې وطن چې
په باران اوبۀ کېږی. ۱۲مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د دې وطن خيال ساتی
اؤ د کال په هر مُوسم کښې يې ورباندې نظر وی. ۱۳نو کۀ تاسو زما په حُکمُونو
په وفادارئ سره عمل کوئ کُوم چې نن ما درکړی دی، اؤ تاسو د مالِک خُدائ
د خپل خُدائ پاک سره مينه کوئ اؤ د زړۀ د اِخلاصه د هغۀ خِدمت کوئ، ۱۴نو
بيا به هغه ستاسو په وطن په صحيح مُوسم کښې، په خزان اؤ سپرلی کښې بارانُونه
ووروی، نو تاسو به د زيتُونو تېل، غله اؤ انګُور راټولوئ. ۱۵اؤ د ښاروو د پاره
به واښۀ درته ملاوېږی. تاسو ته به هغه هر يو خوراک ملاوېږی چې تاسو يې
غواړئ. ۱۶پام کوئ، چې خپل زړُونه مو دهوکه نۀ کړی چې د مالِک خُدائ نه
واوړئ اؤ د نورو معبُودانو خِدمت اؤ عِبادت وکړئ. ۱۷کۀ تاسو داسې وکړل نو
مالِک خُدائ به تاسو ته په قهر شی. هغه به د آسمان نه په تاسو باران بند کړی

اؤ ستاسو زمکه به وچه شی اؤ فصلُونه به نۀ راشنۀ کوی. بیا به تاسو زر هلته مړۀ شئ، اګرچې هغه زمکه ښۀ ده کُومه چې تاسو له درکوی. [18]دا حُکمونه یاد ساتئ اؤ په ذهن کښې يې وساتئ. دا په خپلو متو اؤ خپلو تندو باندې وتړئ چې ستاسو د پاره د يادېدو د يوې نښې په شان وی. [19]دا په خپلو ماشُومانو ايزده کړئ. چې تاسو په کور کښې يئ اؤ يا په لاره روان يئ، چې تاسو څملئ اؤ يا پاځئ نو د دې په باره کښې د هغوئ سره خبرې کوئ. [20]دا د خپلو کورُونو د دروازو په چوکاټُونو اؤ د خپلو ښارُونو د دروازو په چوکاټُونو باندې وليکئ. [21]نو تاسو اؤ ستاسو بچی به په هغه وطن کښې يو اُوږد عُمر تېر کړی چې مالِک خُدائ ستاسو د پلارنيکۀ سره د هغې د ورکولو وعده کړې ده. چې زمکه وی آسمان وی نو تاسو به هلته اوسېږئ. [22]ما چې کُوم حُکمونه درکړی دی په هغې باندې په ايمانداری سره عمل کوئ: مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک سره مينه کوئ، د هغۀ په لاره سم روان اوسئ اؤ د هغۀ نه مۀ لرې کېږئ. [23]نو چې تاسو مخ په وړاندې ځئ نو هغه به هغه ټول قومُونه وشړی اؤ تاسو به هغه وطن قبضه کړئ کُوم چې د هغه قومُونو دے چې ستاسو نه لوئ اؤ طاقتور دی. [24]تاسو چې چرته هم قدم ږدئ، نو هغه زمکه به ستاسو وی. ستاسو علاقه به د بيابان نه تر لبنان پورې، د فرات سيند نه واخله تر مديتران سيند پورې خوره وی. [25]په هغه وطن کښې چې تاسو چرته هم ځئ، مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به هغه خلق ستاسو نه ويروی لکه څنګه چې هغۀ وعده کړې ده اؤ هيڅ څوک به هم ستاسو په مخکښې نۀ شی ودرېدلے. [26]ګورئ! دا زۀ نن ستاسو خوښې ته پرېږدم چې برکت غواړئ اؤ کۀ لعنت، [27]برکت به په دې کښې وی، چې د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په هغه حُکمُونو عمل کوئ چې نن يې زۀ درکوم، [28]لعنت به په دې کښې وی، چې تاسو د دې حُکمُونو نافرمانی وکړئ اؤ د هغه معبُودانو عِبادت ته واوړئ چې تاسو مخکښې نۀ دی پېژندلی. [29]کله چې مالِک خُدائ تاسو هغه وطن ته راولی کُوم چې تاسو قبضه کوئ، نو د برکت آواز به تاسو د ګِرزيم غر نه وکړئ اؤ د لعنت آواز به د عيبال غر نه وکړئ. [30]دا دوه غرُونه د کنعانيانو په علاقه کښې د اُردن سيند نمرپرېواتۀ طرف

ته دی، کنعانیان د اُردن په مېدان کښې اوسېږی، چې جلجال ښار ته نزدې دے اؤ د موره مُقدسو ونو نه لرې نۀ دے. [31]زر به تاسو د اُردن سیند نه واوړئ اؤ هغه وطن به قبضه کړئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې تاسو له درکوی. کله چې هغه وطن ونیسئ اؤ په کښې اوسېږئ، [32]نو ګورئ! په هغه ټولو حُکمُونو به عمل کوئ کُوم چې نن زۀ درکوم.“

د عِبادت د پاره یو ځائ

۱۲ [1]مُوسیٰ ووئیل چې، ”دا هغه حُکمونه دی چې تاسو به په هغه وطن کښې پرې عمل کوئ چې مالِک خُدائ، ستاسو د پلارنیکۀ خُدائ پاک يې درکوی. چې تاسو ژوندی يئ نو خامخا به وربانديِ عمل کوئ. [2]کُوم وطن چې تاسو نیسئ په هغې کښې هغه ټول ځایُونه تباه کړئ چرته چې هغه خلق په لوړو غرُونو، په غونډو اؤ د لویو شنو ونو لاندې د خپلو معبُودانو عِبادت کوی. [3]د هغوئ د قُربانئ ځایُونه وران کړئ اؤ د هغوئ د کاڼو مُقدسې ستنې ټوټې ټوټې کړئ. د هغوئ د اشیرې بُت نښې وسوزوئ اؤ د هغوئ بُتان ټوټې کړئ اؤ د هغه ځایُونو نه د هغوئ د بُتانو نومُونه وران کړئ. [4]د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک عِبادت هغه شان مۀ کوئ لکه څنګه يې چې هغوئ کوی. [5]خو مالِک خُدائ به د ستاسو ټولو قبیلو د علاقې نه یو ځائ خوښ کړی، هلته به خلق د هغۀ حضُور ته راځی اؤ د هغۀ عِبادت به کوی. [6]هلته به خپلې سوزېدُونکې نذرانې اؤ نورې قُربانئ، خپله لسمه حِصه اؤ مُقدسې نذرانې، خپلې منختې، خپلې رضاکارانه نذرانې اؤ د خپلو څاروو اؤ ګډو وړومبی پېدا شوی بچی پېش کوئ. [7]هلته، د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په حضُور کښې تاسو اؤ ستاسو کورنئ به خوراک کوئ اؤ د هغه هر څیز نه به پُوره مزه اخلئ چې تاسو د هغې د پاره محنت کړے وی. ځکه چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو له برکت درکړے دے. [8]کله چې هغه وخت راشی، نو تاسو چې داسې کارونه ونۀ کړئ لکه چې دلته يې کوئ. تر اوسه پورې چې تاسو ته څۀ ښۀ ښکارېدل نو هم هغه شان مو کول، [9]ځکه چې تاسو ته هغه میراث لا نۀ

دے مِلاؤ شوے چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې تاسو له درکوی، چې هلته به تاسو په آمن کښې اوسېږئ. [10] کله چې تاسو د اُردن سيند نه واوړئ، نو مالِک خُدائ به هغه وطن تاسو له په ميراث کښې درکړی. هغه به تاسو د خپلو ټولو دُښمنانو نه په حِفاظت کښې وساتی اؤ تاسو به په آمن کښې اوسېږئ. [11] مالِک خُدائ به يو ځائ خوښ کړی چرته به چې د هغۀ عِبادت کېږی اؤ هلته به تاسو هغۀ له هغه هر څۀ راوړئ چې ما يې حُکم درکړے دے: خپلې سوزېدُونکې نذرانې اؤ خپلې نورې قُربانۍ، ستاسو لسمه حِصه اؤ منختې اؤ هغه خاص نذرانې چې تاسو د مالِک خُدائ سره د هغې وعده کړې وی. [12] د خپلو بچو سره، خپلو نوکرانو اؤ د ليويانو سره چې ستاسو په ښارُونو کښې اوسېږی، هلته د هغۀ په حضُور کښې خوشحالی کوئ، ياد لرئ چې د ليويانو به په زمکه کښې هيڅ ميراث نۀ وی. [13] تاسو به خپلې نذرانې هلته نۀ پېش کوئ چې چرته ستاسو خوښه وی، [14] تاسو به خپلې نذرانې صِرف په هغه يو ځائ کښې پېش کوئ چې مالِک خُدائ به يې ستاسو د يوې قبيلې په علاقه کښې خوښ کړی. صِرف هلته به تاسو خپلې سوزېدُونکې نذرانې اؤ نور هغه ټول څيزُونه پېش کوئ چې ما يې تاسو له حُکم درکړے دے. [15] چې چرته تاسو اوسېږئ نو تاسو هلته خپل ځناور حلالولے اؤ خوړلے شئ. مالِک خُدائ چې څومره ډېر درکوی نو هغه خوړلے شئ. تاسو ټول کۀ پاک يئ يا ناپاک، هغه خوړلے شئ، لکه څنګه چې تاسو هوسۍ يا د غرڅۍ غوښه خورئ. [16] خو تاسو به د هغې وينه نۀ څښئ، تاسو به خامخا د هغې وينه په زمکه تويَوئ. [17] څۀ چې تاسو مالِک خُدائ ته پېش کوئ د هغې نه به هيڅ يو څيز په هغه ځايُونو کښې نۀ شی خوړلے چرته چې تاسو اوسېږئ: نۀ ستاسو د غلې لسمه حِصه، نه خپل د انګُورو شراب، نۀ د زيتُونو تېل، نۀ ستاسو د څاروو اؤ ګلهو وړومبے پېدا شوے بچے، نۀ د هغه تُحفې نه چې تاسو يې د مالِک خُدائ سره وعده کړے وی، نۀ ستاسو رضاکارانه نذرانې اؤ نۀ نورې نذرانې. [18] تاسو اؤ ستاسو بچی به، سره د ستاسو نوکرانو اؤ د ليويانو چې ستاسو په ښارُونو کښې اوسېږی، دا نذرانې به صِرف د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په حضُور کښې خورئ، صِرف د عِبادت په

هغه یو ځائ کښې کُوم چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک خوښ کړے وی. اؤ تاسو به هلته په هغه هر څۀ باندې خوشحاله یئ کُوم چې تاسو کړی وی. [19]گورئ! چې تر کُومې پورې تاسو په خپل وطن کښې اوسېږئ نو چې لیویان هم هېر نۀ کړئ. [20]کله چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو علاقه لویه کړی، لکه څنګه چې هغۀ وعده کړې ده اؤ چې تاسو کله هم غواړئ نو هلته غوښه خوړے شئ. [21]د عِبادت هغه یو ځائ کۀ ډېر لرې وی، نو بیا چې ستاسو خوښه وی، نو هغه څاروے یا ګډ حلالولے شئ کُوم چې مالِک خُدائ درکړے وی اؤ تاسو هغه غوښه په کور کښې خوړلے شئ، لکه څنګه چې ما تاسو ته وئیلی دی. [22]هر څوک چې پاک وی یا ناپاک، نو هغه دا غوښه خوړلے شی، لکه څنګه چې هغه د هوسۍ یا غرڅې غوښه خوری. [23]صِرف هغه غوښه مۀ خورئ چې وینه لا په کښې وی، ځکه چې په وینه کښې ژوندُون وی، نو تاسو د غوښې سره ژوندُون مۀ خورئ. [24]وینه د خوراک د پاره مۀ اِستعمالوئ، بلکې د اوبو په شان یې په زمکه تویَوئ. [25]کۀ تاسو دا حُکم ومنئ، نو مالِک خُدائ به خوشحاله شی اؤ ستاسو اؤ ستاسو د بچو به هر کار سم وی. [26]خپلې نذرانې اؤ هغه تُحفې چې تاسو یې د مالِک خُدائ سره وعده کړې وی د عِبادت هغه یو ځائ ته راوړئ. [27]هلته هغه نذرانې پېش کوئ کُومې چې د مالِک خُدائ په قُربانګاه باندې پُوره سوزولے شی. هغه نذرانې هم پېش کوئ چې تاسو د هغې غوښه خورئ اؤ وینه یې په قُربانګاه باندې تویَوئ. [28]په هغه هر څۀ باندې په وفادارۍ سره عمل کوئ چې ما یې حُکم درکړے دے، نو ستاسو اؤ ستاسو د اولاد به د همېشه د پاره هر کار سم وی، ځکه چې تاسو به هغه کار کوئ چې کُوم صحیح وی اؤ په کُوم باندې چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک خوشحالېږی.

د بُت پرستۍ خِلاف خبردارے

[29]مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به هغه قومُونه تباه کړی چې تاسو د هغوئ وطن قبضه کوئ، تاسو به هغه وطن قبضه کړئ اؤ هلته به اوسېږئ. [30]پام کوئ

چې کله مالِک خُدائ هغه قومُونه تباه کړی، نو چې د هغوئ په عِبادت اؤ رسمُونو کښې راګېر نۀ شئ چې هغه ومنئ، ځکه هغه به ستاسو د پاره يو دام وی. د دې معلُومولو کوشش مۀ کوئ چې هغوئ د خپلو معبُودانو عِبادت څنګه کوی، چې تاسو هم هغه شان عِبادت وکړئ. [31]د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک عِبادت هغه شان مۀ کوئ چې څنګه هغوئ د خپلو معبُودانو عِبادت کوی، ځکه چې هغوئ د خپلو معبُودانو په عِبادت کښې ټول هغه حرام کارُونه کوی چې مالِک خُدائ ترې نه نفرت کوی. تر دې پورې چې هغوئ په اور کښې خپل بچی هم قُربانی کوی. [32]هغه هر څۀ کوئ چې ما يې حُکم درکړے دے، په دې کښې مۀ څۀ کموئ اؤ مۀ څۀ زياتوئ.

۱۳

[1]کېدے شی چې پېغمبران يا د خوبُونو تعبير ورکوُونکی د يوې مُعجزې يا يوې عجيبه نښې وعده وکړی، [2]اؤ کۀ هغه پېشنګوئی شوې نښې يا مُعجزې څرګندې شی، نو هغوئ وائی، چې نورو معبُودانو ته راواوړئ کُوم چې تاسو نۀ دی پېژندلی اؤ د هغوئ عِبادت وکړئ، [3]نو هغه پېغمبرانو يا د خوبُونو تعبير ورکوُونکو ته غوږ مۀ نيسئ. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو معلُوموی چې تاسو د مالِک خُدائ سره د زړۀ د اِخلاصه اؤ د خپل ټول رُوح سره مينه کوئ اؤ کۀ نه. [4]د مالِک خُدائ تابعداری کوئ اؤ د هغۀ درناوے کوئ، د هغۀ اِطاعت کوئ اؤ د هغۀ حُکمونه منئ، د هغۀ عِبادت کوئ اؤ د هغۀ وفادار اوسئ. [5]خو هغه د خوبُونو تعبير ورکوُونکی يا پېغمبران ووژنئ چې تاسو ته وائی چې د مالِک خُدائ خِلاف بغاوت وکړئ، چا چې د مِصر نه راوويستلئ، چرته چې تاسو غُلامان وئ. داسې خلق تاسو د هغه لارې نه اړوی په کُومه باندې چې مالِک خُدائ تاسو له د تلو حُکم درکړے دے. هغوئ دې خامخا ووژلے شی، چې خپل ځانُونه د دې بد عمل نه خلاص کړئ. [6]کۀ ستاسو ورور، زوئ، لُور، يا په تاسو ګرانه ښځه، يا ستاسو نزدې دوست هم تاسو ته پټ پټ وائی چې د نورو معبُودانو عِبادت وکړئ، هغه معبُودان چې تاسو اؤ ستاسو پلارنيکۀ يې هيڅ کله هم عِبادت نه دے کړے. [7]کېدے شی چې د هغوئ نه يو کس تاسو ته ووائی چې د هغه خلقو د معبُودانو عِبادت وکړئ

کُوم چې ستاسو سره نزدې اوسېږى يا د هغه خلقو د معبُودانو کُوم چې ستاسو نه لرې اوسېږى. [8]چې د هغه يو کس ته هم توجو ونۀ کړئ اؤ مۀ ورته غوږ نيسئ. په هغوئ باندې هيڅ رحم يا ترس مۀ کوئ اؤ د هغوئ خبره مۀ پټوئ. [9]هغوئ ووژنئ! وړومبے کاڼے تاسو ورګوزار کړئ اؤ بيا نور خلق ورپرېږدئ چې سنګسار يې کړى. [10]سنګسار يې کړئ چې مړ شى! هغوئ کوشش کولو چې تاسو د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک نه تاسو واړوى، کُوم چې تاسو د مِصر وطن نه راوويستلئ، چرته چې تاسو غُلامان وئ. [11]نو د اِسرائيل ټول خلق به خبر شى چې څۀ وشول، هغوئ به ويرېږى اؤ بيا به هيڅ کله هيڅ څوک هم داسې بد عمل ونۀ کړى.

[12]کله چې تاسو په هغه ښارُونو کښې اوسېږئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې تاسو له درکوى، نو کېدے شى چې تاسو خبر شئ [13]چې ستاسو د قوم څۀ لُوفرانو خلقو د خپل ښار خلق بې لارې کړى دى چې د هغه معبُودانو عِبادت وکړى چې تاسو يې کله هم د دې نه مخکښې عِبادت نۀ دے کړے. [14]کۀ تاسو داسې يو افواه واورئ، نو د هغې پُوره معلُومات وکړئ، اؤ کۀ رښتيا وى چې دا بد عمل شوے وى، [15]نو بيا د هغه ښار ټول خلق اؤ د هغوئ ټول ځناور هم ووژنئ. هغه ښار پُوره تباه کړئ. [16]کُوم خلق چې هلته اوسېږى د هغوئ ټول مال هم راوړئ اؤ د ښار په مرکزى ځائ کښې يې ډېرے کړئ. بيا هغه ښار اؤ چې په هغې کښې څۀ هم وى مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ته د نذرانې په توګه وسوزوئ. دا ښار به د همېشه د پاره کهنډر پاتې کېږى اؤ دا به هيڅ کله بيا آباد نۀ شى. [17-18]د هغې نه هيڅ يو څيز هم ځان له مۀ اخلئ کُوم چې تباه کولے شى، نو بيا به مالِک خُدائ قهر سوړ شى اؤ په تاسو به رحم وکړى. کۀ تاسو د هغۀ په ټولو حُکمُونو باندې عمل کوئ کُوم چې نن ما درکړى دى اؤ هغه څۀ کوئ چې څۀ درنه غواړى، نو هغه به په تاسو رحم وکړى اؤ ستاسو نه به يو لوئ قوم جوړ کړى، لکه څنګه چې هغۀ ستاسو پلارنيکۀ سره وعده کړې ده.

د ویر په حقله قانُون

۱۴ [1]تاسو د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک خلق یئ. نو کله چې
تاسو په مړی باندې غم کوئ، نو خپل ځانُونه د نورو خلقو په شان
مهٔ غوځوئ یا د تندی نه بره ویښتهٔ مهٔ کلوئ. [2]تاسو د مالِک خُدائ د خپل
خُدائ پاک یئ، په زمکه باندې چې څومره خلق اوسېږی د هغه ټولو نه هغهٔ
تاسو د دې د پاره خوښ کړئ چې د هغهٔ خپل خاص خلق اوسئ.

حلال اؤ حرام ځناور

(د لیویانو کِتاب ۱۱:)

[3]هیڅ یو حرام څیز مهٔ خورئ. [4]تاسو دا ځناور خوړے شئ: څاروی، ګډې،
چېلۍ [5]هوسۍ، ځنګلی ګډې، ځنګلی چېلۍ اؤ غرڅۍ، [6]هغه ټول ځناور چې
نُوکې یې په مېنځ بېلې وی اؤ بیا بیا شخوند وهی. [7]خو صِرف هغه ځناور به
حلال وی چې نُوکې یې په مېنځ بېلې وی اؤ بیا بیا شخوند هم وهی. تاسو
اُوښ، سوه، یا ځنګلی سوه نهٔ شئ خوړلے. دا به خامخا حرام ګڼلے شی، ځکه
چې دا بیا بیا شخوند وهی خو نُوکې یې په مېنځ بېلې نهٔ دی. [8]خنزیران مهٔ
خورئ، دا به خامخا حرام ګڼلے شی، دا بیا بیا شخوند نهٔ وهی خو نُوکې یې په
مېنځ بېلې وی. دا ځناور مهٔ خورئ یا کهٔ مړ وی لاس به هم نهٔ ورووړئ. [9]تاسو
هغه هر قِسم کبان خوړلے شئ کُوم چې وزر اؤ په څرمن پتری لری، [10]خو داسې
د اوبو بل هر یو څیز چې وزر اؤ په څرمن پتری نهٔ لری هغه به نهٔ شئ خوړلے،
دا به خامخا حرام ګڼلے شی. [11]تاسو حلال مارغان خوړلے شئ. [12–18]دا
د هغه مارغانو فهرست دے چې تاسو یې بېخی مهٔ خورئ: شاهین، ګونګا،
باز، شهباز، باښه، ګنجۍ، کارغهٔ، شُترمُرغ، سمندری مرغابۍ، ډینګ، بګلۍ،
ماهی خور مارغه، غټ ماهی خور مارغه، هُد هُد اؤ ښاپیرک. [19]ټول الوتُونکی
حشرات ناپاک دی، هغه مهٔ خورئ. [20]خو تاسو حلال حشرات خوړلے شئ.
[21]هغه یو ځناور هم مهٔ خورئ، چې په خپل مرګ مړ وی. تاسو سره چې کُوم

مُسافر اوسېږی هغوئ ته دا ورکولے شئ چې وې خوری، یا دا په نورو مُسافرو باندې خرڅولے شئ. خو تاسو د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک یئ او تاسو د هغهٔ خلق یئ. ګډُورے یا د چېلۍ بچے د خپلې مور په پیو کښې مهٔ پخوئ.

د لسمې حِصې قانُون

[22]تاسو خامخا لسمه برخه ورکوئ، د خپل هر فصل لسمه حِصه چې تاسو یې هر کال رېبئ. [23]بیا هغه یو ځائ ته ځئ کُوم چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د خپل عِبادت د پاره خوښ کړے دے اؤ هلته د هغهٔ په حضُور کښې د خپل فصل، د انګُورو شرابو اؤ د زیتُونو تېلو اؤ ستاسو د څاروو اؤ ګډو لسمه برخه خورئ. دا د دې د پاره کوئ چې تاسو د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک نه د همېشه د پاره یرېدل ایزده کړئ. [24]کهٔ د عِبادت ځائ ستاسو د کور نه ډېر لرې وی چې هلته د خپل پېداوار لسمه برخه یوسئ چې مالِک خُدائ د هغې برکت درکړے دے، نو بیا داسې وکړئ: [25]خپل پېداوار خرڅ کړئ اؤ د دې پیسې د ځان سره د عِبادت هغه یو ځائ ته یوسئ. [26]چې ستاسو زړهٔ څهٔ غواړی لکه غټه غوښه، نرۍ غوښه، د انګُورو شراب، یا تېز شراب، نو په دې پیسو یې واخلئ. اؤ هلته، د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په حضُور کښې ستاسو کورنۍ اؤ تاسو یې خورئ اؤ خوند ترې نه واخلئ. [27]هغه لیویان مهٔ هېروئ چې ستاسو په ښارُونو کښې اوسېږی، ځکه چې د هغوئ خپل هیڅ جائیداد نشته. [28]د هر دریم کال په آخِر کښې د خپلو ټولو فصلُونو لسمه برخه راوړئ اؤ په خپلو ښارُونو کښې یې ذخیره کوئ. [29]دا خوراک د لیویانو د پاره دے، ځکه چې د هغوئ خپل جائیداد نشته اؤ ورسره د هغه مُسافرو د پاره، یتیمانو اؤ کونډو د پاره دے چې ستاسو په ښارُونو کښې اوسېږی. هغوئ ټول دې راځی اؤ د خپل ضرُورت څیزُونه دې ترې نه اخلی. هم دغه شان کوئ اؤ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به تاسو له ستاسو په هر څهٔ کښې برکت درکوی.

اوؤم کال

(د ليويانو کِتاب ۲۵ :)

۱۵ ۱د هر اوؤم کال په آخِر کښې تاسو قرضُونه معاف کوئ. ۲دا هغه
څۀ دی چې تاسو به يې خامخا کوئ. هر چا چې خپلو اِسرائيليانو
له قرض ورکړے وی نو هغه به ورته معاف کوی، هغه به د خپل ګاونډی يا د
هغۀ د خپلوان نه دا قرض واپس واخلی، مالِک خُدائ په خپله دا اِعلان کړے
دے چې قرض معاف شو. ۳چې په يو مُسافر باندې ستاسو قرض وی نو د هغۀ
نه پيسې اخستے شئ، خو چې ستاسو په اِسرائيليانو قرض وی نو د هغوئ نه به
يې نۀ اخلئ. ۴مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به تاسو له په هغه وطن کښې
برکت درکړی کُوم چې تاسو له درکوی. ستاسو د خلقو نه به هيڅ څوک هم
غريب نۀ وی، ۵کۀ تاسو د هغۀ فرمانبرداری کوئ نو هغه هر څۀ پُوره پُوره ومنئ
چې نن يې زۀ حُکم درکوم. ۶نو مالِک خُدائ به تاسو له برکت درکړی، لکه
څنګه چې هغۀ وعده کړې ده. تاسو به ډېرو قومُونو له قرض ورکړئ، خو تاسو
به د هيچا نه قرض نۀ اخلئ، ستاسو په قبضه کښې به ډېر قومُونه وی، خو تاسو
به د هيچا په قبضه کښې نۀ يئ. ۷کُوم وطن چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ
پاک تاسو له درکوی کۀ د هغې په ښارُونو کښې ستاسو خپل يو بنی اِسرائيلے
مُحتاج وی، نو خپل زړۀ مۀ سختوئ اؤ د هغۀ مدد کولو نه لاس مۀ نيسئ. ۸خو
سخيان اوسېږئ اؤ چې څومره پيسو ته يې ضرُورت وی نو هغه هومره قرض
ورکړئ. ۹هغۀ ته د څۀ څيز قرض ورکولو نه په دې وجه اِنکار مۀ کوئ چې د
قرضُونو د معاف کولو کال نزدې دے. داسې بد سوچُونه خپل ذهن ته مۀ راولئ.
کۀ تاسو خپل ورور له قرض ورنۀ کړئ نو هغه به مالِک خُدائ ته ستاسو خِلاف
فرياد وکړی اؤ ګُناه به ستاسو په غاړه شی. ۱۰هغۀ ته چې د څۀ څيز ضرُورت
وی نو په خوشحالۍ سره اؤ د زړۀ د اِخلاصه يې ورکړئ، نو مالِک خُدائ به
تاسو له په هر کار کښې برکت درکوی. ۱۱په مخ د زمکې به همېشه غريبانان
خلق موجُود وی، نو زۀ تاسو له حُکم درکوم چې د خپلو اِسرائيليانو د مدد نه
لاس مۀ نيسئ.

د غُلامانو آزادول

(د هِجرت کِتاب ۲۱ :)

^۲کهٔ یو عبرانے سړے یا ښځه خپل ځان په تاسو باندې د غُلام یا وینځې په توګه خرڅ کړی، نو چې هغوئ شپږ کاله ستاسو خِدمت وکړی نو د هغې نه پس هغوئ آزاد کړئ. کله چې اوؤم کال راشی، نو هغوئ به خامخا پرېږدئ چې لاړ شی. ^۱۳کله چې تاسو هغوئ آزادوئ، نو هغوئ تش لاس مهٔ لېږئ. ^۱۴چې مالِک خُدائ تاسو له کُوم برکت درکړے وی نو د خپلو ګډو، غلې اؤ د انګُورو شرابو نه ډېر څهٔ وکړئ. ^۱۵هغه راپه یاد کړئ چې تاسو په مِصر کښې غُلامان وئ اؤ مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک تاسو آزاد کړئ، نو ځکه زهٔ تاسو له دا حُکم درکوم. ^۱۶خو کېدے شی چې ستاسو غُلام ونهٔ غواړی چې لاړ شی، اؤ هغه ستاسو اؤ ستاسو کورنۍ سره ډېره مینه کوی اؤ د هغهٔ د پاره ستاسو سره پاتې کېدل ښهٔ وی. ^۱۷نو د خپل کور دروازې ته هغه بوځئ اؤ هلته د هغهٔ غوږ سُورے کړئ، نو هغه به تول عُمر ستاسو غُلام وی. د خپلې وینځې سره هم دغه شان سلُوک کوئ. ^۱۸کله چې تاسو یو غُلام آزادوئ نو خفه کېږئ مهٔ، ځکه چې آخِر هغهٔ هم د یو مزدُور په نیم قیمت شپږ کاله ستاسو خِدمت کړے دے. هم دغه شان کوئ، نو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به په هر کار کښې تاسو له برکت درکوی.

د څارووو وړومبے پیدا شوے بچے

^۱۹د خپل څاروی یا ګډې هر یو وړومبے نر بچے مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د پاره بېل کړئ، د دې څارووو نه یو هم د کار د پاره مهٔ اِستعمالوئ اؤ د دې ګډو نه وړۍ مهٔ کټ کوئ. ^۲۰تاسو، ستاسو کورنۍ اؤ تاسو به هر کال د عِبادت په یو ځائ کښې د مالِک خُدائ په حضُور کښې دا خورئ. ^۲۱خو کهٔ په یو څناور کښې څهٔ عیب وی، کهٔ هغه ګوډ وی، ړُوند یا څهٔ بل غټ نُقص په کښې وی، نو تاسو به هغه مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته نهٔ قُربانی کوئ. ^۲۲داسې څناور تاسو په خپل کور کښې خوړے شئ، ستاسو هر یو کس، کهٔ پاک

وی یا ناپاک، نو دا خوړلے شی، لکه څنګه چې تاسو هوسۍ یا غرڅۍ خورئ. [23]خو د دې وینه د خوراک د پاره مۀ اِستعمالوئ، اؤ خامخا یې د اوبو په شان په زمکه تویَوئ.

د فسحې اختر

(د هِجرت کِتاب ۱۲:)

۱۶ [1]د ابیب په میاشت کښې د فسحې اختر کولو سره د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک درناوښت کوئ، دا هغه میاشت وه چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو د مِصر نه د شپې راوویستلئ. [2]د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک د فسحې اختر د قُربانۍ د پاره هلته خپل یو ګډه یا یو څاروے حلال کړئ کُوم ځائ چې هغۀ د خپل نُوم د درناوی د پاره خوښ کړے وی. [3]کله چې تاسو دا خوراک وخورئ، نو خمبیره شوې ډوډۍ به نۀ خورئ. اووۀ ورځې به تاسو پتیره ډوډۍ خورئ، هم هغه شان لکه څنګه چې تاسو د مِصر نه په تېزۍ سره راووتلئ. دا ډوډۍ خورئ اؤ د دې نُوم به د تکلیفُونو ډوډۍ وی، چې تر کُومې پورې تاسو ژوندی یئ نو ستاسو به هغه ورځ یاده وی چې د مِصر وطن نه راوتلئ. [4]اووۀ ورځې به ستاسو په وطن کښې د هیچا په کور کښې خمبیره نۀ وی، اؤ د وړومبۍ ورځې په ماښام د حلال شوی ځناور غوښه به هم په هغه شپه خوړلے شی. [5-6]د فسحې د اختر ځناور د عِبادت په هغه یو ځائ کښې حلالوئ، د هغه وطن په بل یو ځائ کښې هم نۀ کُوم چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یې تاسو له درکوی. تاسو داسې د نمرپرېواتو په وخت کښې کوئ، د ورځې په دې وخت کښې تاسو د مِصر نه ووتلئ. [7]غوښه ویشوئ اؤ د عِبادت په هغه یو ځائ کښې یې وخورئ، اؤ په ورپسې سحر واپس کور ته راشئ. [8]ورپسې شپږ ورځې به تاسو پتیره ډوډۍ خورئ اؤ په اوومه ورځ د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک د عِبادت د پاره راغونډ شئ اؤ په هغه ورځ کار مۀ کوئ.

د لَوکولو اختر

(د هِجرت کِتاب ۳۴: ۲، د ليويانو کِتاب ۲۳:)

[۹]چې تاسو د فصل رېبل شروع کړئ نو د هغه وخت نه اووهٔ هفتې وشمېرئ، [۱۰]اؤ بيا د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک درناوی د پاره د لَو کولو اختر وکړئ، هغهٔ چې کُوم برکت درکړے دے د هغې په مُطابق هغهٔ ته يوه رضاکارانه نذرانه راوړئ. [۱۱]د مالِک خُدائ په حضُور کښې تاسو سره د خپلو بچو، ستاسو نوکرانو، ليويانو، مُسافرو، يتيمانو اؤ د هغه کونډو سره خوشحاله شئ چې ستاسو په ښارُونو کښې اوسېږی. د عِبادت په هغه يو ځائ کښې هم دغه شان کوئ. [۱۲]کورئ چې په دې حُکمُونو باندې عمل وکړئ، دا خبره مهٔ هېروئ چې تاسو په مِصر کښې غُلامان وئ.

د جُونګړو اختر

(د ليويانو کِتاب ۲۳:)

[۱۳]چې تاسو خپل ټول فصل راټول کړئ اؤ خپل ټول انګُور نچوړ کړئ، نو اووهٔ ورځې د جُونګړو اختر کوئ. [۱۴]تاسو د خپلو بچو سره، خپلو نوکرانو اؤ د ليويانو، مُسافرو، يتيمانو اؤ د هغه کونډو سره د دې نه خوند واخلئ چې ستاسو په ښارُونو کښې اوسېږی. [۱۵]مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک چې کُوم ځائ خوښ کړے وی نو په هغه ځائ کښې اووهٔ ورځې اختر وکړئ. خوشحاله اوسئ، ځکه چې مالِک خُدائ ستاسو فصل اؤ ستاسو کار له برکت ورکړے دے. [۱۶]ستاسو د قوم ټول سړی به په کال کښې درې ځل د مالِک خُدائ عِبادت د پاره هغه يو ځائ ته راځی: يعنې د فسحې اختر، د لَوکولو اختر اؤ د جُونګړو اختر په وخت. يو سړے به هم مالِک خُدائ له خالی لاسُونه نهٔ راځی، [۱۷]اؤ چې څومره يې وس وی، دا به د هغه برکت په مُطابق وی چې مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک هغهٔ له ورکړے وی.

۱۸ په هر يو ښار کښې چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې درکوی په هغې کښې قاضيان اؤ نور آفسران مُقرر کړئ. دا سړی به د چا د طرفدارۍ نه بغېر فېصلې کوی. ۱۹ هغوئ به په خپلو فېصلو کښې د بې اِنصافۍ نه کار نۀ اخلی، اؤ رشوت دې نۀ اخلی، ځکه چې رشوت هوښيار خلق ړندوی او د صادقانو په خبرو کښې چالاکی پيدا کوی. ۲۰ همېشه عدل اؤ اِنصاف کوُونکی اوسئ، نو چې هغه وطن قبضه کړئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې تاسو له درکوی اؤ هلته اوسېږئ. ۲۱ کله چې تاسو مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک د پاره يوه قُربانګاه جوړوئ، نو د هغې په څنګ کښې د لرګی د اشيرې بُت ستنه مۀ ودروئ. ۲۲ اؤ د بُت پرستۍ د پاره د کاڼی ستنه مۀ ودروئ، مالِک خُدائ د دې څيزُونه نه نفرت کوی.

۱۷

۱ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ته داسې يو څاروے يا ګډه هم مۀ قُربانی کوئ چې څۀ عېب په کښې وی، مالِک خُدائ د دې کار نه نفرت کوی. ۲ کۀ تاسو واورئ چې ستاسو په يو ښار کښې څۀ سړو يا ښځو د مالِک خُدائ خِلاف ګُناه کړې ده اؤ د هغۀ تړون يې مات کړے دے ۳ چې هغوئ د نورو معبُودانو، د نمر، سپوږمۍ، يا د ستورو عِبادت اؤ خِدمت يې کړے وی اؤ د مالِک خُدائ د حُکم مُخالفت يې کړے وی، ۴ نو کۀ داسې يو خبر واورئ، نو د هغې پُوره معلُومات وکړئ. کۀ دا رښتيا وی چې په اِسرائيليانو کښې داسې ګنده کار شوے وی، ۵ نو هغه کس د ښار نه بهر بوځئ اؤ سنګسار يې کړئ. ۶ په هغه وخت کښې به هغه وژلے شی چې دوه يا د دوؤ نه زيات ګواهان د هغۀ خِلاف ګواهی ورکړی، خو کۀ صِرف يو ګواه وی نو هغه به نۀ شی وژلے. ۷ وړومبی کاڼی به ګواهان ورولی اؤ بيا به يې باقی نور خلق سنګسار کړی، چې ستاسو نه دا بدی لرې شې. ۸ کۀ داسې لانجې وی چې د هغې فېصله کول د هغه ځائ د قاضيانو د پاره ګران وی، لکه د جائيداد حقُونو يا د چا د زخمی کېدلو لانجې يا چې په قصد سره يا په غلطۍ سره د قتل په مېنځ کښې فرق کول وی، نو چې داسې وشی، نو د عِبادت هغه يو ځائ ته لاړ شئ

چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک خوښ کړے وی، [9] اؤ خپله لانجه د لیوی قبیلې اِمامانو ته یا په هغه وخت کښې چې کُوم قاضی حاضر وی هغۀ ته یې پېش کړئ، نو هغوئ پرېبږدئ چې هغه لانجه فېصله کړی. [10] هغوئ به خپله فېصله وکړی اؤ چې هغوئ تاسو ته څنګه وائی نو تاسو به هم هغه شان کوئ. [11] د هغوئ فېصله ومنئ اؤ چې د کُوم قانُون پُوره وضاحت درته وکړی نو په هغې عمل وکړئ. [12] هر څوک چې دا جُرات وکړی اؤ د قاضی یا د اِمام دا فېصله ونۀ منی نو هغه دې خامخا ووژلے شی، چې د اِسرائیلو نه دا ګنده کار ختم شې. [13] نو هر څوک چې د دې نه خبر شی نو وبه یرېږی اؤ د عدالت فېصلې به منی.

د بادشاه په باره کښې اصُول

[14] کله چې تاسو هغه وطن ونیسئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یې تاسو له درکوی اؤ تاسو هلته اوسېږئ، نو تاسو به ووایئ چې ستاسو نه ګېرچاپېره قومُونو په شان تاسو ته هم د یو بادشاه ضرُورت دے. [15] ګورئ! کُوم سړے چې د بادشاهۍ د پاره تاسو غوره کوئ نو چې هغه مالِک خُدائ هم غوره کړے وی. نو په کار دے چې هغه ستاسو د خپل قوم نه وی، یو مُسافر خپل بادشاه مۀ جوړوئ. [16] هغه بادشاه به د ځان د پاره ډېر اسُونه نۀ ساتی اؤ هغه دې خلق مِصر ته نۀ لېږی چې اسُونه په پېسو واخلی، ځکه چې مالِک خُدائ وئیلی دی چې د هغۀ خلق به هیڅ کله واپس هلته نۀ ځی. [17] د بادشاه دې ډېرې ښځې نۀ وی، ځکه چې دا به هغه د مالِک خُدائ نه واړوی، اؤ هغه دې خپل ځان په سپینو زرو یا سرو زرو نۀ مالداره کوی. [18] کله چې هغه د بادشاهۍ په تخت کښېنی، نو هغه به د خپل ځان د پاره د دې قانُون یو نقل ولیکی، دا کار به د لیوی قبیلې د اِمامانو په وړاندې کېږی. [19] هغه به دا کِتاب د ځان سره نِزدے ساتی اؤ ټول عُمر به یې وائی، چې د مالِک خُدائ نه یرېدل ایزده کړی اؤ په وفادارۍ سره به په هغه هر څۀ باندې عمل کوی چې په دې کِتاب کښې یې حُکم راغلے دے. [20] نو هغه به خپل ځان د خپلو خلقو نه اُوچت نۀ ګڼی اؤ د

مالِک خُدائ د حُکمُونو نافرمانی به نۀ کوی. نو هغه به ډېر کالونه حکومت وکړی اؤ د هغۀ اولاد به ډېره موده په اِسرائيلو باندې بادشاهی وکړی.

د اِمامانو برخه

۱۸ [1]د ليوی قبيلې هيچا ته به هم په زمکه کښې حِصه نۀ ملاوېږی، نۀ اِمامانو ته اؤ نۀ يې نورو خلقو ته، د دې په ځائ هغوئ به په هغه نذرانو اؤ قربانو ژوند تېروی کُومې چې مالِک خُدائ ته ورکولے شی. [2]د هغوئ به خپل هيڅ ميراث نۀ وی، لکه چې نورې قبيلې يې لری، لکه څنګه چې مالِک خُدائ وعده کړې ده چې مالِک خُدائ به په خپله د هغوئ ميراث وی. [3]کله هم چې يو څاروے يا ګډ قُربانی کېږی، اِمام له به د دې اُوږه، جامنه اؤ دننی اندامُونه ورکولے شی. [4]هغوئ به د دې څيزُونو نه وړومبۍ برخه اخلی: د غلې، د انګُورو شرابو، د زيتُونو تېلو اؤ ستاسو د ګډو د وړو نه. [5]مالِک خُدائ ستاسو د ټولو قبيلو نه د ليوی قبيله خوښه کړه چې د اِمامانو په توګه هميشه د هغۀ خِدمت وکړی. [6]هر يو ليوے چې وغواړی نو هغه د اِسرائيلو د هر يو ښار نه د عِبادت هغه يو ځائ ته راتلے شی [7]اؤ هلته د يو اِمام په توګه د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک خِدمت کولے شی، لکه د نورو ليويانو په شان کُوم چې هلته خِدمت کوی. [8]د نورو اِمامانو په شان به هغۀ ته هم هغه هومره خوراک ملاوېږی اؤ د هغۀ کورنۍ چې څۀ هم ورلېږی نو هغه د ځان د پاره کېښودے شی.

د غېرو قومُونو د رسمُونو خِلاف خبردارے

[9]کله چې تاسو هغه وطن ته ورننوځئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې تاسو له درکوی، نو چې هلته کُوم قومُونه دی د هغوئ په غلطو رِواجُونو پسې مۀ ځئ. [10]ستاسو په مينځ کښې دې داسې کس نۀ وی چې خپل بچی په اور کښې قُربانی کوی، اؤ خپل خلق مۀ پرېږدئ چې د غېبو په خبرو عمل وکړی، يا فال وګوری يا په منتر پسې وګرځی [11]يا تعويز اِستعمال کړی، د ښاپېرو په ذريعه کار وکړی اؤ هغوئ مۀ پرېږدئ چې د مړو رُوحُونو سره مشورې وکړی.

[12] مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د هغه خلقو نه کرکه کوی څوک چې دا بد عملونه کوی، نو مالِک خُدائ به هغه قومُونه وشړی چې تاسو مخ په وړاندې ځئ. [13] د مالِک خُدائ سره پُوره وفادار اوسئ.“

د یو پېغمبر د رالېږلو وعده

[14] بیا مُوسیٰ ووئیل، ”په هغه وطن کښې، کُوم چې زر تاسو قبضه کړئ، خلق د غېبو خبرې کوُونکو اؤ فالُونو کتُونکو په نصیحت عمل کوی، خو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک اِجازت نۀ درکوی چې تاسو داسې وکړئ. [15] خو هغه به تاسو له زما په شان یو پېغمبر راولېږی چې هغه به ستاسو د خپلو خلقو نه وی اؤ تاسو به د هغۀ تابعداری کوئ. [16] په کُومه ورځ چې تاسو د سینا غرۀ سره راغونډ وئ، تاسو زاری وکړه چې مُونږ نۀ غواړُو چې د مالِک خُدائ خبرې بیا واورُو یا د جلال شُعلې وګورُو، ځکه چې تاسو یرېدلئ چې مړۀ به شئ. [17] نو مالِک خُدائ ما ته ووئیل چې هغوئ صحیح سوال کړے دے. [18] زۀ به هغوئ ته د هغوئ د خپلو خلقو نه ستا په شان یو پېغمبر وروليږم، زۀ به هغۀ ته وښایم چې هغه به څۀ وائی اؤ زۀ چې کُوم حُکم ورکوم نو هم هغه شان به یې خلقو ته ورسوی. [19] هغه به زما په نُوم خبرې کوی اؤ هر څوک چې د هغۀ د منلو نه اِنکار وکړی نو سزا به ورکړم. [20] خو چې کله ما حُکم نۀ وی ورکړے اؤ یو پېغمبر دا جُرات وکړی چې زما په نُوم پېغام ورکړی، نو خامخا به وژلے شی اؤ هغه پېغمبر به هم وژلے شی چې د نورو معبُودانو په نُوم خبرې کوی. [21] مُونږ څنګه دا وئیلے شُو چې د یو پېغمبر پېغام د مالِک خُدائ نه نۀ دے؟ [22] کۀ یو پېغمبر د مالِک خُدائ په نُوم خبرې وکړی اؤ چې کُومه خبره یې کړې وی اؤ رښتیا نۀ شی، نو بیا دا د مالِک خُدائ پېغام نۀ دے. هغه پېغمبر په خپل اِختیار خبرې کړې دی اؤ تاسو له په کار دی چې د هغۀ نه ونۀ یرېږئ.

د پناه ښارونه

(د شمېر کِتاب ۳۵: د يشوَع کِتاب ۲۰:)

۱۹ [۱]کله چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک هغه خلق تباه کړی چې زمکه يې تاسو له درکوی اؤ چې د هغوئ ښارونه اؤ کورُونه ونيسئ اؤ هلته اوسېږئ، [۲-۳]نو هغه علاقه په دريو حِصو کښې تقسيم کړئ، چې په هره يوه حِصه کښې يې داسې ښار وی چې تلل ورته آسان وی. نو چې څوک يو بل کس ووژنی نو د پناه د پاره د دې نه يو ښار ته تښتېدلے شی. [۴]کۀ څوک يو کس په غلطئ سره ووژنی چې هغه يې دُښمن نۀ وی، نو هغه د دې ښارُونو نه يو ښار ته تښتېدلے شی چې بچ شی. [۵]کۀ دوه سړی د لرګو وهلو د پاره ځنګل ته لاړ شی اؤ د هغوئ نه يو کس يوه ونه راماتوی اؤ تبر د لاسکی نه ووځی اؤ هغه بل کس ووژنی، نو د پناه د پاره د دې ښارُونو نه يو ته تښتېدلے شی. [۶]خو کۀ صِرف يو ښار وی اؤ هغې ته فاصله هم ډېره وی، نو کېدے شی چې د هغه کس بدل اخستُونکی خپلوان يې ونيسی اؤ په غُصه کښې يو بې‌ګُناه ګاونډی ووژنی. خو په غلطئ سره هغۀ خپل ګاونډی مړ کړو چې دُښمن يې نۀ وو. [۷]نو ځکه زۀ حُکم درکوم چې درې ښارونه بېل کړئ. [۸]کله چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو علاقه پراخه کړی، لکه څنګه چې هغۀ ستاسو پلارنيکۀ ته وئيلی دی اؤ هغه ټول وطن درکړی چې هغۀ يې وعده کړې ده، [۹]بيا تاسو درې نور ښارونه خوښ کړئ. کۀ تاسو هغه هر څۀ کوئ چې نن يې زۀ حُکم درکوم اؤ د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک سره مينه کوئ اؤ د هغۀ د اصُولو په مُطابق ژوند تېروئ نو هغه به تاسو له دا وطن درکړی. [۱۰]هم دغه شان وکړئ، چې بې‌ګُناه خلق نۀ مری اؤ د هغوئ د وژلو ګُناه ستاسو په غاړه نۀ وی، په هغه وطن کښې چې مالِک خُدائ يې تاسو له درکوی. [۱۱]خو کۀ يو کس د خپل ګاونډی سره دُښمنی لری اؤ د قصده په هغۀ حمله وکړی اؤ وې وژنی اؤ بيا د پناه د پاره د دې ښارُونو نه يو ښار ته وتښتی، [۱۲]نو په داسې حالت کښې دې د هغه ښار مشران هغه راوغواړی اؤ د هغه کس خپلوانو ته دې په حواله کړی کُوم چې د

قتل د بدل اخستلو ذِمه وار وی، نو چې هغه ووژلے شی. [۱۳]په هغهٔ هیڅ رحم مهٔ کوئ. د دې قاتِل نه اِسرائیل پاک کړئ، نو ستاسو هرکار به سم وی.

پخوانی پُولې

[۱۴]د خپل گاونډی د جائیداد د حد کاڼے مهٔ ښوزوئ، کُوم چې د مخکښې نه په هغه وطن کښې لگېدلے وی چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یې تاسو له درکوی.

د گواهانو په باره کښې قانُون

[۱۵]د یو سړی مُجرم ثابِتولو د پاره یو گواه کافی نهٔ وی، کم از کم دوه گواهان ضرُوری دی چې هغه سړے مُجرم ثابت شی. [۱۶]کهٔ څوک د دروغو اِلزام په وجه بل کس ته نُقصان رسولو کوشش وکړی، [۱۷]نو دواړه به د عِبادت هغه یو ځائ ته ځی اؤ د هغه وخت مُقرر شوی قاضیان اؤ اِمامان به د هغوئ فېصله وکړی. [۱۸]قاضیان به د دې معاملې پُوره معلُومات وکړی، اؤ کهٔ چا په خپل اِسرائیلی باندې د دروغو اِلزام لگولے وی، [۱۹]هغهٔ ته به هغه سزا ملاوېږی چې د څهٔ اِراده چې یې د بل د پاره لرله. نو داسې به تاسو د دې بدئ نه خلاص شئ. [۲۰]بیا به هر یو کس خبر شی چې څهٔ وشول، هغوئ به ویرېږی اؤ هیڅ څوک به هم بیا داسې بد عمل نهٔ کوی. [۲۱]په داسې مُعامِلو کښې هیڅ رحم مهٔ کوئ، د ژوند په بدل کښې به د ژوند سزا وی، د سترگې په بدل کښې د سترگې، د غاښ په بدل کښې د غاښ، د لاس په بدل کښې د لاس، د خپې په بدل کښې به د خپې سزا وی.

د جنگ په باره کښې قانُون

۲۰ [۱]کله چې تاسو د خپلو دُښمنانو خِلاف جنگ له ځئ اؤ تاسو وگورئ چې د هغوئ جنگی گاډی، اسُونه اؤ لښکر ستاسو نه زیات وی، نو د هغوئ نه مهٔ یرېږئ. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به ستاسو مل وی، چا چې د مِصر وطن نه راوویستلئ. [۲]د هغې نه مخکښې چې تاسو جنگ

شروع کړئ، یو اِمام دې وړاندې راشی اؤ لښکر ته دې ووائی، [۳] اے اِسرائیلیانو! واورئ، نن تاسو جنګ له روان یئ. مۀ بې زړۀ کېږئ، مۀ یرېږئ، مۀ بې حوصلې کېږئ اؤ نۀ چې وارخطا شئ. [۴] مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ستاسو مل دے، هغه به ستاسو دُښمنانو خِلاف جنګ کوی اؤ فتح به درکړی. [۵] بیا به آفسران په خپل تقریر کښې فوجیانو ته ووائی، په تاسو کښې داسې څوک شته چې کور یې جوړ کړے وی، خو وقف کړے یې نۀ وی؟ کۀ داسې څوک وی، نو هغه دې کور ته لاړ شی. کۀ هغه په جنګ کښې ووژلے شی، نو بل څوک به د هغۀ کور وقف کړی. [۶] دلته داسې یو سړے شته، چې هغۀ د انګُورو باغ کَرلے وی، خو دا موقع ورته نۀ وی مِلاؤ شوی چې انګُور ترې نه راټول کړی؟ کۀ داسې څوک وی، نو هغه دې کور ته لاړ شی. کۀ هغه په جنګ کښې ووژلے شی، نو بل څوک به د هغۀ د انګُورو په شرابو مزې وکړی. [۷] دلته داسې څوک شته، چې کوژدن یې کړې وی؟ کۀ داسې څوک وی، نو هغه دې کور ته لاړ شی. ګنی، کۀ هغه په جنګ کښې ووژلے شی، نو بل څوک به د هغۀ د کوژدن شوی ښځې سره وادۀ وکړی. [۸] آفسران به سړو ته دا هم ووائی، دلته داسې یو سړے شته، چې هغه یرېږی یا یې زړۀ بېللے وی؟ کۀ داسې څوک وی، نو هغه دې کور ته لاړ شی. ګنی، د خپل ځان په شان د نورو ملګرو زړُونه هم وبائیلی. [۹] کله چې آفسران د لښکر سره خپلې خبرې خلاصې کړی، نو د هرې ډلې د پاره به مشران خوښ کړے شی. [۱۰] کله چې تاسو په یو ښار باندې حمله کوئ، نو وړومبے هغه خلقو ته د تسلیمېدو موقع ورکړئ. [۱۱] کۀ هغوئ دروازې کولاؤ کړی اؤ تسلیم شی، نو هغوئ به ټول ستاسو غُلامان وی اؤ ستاسو د پاره به بېګار کوی. [۱۲] خو کۀ د هغه ښار خلق تسلیم نۀ شی اؤ جنګ خوښ کړی، نو د خپل لښکر سره یې مُحاصره کړئ. [۱۳] نو کله چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک وکړی چې تاسو هغه ښار قبضه کړئ، نو په دې کښې ټول سړی ووژنئ. [۱۴] خو هغه ښځې، ماشُومان، څاروی اؤ چې په ښار کښې نور هر څۀ وی هغه د ځان د پاره اخستے شئ. تاسو د خپلو دُښمنانو هر څیز اِستعمالولے شئ. مالِک خُدائ دا تاسو له درکړی دی. [۱۵] تاسو به د هغه ښارُونو سره داسې کار وکړئ کُوم چې د هغه وطن نه لرې دی چرته به چې تاسو اوسېږئ. [۱۶] خو کله

چې تاسو د هغه وطن ښارونه قبضه کړئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې تاسو له درکوی، نو هر يو کس ووژنئ. [17] دا ټول خلق تباه کړئ: حِتيان، اموريان، کنعانيان، فارصيان، حِويان اؤ يبوسيان، لکه څنګه چې مالِک خُدائ د دې حُکم درکړے دے. [18] دا خلق ووژنئ، نو هغوئ به تاسو د مالِک خُدائ خِلاف ګُناهګار نهٔ کړی چې تاسو ته هغه ټول بد عملونه وښائی چې هغوئ يې د خپلو معبُودانو په عِبادت کښې کوی. [19] کله چې تاسو د يو ښار د قبضه کولو کوشش کوئ، نو د هغه ځائ مېوه دارې ونې مهٔ پرې کوئ، اګرچې مُحاصره د ډېر وخت پورې اُوږده هم شی. مېوه يې خورئ، خو ونې مهٔ تباه کوئ، ځکه چې ونې ستاسو دُښمنانې نهٔ دی. [20] تاسو هغه ونې راماتولے شئ چې مېوه نهٔ کوی اؤ د مُحاصرې د دېوالُونو د پاره يې اِستعمالولے شئ، چې هغه ښار قبضه شی.

نامعلُومه قتل

۲۱ [1] کهٔ په يو پټی کښې يو قتل شوے کس ومُوندلے شی په هغه وطن کښې چې خُدائ پاک يې تاسو له درکوی اؤ تاسو ته پته نهٔ وی چې چا وژلے دے، [2] نو ستاسو مشران اؤ قاضيان به لاړ شی اؤ چې چرته هغه مړے مُوندلے شوے وی نو د هغه ځائ نه به د ټولو نزدې ښارُونو فاصله معلُومه کړی. [3] نو چې چرته مړے مُوندلے شوے وی د هغه نزدې ښار مشران به يوه څخې خوښه کړی چې هيڅ کار ترې نه نهٔ وی اخستے شوے اؤ نهٔ يې جغ راښکلے وی. [4] هغوئ به دا يوې بهېدُونکې ولې ته کُوزه کړی چې د هغه ځائ زمکه هيڅ کله نهٔ يوې شوې وی اؤ نهٔ کَرلے شوې وی اؤ هغوئ به هلته د دې څخې څټ مات کړی. [5] د ليوی قبيلې اِمامان به هم هلته لاړ شی، ځکه چې هغوئ به هره هغه لانجه فېصله کوی چې د ظلم اؤ زياتی سره يې تعلُق وی. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک هغوئ د خپل خِدمت د پاره خوښ کړی دی اؤ چې د هغهٔ په نُوم برکتُونه وغواړی. [6] بيا چې چرته هغه قتل شوے کس مُوندلے شوے وی هغې ته د نزدې ښار ټول مشران به په هغه څخې باندې خپل لاسُونه ووينځی

اؤ اِعلان به وکړی چې مُونږ دا کس نۀ دے قتل کړے اؤ مُونږ ته دا پته نشته چې دا کار چا کړے دے. [٧]اؤ هغوئ دې ووائی چې، مُونږ دا کس نۀ دے وژلے اؤ مُونږ ته پته نشته چې دا قتل چا کړے دے. [٨]اے مالِکه خُدایه، خپل خلق اِسرائیلیان معاف کړه څوک دې چې د مِصر نه راوویستل. مُونږ معاف کړه اؤ د یو بې‌گُناه کس د قتل ذِمه واری زمُونږ په غاړه مۀ اچوه. [٩]چې هغه څۀ وکړئ چې مالِک خُدائ یې غواړی، نو د قتل ذِمه واری به ستاسو په غاړه نۀ وی.

په جنګ کښې نیولے شوې ښځې سره وادۀ کول

[١٠]کله چې تاسو د خپلو دُښمنانو خِلاف جنګ له لاړ شئ اؤ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو په هغوئ زورَور کړی اؤ څۀ کسان ترې نه قېدیان کړئ، [١١]کېدے شی چې تاسو په هغوئ کښې یوه ښائسته ښځه وګورئ چې ستاسو خوښه شی اؤ ورسره وادۀ کول وغواړئ. [١٢]هغه خپل کور ته بوځئ، هلته به خپل سر کل کړی، نوکُونه به پرې کړی، [١٣]خپلې جامې به بدلې کړی. هغه به ستاسو په کور کښې ایساره شی اؤ خپل مور پلار پسې به یوه میاشت وژاړی، د هغې نه پس، هغه وادۀ کولے شئ. [١٤]وروستو، کۀ تاسو د هغې سره خوشحاله نۀ یئ، نو تاسو یې پرېښودے شئ اؤ چې چرته وغواړی نو هلته دې لاړه شی. ځکه چې تاسو د هغې بې عِزتی کړې ده، نو تاسو د هغې سره د یوې وینځې په شان سلُوک نۀ شئ کولے اؤ نۀ یې خرڅولے شئ.

د مشری زوئ حقُونه

[١٥]کۀ د یو سړی دوه ښځې وی اؤ هغه د یوې سره مینه کوی اؤ د بلې سره نۀ کوی اؤ د دواړو نه یې زامن پیدا شی، خو وړومبے زوئ یې د هغې ښځې نه وی چې د کُومې سره مینه نۀ کوی، [١٦]کله چې هغه سړے خپل جائیداد تقسیموی نو هغه دې د خپلې خوښې ښځې زوئ له د مشری زوئ حق نۀ ورکوی. [١٧]چې د کُومې ښځې سره مینه نۀ کوی خو د هغې زوئ مشر دے نو هغۀ له به یو په دوه برخه ورکوی. مشر زوئ د خپل پلار د طاقت وړومبۍ نښه وی. هغه د مشرۍ حق لری.

يو نافرمانه زوئ

[18]کهٔ د چا زوئ ضدی يا سرکشه وی، يو زوئ چې د خپل مور پلار فرمانبرداری نهٔ کوی، تر دې پورې چې هغوئ سزا هم ورکړی، [19]د هغهٔ مور پلار دې هغه د ښار مشرانو له راولی چرته چې هغه اوسېږی اؤ په هغهٔ دې فېصله وکړے شی. [20]هغوئ دې مشرانو ته داسې ووائی، "زمُونږ زوئ ضدی اؤ سرکشه دے اؤ زمُونږ خبره نهٔ منی، هغه فضُول خرچه اؤ شرابی دے." [21]نو د ښار سړی دې هغه سنګسار کړی چې مړ شی. نو تاسو به د دې بدکارئ نه خلاص شئ. په اِسرائيلو کښې به ټول خلق د دې نه خبر شی اؤ وبه يرېږی.

د مړی سره سمبالول

[22]کهٔ د يو جُرم په وجه څوک وژلے شوے وی اؤ د هغهٔ لاش په يوه ونه کښې ځوړند وی، [23]نو هغه دې د شپې هلته نهٔ شی پرېښودلے. هغه دې خامخا هم په هغه ورځ ښخ کړے شی، ځکه چې يو داسې مړے چې په ونه کښې ځوړند وی هغه په وطن باندې د خُدائ پاک لعنت راولی. هغه مړے ښخ کړئ، نو تاسو به هغه وطن پليت نهٔ کړئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې تاسو له په ميراث کښې درکوی.

۲۲

[1]کهٔ تاسو وګورئ چې ستاسو د وطن دار غوا يا ګډې لار غلطه کړې وی، نو هغه هم داسې مهٔ پرېږدئ، اؤ خپل مالِک له يې واپس ورولئ. [2]خو کهٔ د دې مالِک لرې اوسېږی يا کهٔ تاسو ته پته نهٔ وی چې دا د چا ده، نو د ځان سره يې خپل کور ته بوځئ. کله يې چې مالِک لټولو له راشی، نو هغهٔ له يې ورکړئ. [3]کله چې تاسو خر، د کپړې ټُکړه، يا بل څهٔ ومُومئ چې ستاسو د وطن دار نه ورک شوې وی نو تاسو هم دغه شان کوئ. د چا سره مدد کولو نه لاس مهٔ نيسئ. [4]کهٔ ستاسو د وطن دار خر يا غوا په لاره کښې غورزېدلې وی، نو هغه هم داسې مهٔ پرېږدئ، د هغه ځناور په پاڅولو کښې د هغهٔ مدد وکړئ. [5]ښځې دې د سړو جامې نهٔ اغوندی اؤ سړی دې د ښځو جامې نهٔ اغوندی، مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د هغه خلقو نه کرکه کوی څوک

چې داسې کارُونه کوی. [۶]کۀ چرې تاسو په يوه ونه کښې يا په زمکه باندې د مارغانو جاله ووينئ چې مرغۍ په هګو باندې يا د خپلو بچو سره ناسته وی، نو تاسو به دا مرغۍ نۀ رانيسئ. [۷]تاسو د مرغو هغه واړۀ بچې رانيولے شئ، خو مرغۍ به يې پرېږدئ چې لاړه شی، نو تاسو به يو اُوږد اؤ خوشحاله ژوند تېر کړئ. [۸]کله چې تاسو يو نوے کور جوړ کړئ، نو ګورئ چې د چت د غاړې نه ګېرچاپېره يو پړده‌وال ورله جوړ کړئ. کۀ څوک ترې نه راوغورزېږی اؤ مړ شی نو ذِمه واری به يې ستاسو په غاړه نۀ وی. [۹]کۀ په يو پټی کښې انګُور وکَرئ نو بل څۀ فصل ورسره مۀ کَرئ ګنی دواړه به نۀ شئ خوړلے. [۱۰]غوَيے اؤ خر تاسو په يو جغ کښې د يوې کولو د پاره مۀ اچوئ. [۱۱]داسې جامې مۀ اغوندئ چې په يو ځائ د تاؤ شوې وړۍ اؤ د لتې نه جوړې وی. [۱۲]د خپلو جامو په څلورو ګوټُونو پورې د مزو سُونډې وګنډئ.

بدنامه شوې ناوې

[۱۳]کۀ يو سړے يوه ښځه وادۀ کړی اؤ ورسره څملی او وروستو يې هغه خوښه نۀ شی، [۱۴]اؤ د هغې خِلاف داسې دروغ ووائی چې ما وادۀ کړه خو چې کله ورسره څملاستم نو ما ته پته ولګېده چې هغه زما نه مخکښې د بل سړی سره ملاسته وه. [۱۵]کۀ داسې وشی، نو د جينۍ مور اؤ پلار دې د ښار مشرانو له د جرګې په وخت دا ثبُوت راوړی چې هغه جينۍ هيڅ کله هم د يو سړی سره نۀ وه ملاسته. [۱۶]د هغې پلار به مشرانو ته ووائی، "ما خپله لُور دې سړی له ورکړه چې وادۀ يې کړی، خو اوس د هغۀ خوښه نۀ ده. [۱۷]هغه د دې خِلاف دا دروغ وائی چې کله ما ورسره وادۀ وکړو نو هغه د مخکښې نه د بل سړی سره ملاسته وه خو ثبُوت دا دے چې زما لُور صفا وه، د وادۀ دکټ په څادر باندې تاسو د وينې دا داغُونه وګورئ!" [۱۸]نو د ښار مشران به د هغې خاوند بوځی اؤ سزا به ورکړی. [۱۹]هغوئ دې هغه سل د سپينو زرو سيکې جُرمانه هم کړی اؤ پيسې دې د ښځې پلار له ورکړی، ځکه چې هغه سړی يوه اِسرائيلۍ ښځه رسوا کړې ده. د دې نه علاوه، هغه به يې ښځه هم وی اؤ چې تر څو پورې هغه ژوندے وی هغې له طلاق نۀ شی ورکولے. [۲۰]خو کۀ دا خبره رښتيا وی اؤ دا ثبُوت

نهٔ وی چې هغه پېغله پاتې شوې وه، [21]نو هغوئ به یې د هغې د پلار د کور دروازې خُلې ته بوځی، د ښار سړی به یې هلته سنګسار کړی چې مړه شی. هغې ستاسو خلقو په مېنځ کښې یو د شرم نه ډک کار کړے دے چې د وادهٔ نه مخکښې د بل سړی سره ځملاستله، چې هغه لا د پلار په کور کښې وه. نو تاسو به د دې بدکارئ نه خلاص شئ. [22]کهٔ یو سړے د بل سړی د ښځې سره په زنا کولو کښې ونیولے شی، نو هغوئ دواړه به وژلے شی، چې تاسو د دې بدکارئ نه خلاص شئ. [23]کهٔ په یو ښار کښې یو سړے د داسې ښځې سره په زنا پورې ونیولے شی چې د هغې کوژدن د بل چا سره شوې وی، [24]نو تاسو هغوئ د ښار نه بهر بوځئ اؤ سنګسار یې کړئ چې مړهٔ شی. ښځه دې ځکه مړه شی چې هغې د مدد د پاره چغې نهٔ دی وهلې، اګر چې هغه په ښار کښې وه، کېدے شی چې هلته د هغې چغې اؤرېدلے شوے وے. اؤ سړے دې ځکه مړ شی چې هغهٔ د یوې داسې ښځې سره زنا کړې ده چې هغه کوژدن شوې وه. نو داسې به تاسو د دې ګند نه ځان خلاص کړئ. [25]فرض کړئ چې یو سړے په پټو کښې د یوې داسې ښځې بې عِزتی وکړی چې د هغې کوژدن د بل چا سره شوې وی. نو صِرف هغه سړے به وژلے شی، [26]ښځې ته به هیڅ نهٔ شی وئیلے، ځکه هغې داسې ګُناه نهٔ ده کړې چې د مرګ حقداره شی. دا هم هغه شان معامِله ده چې یو سړے په بل سړی باندې حمله وکړی اؤ مړ یې کړی. [27]هغه سړی په پټو کښې د هغه کوژدن شوې ښځې سره په زبردستئ زنا وکړه، اګرچې هغې د مدد چغې وهلې وې، خو هیڅ څوک هم نهٔ وُو. [28]کهٔ یو سړے د یوې داسې جینئ سره په زبردستئ زنا وکړی چې هغه کوژدن شوې نهٔ وی، [29]نو هغه به د هغې پلار له پنځوس د سپینو زرو سیکې حق مهر ورکړی اؤ هغه به یې ښځه شی، ځکه چې هغهٔ په زور باندې د هغې سره زنا کړې ده. چې تر کُومې پورې ژوندے وی نو هغې له طلاق نهٔ شی ورکولے. [30]یو سړے دې هم د خپل پلار بې عِزتی نهٔ کوی چې د خپل پلار د ښځو نه د یوې سره ځملی.

د مالِک خُدائ د خلقو نه شړل کېدل

۲۳

۱ د کُوم سړی چې هګۍ ماتې شوې وی یا یې ذکر پرې کړے شوے وی نو هغه یو به هم د مالِک خُدائ په خلقو کښې نۀ شی شامِلېدلے. ۲ یو حرامی پېدا شوے کس یا د داسې کس اولاد، تر لسم نسله پورې هم، د مالِک خُدائ په خلقو کښې نۀ شی شامِلېدلے. ۳ هیڅ یو عمونی یا موآبی، یا د هغوئ اولاد، تر لسم نسل پورې هم، د مالِک خُدائ په خلقو کښې نۀ شی شامِلېدلے. ۴ کله چې تاسو د مِصر نه بهر په لاره کښې وئ نو هغوئ تاسو له د خوراک اؤ اوبو درکولو نه اِنکار وکړو اؤ د میسوپوتامیه په ښار فتور کښې یې د بعور زوئ بلعام له پېسې ورکړې چې په تاسو لعنت ووائی. ۵ خو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به بلعام ته غوږ نۀ نیولو، اؤ لعنت یې په برکت بدل کړو، ځکه چې هغۀ ستاسو سره مینه لرله. ۶ چې تر کُومې پورې تاسو ژوندی یئ، د هغوئ د خېر اؤ خوشحالۍ تصور هم مۀ کوئ. ۷ ادومیانو ته سپک مۀ ګورئ، هغوئ ستاسو خپلوان دی. اؤ مِصریانو ته هم سپک مۀ ګورئ، په وخت کښې تاسو د هغوئ په وطن کښې اوسېدئ. ۸ د دریم نسل نه وروسته اخوا د هغوئ اولاد د مالِک خُدائ په خلقو کښې شامِلېدے شی.

د فوجی کېمپ پاک ساتل کېدل

۹ کله چې تاسو د یو لښکر په شکل د خپلو دُښمنانو خِلاف ووځئ، نو ګورئ د داسې هر څیز نه ځان ساتئ چې تاسو ناپاکوی. ۱۰ کۀ د شپې شېطان یو سړے دهوکه کړی اؤ هغه په دې وجه ناپاک شی، نو هغه دې د خېمو نه بهر ووځی اؤ هلته دې پاتې شی. ۱۱ په ماښام کښې دې هغه غُسل وکړی اؤ د نمرپرېواتۀ په وخت کښې هغه واپس کېمپ ته راتلے شی. ۱۲ تاسو له په کار دی چې د کېمپ نه بهر یو ځائ جوړ کړئ چې هلته د اودس ماتی د پاره ځئ. ۱۳ په خپل سامان کښې د کنستلو د پاره یو څیز هم یوسئ، کله چې تاسو ډکې متیازې کوئ نو یوه کنده به وکنئ اؤ متیازې به په کښې پټې کړئ. ۱۴ خپل کېمپ مُقدس ساتئ، ځکه چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو سره ستاسو په کېمپ کښې

دے، دا د دې د پاره چې ستاسو حِفاظت وکړی اؤ تاسو له په دُښمنانو باندې فتح درکړی. داسې يو د بې‌شرمئ کار هم مۀ کوئ چې د هغې په وجه مالِک خُدائ ستاسو نه مخ واړوی.

مُختلف قوانين

[15]کۀ غُلامان د خپلو مالِکانو نه وتښتی اؤ تاسو له د پناه د پاره راشی، نو هغوئ واپس مۀ ليږئ. [16]هغوئ ستاسو د ښارُونو په هر يو ښار کښې اوسيدے شی چې کُوم يې خوښ وی اؤ تاسو به د هغوئ سره زياتے نۀ کوئ. [17]اِسرائيلے سړے يا ښځه به هيڅ کله د عِبادت‌خانې کنجران نۀ جوړيږی. [18]د کنجر سړی يا د کنجرې ښځې ګټلے شوې پيسې به هم د يوې منختې پُوره کولو د پاره د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک کور ته نۀ شی راوړلے. مالِک خُدائ د عِبادت‌خانې د کنجرانو نه نفرت کوی. [19]کله چې تاسو پيسې يا خوراک، يا بل څيز خپل وطن دار له قرض ورکړئ، نو د هغۀ نه سُود مۀ اخلئ. [20]يو مُسافر له چې څۀ څيز قرض ورکړئ نو د هغې سُود د هغۀ نه اخستے شئ، خو چې خپل اِسرائيلی له څۀ قرض ورکړئ نو د هغې سُود به ترې نه نۀ اخلئ. دا اصُول ومنئ اؤ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به په هغه وطن کښې تاسو له په هر کار کښې برکت درکړی کُوم وطن چې تاسو قبضه کوئ. [21]کله چې مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک ته تاسو يوه منخته ومنئ، نو چې کُومه وعده مو کړې وی په هغې کښې سستی مۀ کوئ، مالِک خُدائ به ستاسو نه د هغه منختې تپوس کوی اؤ د دې وعدې نۀ پُوره کول ګُناه ده. [22]مالِک خُدائ ته منخته نۀ منل ګُناه نۀ ده، [23]خو کۀ تاسو په خپله خوښه يوه منخته ومنئ، نو ګورئ هغه وعده به پُوره کوئ. [24]کله چې تاسو د بل چا د انګُورو باغ سره تيريږئ، نو چې څومره انګُور غواړئ هغه خوړلے شئ، خو د هغې نه به په يوه ټوکرئ کښې انګُور نۀ وړئ. [25]هم دغه شان، کۀ تاسو د بل چا د فصل په پټی کښې ګرځئ، څومره غله چې د خپلو لاسُونو سره راشُوکولے شئ هغه خوړے شئ، خو هغه فصل به تاسو لور باندې نۀ ربېئ.

طلاق اؤ بيا وادهٔ کول

۲۴ [1]کهٔ يو سړے يوې ښځې سره وادهٔ وکړى اؤ په هغې کښې داسې څهٔ وګورى چې د هغه سړى خوښ نهٔ وى اؤ وروستو فېصله وکړى چې خپله ښځه پرېږدى اؤ هغه طلاق‌نامه ورکړى اؤ د خپل کور نه يې وشړى، [2]اؤ بيا کهٔ هغه ښځه د هغه سړى د کور نه لاړه شى اؤ د بل سړى سره وادهٔ وکړى، [3]اؤ کهٔ د هغه دويم خاوند هم خوښه نهٔ شى اؤ هغه هم طلاق‌نامه ورکړى اؤ د خپل کور نه يې وشړى، يا فرض کړئ چې دا خاوند يې مړ شى، [4]نو په دواړو حالاتُونو کښې به د هغې وړومبے خاوند هغه ښځه دوباره نهٔ وادهٔ کوى، هغه به يې ناپاکه ګڼى، کهٔ دوباره وادهٔ يې ورسره وکړو نو مالِک خُدائ به د دې کار نه نفرت کوى. تاسو به هغه وطن په داسې خرابه ګُناه نهٔ پليتوئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې تاسو له درکوى چې ستاسو خپل شى.

د قانُون مُختلفې حِصې

[5]کله چې يو سړے نوے وادهٔ وکړى، نو هغه دې د جنګ د پاره فوج ته نهٔ شى ليږلے اؤ نهٔ دې ترې نه کار اخستلے شى، يو کال به هغهٔ ته کار معاف وى، نو چې داسې هغه په کور کښې پاتې شى اؤ ښځه خوشحاله کړى. [6]کله چې تاسو چا له څهٔ څيز قرض ورکړئ، نو چې د هغهٔ نه په ضمانت کښې د هغهٔ د مېچنې برنے کاڼے وانهٔ خلئ چې په هغې باندې غله مېده کوى. کهٔ تاسو ترې نه دا واخلئ نو د دانو اوړهٔ کولو ذريعه به يې ختمه شى. [7]کهٔ يو سړے د خپل بنى اِسرائيلى په تښتولو پورې ونيولے شى اؤ خپل غُلام يې کړى يا د غُلام په توګه يې خرخ کړى نو هغه سړے دې ووژلے شى. نو داسې به تاسو د دې بدکارۍ نه خلاص شئ. [8]کله چې تاسو د جُذام بيمارۍ په وجه په تکليف کښې يئ، نو هم هغه شان کوئ څنګه چې درته د ليوى قبيلې اِمامان وائى، ما چې هغوئ ته کُوم اصُول ښودلى دى په هغې عمل کوئ. [9]ياد ساتئ! کله چې تاسو د مِصر نه راروان وئ نو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د مريم سره څهٔ وکړل. [10]کله چې تاسو خپل ګاونډى له څهٔ قرض ورکوئ، نو د هغهٔ کور ته د دې د پاره مهٔ

ځئ چې هغه څيز ترې نه واخلئ چې په ضمانت کښې يې تاسو له درکوی، [11] بهر ورته ودرېږئ اؤ پرېږدئ چې هغه څيز په خپله تاسو له راوړی. [12] کۀ هغه غريب وی اؤ د قرض په ضمانت کښې هغه تاسو له خپله څُوغه درکړی، نو هغه څُوغه د شپې د ځان سره مۀ ساتئ، [13] دا څُوغه په ماښام کښې هغۀ ته واپس ورکوئ، نو چې داسې هغه په کښې اُودۀ کېږی. نو هغه به ستاسو شُکريه ادا کړی اؤ د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په نظر کښې به ستاسو د پاره د دې اجر وی. [14] په خوارو غريبانانو مزدُورانو باندې ظلم مۀ کوئ، کۀ هغه اِسرائيلے وی يا مُسافر وی چې ستاسو په ښارُونو کښې اوسېږی. [15] هره ورځ د نمرپرېواتو نه مخکښې هغوئ له خپلې دیاړی ورکوئ، هغوئ غريبانان دی اؤ پېسو ته يې ضرُورت دے. کۀ تاسو هغوئ له پېسې ورنۀ کړئ، نو هغوئ به ستاسو خِلاف مالِک خُدائ ته فرياد وکړی اؤ دا به ستاسو په گُناه کښې حِساب شی. [16] د چا بچو چې جُرمُونه کړی وی نو د هغې په وجه دې د هغوئ مور پلار نۀ شی وژلے اؤ د چا مور پلار چې جُرمُونه کړی وی نو د هغې په وجه دې د هغوئ بچی نۀ شی وژلے، خلق به صِرف د هغه جُرمُونو په وجه وژلے شی چې هغوئ په خپله کړی وی. [17] مُسافر اؤ يتيمان د خپلو حقُونو نه مۀ محرُومه کوئ، اؤ د يوې کونډې نه د قرض په ضمانت کښې جامې مۀ اخلئ. [18] هغه راياد کړئ چې تاسو په مِصر کښې غُلامان وئ اؤ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو آزاد کړئ، نو دا ځکه ما تاسو له دا حُکم درکړے دے. [19] کله چې تاسو خپل فصل راغونډوئ اؤ چې کُوم فصل تاسو رېبلے وی اؤ د هغې نه څۀ درنه پاتې شی نو په هغې پسې واپس مۀ ورځئ، دا به مُسافرو، يتيمانو اؤ کونډو د پاره پرېښودلے شی، نو داسې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به تاسو له په هغه هر کار کښې برکت درکړی چې تاسو يې کوئ. [20] کله چې تاسو يو ځل خپل زيتُون وشُوکوئ، نو هغې له بيا مۀ ورځئ چې هغه پاتې شوی راوشُوکوئ، دا به د مُسافرو، يتيمانو اؤ کونډو د پاره وی. [21] کله چې تاسو يو ځل خپل انګُور راټول کړئ، نو په دويم ځل د انګُورو راټولولو د پاره باغُونو ته مۀ ځئ، کُوم انګُور چې پاتې وی نو هغه به د مُسافرو، يتيمانو اؤ کونډو د پاره وی. [22] دا

هیڅ کله مۀ هېروئ چې تاسو په مِصر کښې غُلامان وئ، نو دا ځکه ما تاسو له
دا حُکم درکړے دے.

۲۵

[۱] فرض کړئ چې دوه کسان د يوې لانجې هوارولو د پاره عدالت
ته لاړ شی اؤ قاضیان فیصله وکړی چې یو په حقه دے اؤ بل په
ناحقه دے. [۲] کۀ په هغه ناحقه کس باندې د وهلو حُکم وشی، نو د قاضی په
مخکښې دې هغه پړمخې څملولے شی اؤ په کوړو دې ووهلے شی. هغۀ چې
کُوم جُرم کړے وی نو د کوړو د ګُزارُونو شمېر به د هغې په مُطابق وی. [۳] خو هغه
به د څلوېښتو کوړو نه زیات نۀ شی وهلے، د څلوېښتو نه زیاتو کوړو مطلب به
دا وی چې ستاسو ګاونډی د خلقو په مخکښې وشرمېږی. [۴] د غوبل په وخت
کښې د غوَیی خُلې ته کوَرے مۀ اچوئ.

د مړ ورور حق اداکول

[۵] کۀ دوه ورُونه یو ځائ اوسېږی اؤ یو د هغوئ نه مړ شی اؤ یو زوئ یې هم
پاتې نۀ شی، نو د هغۀ کونډه ښځه به د پردی سړی سره وادۀ نۀ کوی، دا د مړ
سړی د ورور ذِمه واری ده چې هغه وادۀ کړی اؤ د هغې سره کوروالے کوی.
[۶] د هغوئ چې وړومبے کُوم زوئ پېدا شی نو هغه به د مړ سړی زوئ ګڼلے شی،
چې د هغۀ نُوم د بنی اِسرائیلو نه ختم نۀ شی. [۷] خو کۀ د مړ سړی ورور هغې
سره وادۀ کول نۀ غواړی، نو هغه ښځه به د ښار مشرانو ته پېش شی اؤ وبه وائی
چې زما لېور خپله ذِمه واری نۀ پُوره کوی، هغه دا نۀ غواړی چې د هغۀ د ورور
نُوم په بنی اِسرائیلو کښې باقی پاتې شی. [۸] نو د ښار مشران دې هغه راوغواړی
اؤ د هغۀ سره دې خبره وکړی. کۀ تر اوسه پورې یې وادۀ کول نۀ غواړی، [۹] نو
د هغۀ د ورور کونډه ښځه دې د ښار د مشرانو په وړاندې هغۀ له ورشی، د هغۀ
یوه څپلۍ دې وباسی، د هغۀ په مخ دې تُوکاڼې اوتُوکی اؤ وبه وائی چې دا هغه
څۀ دی چې د هغه سړی سره به کېږی چې د خپل ورور کور آبادول نۀ غواړی.
[۱۰] نو د هغۀ کورنۍ به په اِسرائیل کښې په دې نُوم یادېږی چې "هغه سړے چې
څپلۍ یې ویستلے شوې وه."

نور قوانین

[11]کهٔ دوه سړی په جګړه وی اؤ د هغه یو سړی ښځه د خپل خاوند د مدد
کوشش داسې وکړی چې هغه بل سړے د هګو نه راونیسی، [12]نو چې په هغه
ښځه باندې هیڅ رحم ونهٔ کړئ، اؤ د هغې لاس پرې کړئ. [13-14]کله چې تاسو
ناپ تول کوئ نو په هغې کښې ټګی مهٔ کوئ. [15]صحیح اؤ پُوره ناپ تول کوئ،
نو داسې به تاسو په هغه وطن کښې یوه ډېره موده تېره کړئ چې مالِک خُدائ
ستاسو خُدائ پاک یې تاسو له درکوی. [16]مالِک خُدائ د هغو خلقو نه کرکه
کوی څوک چې داسې کارُونه کوی.

د عمالیقیانو قتلېدل

[17]هغه رایاد کړئ چې کله تاسو د مِصر نه راروان وئ نو عمالیقیانو درسره څهٔ
وکړل. [18]هغوئ د خُدائ پاک نه هیڅ یره نهٔ لرله، نو هغوئ په داسې وخت کښې
په تاسو د شا نه حمله وکړه چې تاسو ستړی ستومانه وئ اؤ چې کُوم وروستو
پاتې وُو نو هغه ټول یې ووژل. [19]نو چې کله مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
هغه وطن تاسو له درکړی اؤ د خپلو ټولو دُښمنانو نه مو بچ کړی چې ستاسو نه
ګېرچاپېره اوسېږی، نو ګورئ چې ټول عمالقیان ووژنئ، نو د آسمان لاندې به
هیڅ څوک نور هغوئ نهٔ یادوی. دا کار مهٔ هېروئ.

د فصل نذرانې

۲۶

[1]د هغې نه وروستو چې کله تاسو هغه وطن قبضه کړئ چې مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک یې تاسو له درکوی اؤ هلته اوسېږئ، [2]نو
تاسو هر یو به خامخا د هر فصل وړومبے برخه په یوه ټوکرئ کښې ږدئ اؤ دا به
د عِبادت هغه یو ځائ ته وړئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک یې درته
د دې د پاره ښائی چې د هغهٔ د نُوم درناوے وشی. [3]هغه دې د هغه وخت مُقرر
شوی اِمام له لاړ شی اؤ هغهٔ ته دې ووائی چې زهٔ مالِک خُدائ خپل خُدائ
پاک ته دا اِقرار کوم چې زهٔ هغه وطن ته ورداخِل شوم چې زمُونږ د پلارنیکهٔ

سره يې وعده شوی وه چې مُونږ له به يې راکوی. ۴اِمام به ټوکرۍ ستاسو نه
واخلی اؤ هغه به دا مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د قُربانګاه په وړاندې
کېږدی. ۵نو، د مالِک خُدائ په حضُور کښې به تاسو دا خبرې بيان کړئ چې
زما پلارنيکۀ د شام وو اؤ هغه به لکه د کوچيانو ګرځېدو، هغۀ خپله کورنۍ مِصر
ته بوتله چې هلته اوسېږی. کله چې هغوئ هلته لاړل نو هغوئ څو کسان وُو،
خو د هغوئ نه يو لوئ اؤ طاقتور قوم جوړ شوے دے. ۶د مِصر خلقو زمُونږ سره
بد سلُوک کولو اؤ زمُونږ نه يې غُلامان جوړ کړی وُو. ۷نو مُونږ د خپل پلارنيکۀ
مالِک خُدائ ته د مدد د پاره فرياد وکړو. نو هغۀ زمُونږ فرياد واؤرېدو اؤ
زمُونږ تکليف، سختۍ اؤ غم يې وليدو. ۸د خپل لوئ طاقت اؤ قُدرت سره
هغۀ مُونږ د مِصر نه راوويستلُو. هغۀ مُعجزې اؤ نښې ښکارندې کړې اؤ يرۀونکی
کارُونه يې وکړل. ۹هغۀ مُونږ دلته راوستلو اؤ دا وطن يې راکړو، هغه وطن چې
زرخېز اؤ آباد دے. ۱۰نو ما مالِک خُدائ ته د پېداوار وړومبئ برخه راوړې ده
چې هغۀ ما له د دې زمکې نه راکړی ده. دا ټوکرۍ د مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک په وړاندې کېږدئ اؤ د هغۀ په حضُور کښې سجده وکړئ. ۱۱په هغه
ښۀ څيزُونو شُکر وباسئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو اؤ ستاسو
کورنۍ له درکړی دی، اؤ ليويان اؤ مُسافر پرېږدئ کُوم چې ستاسو سره اوسېږی
چې ستاسو سره په جشن کښې شامِل شی. ۱۲په هر دريم کال ليويانو، مُسافرو،
يتيمانو اؤ کونډو له د خپلو فصلُونو لسمه برخه ورکوئ، نو داسې ستاسو په هره
علاقه کښې به د خوراک ضرُوری څيزُونه ملاوېږی. کله چې تاسو دا وکړئ،
۱۳نو مالِک خُدائ ته ووايئ چې زما په کور کښې د مُقدسې لسمې حِصې نه
هيڅ نۀ دی پاتې شوی، ما هغه ليويانو، مُسافرو، يتيمانو اؤ کونډو له ورکړی
دی، لکه څنګه چې تا ما ته حُکم کړے دے. د لسمې حِصې په باره کښې ما
ستا د حُکمُونو نه د يو حُکم نافرمانی نۀده کړې اؤ نۀ مې هېر کړې دی. ۱۴کله
چې زۀ په غم غمژن وم نو ما د دې نه هيڅ نۀ دی خوړلی، کله چې زۀ ناپاک
وم نو ما د دې نه د خپل کور نه بهر هيڅ نۀ دی ويستلے، اؤ ما د دې نه د مړو
د پاره نذرانې په توګه هيڅ نۀ دی ورکړی. مالِکه خُدايه! ما ستا فرمانبرداری

کړې ده، د لسمې حِصې په باره کښې چې تا څۀ حُکم کړے دے نو ما هغه هر څۀ کړی دی. [15]په آسمان کښې د خپل مُقدس مقام نه لاندې وګوره اؤ خپلو خلقو اِسرائیلیانو له برکت ورکړه، هغه وطن له هم برکت ورکړه چې زرخېز اؤ آباد دے اؤ تا مُونږ له راکړے دے، لکه څنګه چې تا زمُونږ د پلارنيکۀ سره وعده کړې وه.

د مالِک خُدائ خپل قوم

[16]مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک نن تاسو ته حُکم کوی چې په دې ټولو حُکمُونو اؤ اصُولو باندې عمل کوئ، اؤ د زړۀ د اِخلاصه په وفادارئ سره په دې عمل کوئ. [17]نن تاسو دا اِقرار کړے دے چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک دے. اؤ تاسو وعده کړې ده چې د هغۀ په لاره به روان يئ اؤ د هغۀ قانُون، حُکمونه اؤ اصُول به منئ اؤ د هغۀ فرمانبرداری به کوئ. [18]مالِک خُدائ نن تاسو خپل قيمتی قوم ګڼلی يئ، لکه څنګه چې هغۀ ستاسو سره وعده کړې وه، اؤ هغۀ تاسو له حُکم درکړے دے چې د هغۀ ټول حُکمونه به منئ. [19]هغۀ چې څومره قومُونه پيدا کړی دی نو په هغه ټولو کښې به ستاسو مقام اُوچت وی. نو ستاسو په وجه به د هغۀ د نُوم صِفت اؤ درناوے کيږی. تاسو به هغه قوم يئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک ته مُقدس وی، لکه څنګه چې هغۀ وعده کړې ده.“

په کاڼو باندې د خُدائ پاک ليکلے قانُون

۲۷

[1]بيا مُوسیٰ اؤ د اِسرائيليانو مشرانو خلقو ته ووئيل، ”نن چې زۀ کُوم اصُول درته ښايم هغه ټول ومنئ. [2]په کُومه ورځ چې تاسو د اُردن سيند نه پورې وځئ اؤ هغه وطن ته ورننوځئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک يې تاسو له درکوی، نو هلته لوئ لوئ کاڼی ودروئ اؤ لېو يې کړئ، [3]اؤ په هغو باندې دا ټول قانُون اؤ خبرې وليکئ. کله چې تاسو هغه وطن ته ورننوځئ چې پئ اؤ شات په کښې ډېر تېر وی، چې مالِک خُدائ ستاسو د پلارنيکۀ

خُدائ پاک ستاسو سره د هغې وعده کړې ده، [4]اؤ چې تاسو د اُردن بلې غاړې
ته واوړئ، نو د عيبال په غرهٔ باندې دا کاڼی ودروئ، لکه څنګه چې نن زهٔ
تاسو له حُکم درکوم اؤ هغه کاڼی لېو کړئ. [5]هلته د کاڼو يوه داسې قُربانګاه
جوړه کړئ چې د هغې په جوړولو کښې د اوسپنې هيڅ آوزار اِستعمال نهٔ شی،
[6]ځکه چې تاسو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د پاره هره قُربانګاه جوړوئ
نو هغه دې د داسې کاڼو نه جوړلے شی چې کټ کړے شوی نهٔ وی. هلته به
تاسو سوزېدُونکې قُربانئ پيش کوئ، [7]اؤ هلته به تاسو قُربانی کوئ اؤ خپلې
د سلامتئ نذرانې به خورئ اؤ د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک په حضُور
کښې به شُکر وباسئ. [8]په کُومو کاڼو باندې چې لېو شوے وی په هغو باندې د
خُدائ پاک د قانُون هره يوه خبره صفا صفا وليکئ.“ [9]بيا مُوسیٰ اؤ د ليوی
قبيلې اِمامانو ټولو بنی اِسرائيلو ته ووئيل، ”اے د اِسرائيلو خلقو، خاموش شئ
اؤ غوږ ونيسئ! نن تاسو د خپل خُدائ پاک د مالِک خُدائ خپل خلق شوئ،
[10]نو د هغهٔ فرمانبرداری کوئ اؤ د هغهٔ ټول حُکمونه اؤ قانُون پُوره کوئ چې
نن يې زهٔ درکوم.“

د نافرمانئ لعنتُونه

[11]بيا هم په هغه ورځ مُوسیٰ د اِسرائيلو خلقو ته ووئيل، [12]”د اُردن سيند نه د
اؤړېدو نه پس دا قبيلې به د ګِرزيم په غرهٔ باندې ودرېږی چې هغوئ به په
خلقو باندې د برکتُونو اِعلان کوی: شمعُون، ليوی، يهُوداه، يساکار، يُوسف اؤ
بنيامين. [13]کله چې هغوئ لعنت وائی نو دا قبيلې به د عيبال په غرهٔ باندې
ودرېږی: روبين، جاد، آشر، زبولون، دان اؤ نفتالی. [14]ليويان به دا خبرې په
اُوچت آواز سره وکړی:

[15]د خُدائ پاک لعنت دې وی په هغه چا وی څوک چې د کاڼی، لرګی،
يا د ويلے کړے شوی څهٔ څيز نه بُت جوړ کړی اؤ په پټه د هغهٔ عِبادت کوی،
مالِک خُدائ د بُت پرستئ نه نفرت کوی.
نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمين!

۱۶ د خُدائ پاک لعنت دې وې په هغه چا وی څوک چې د خپل مور پلار
بې عِزتی کوی.
نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین!
۱۷ د خُدائ پاک لعنت دې وې په هغه چا وی څوک چې د ګاونډی د
زمکې د حد پُوله ښوزوی.
نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین!
۱۸ د خُدائ پاک لعنت دې وې په هغه چا وی څوک چې یو ړُونده کس
بې لارې کوی.
نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین!
۱۹ د خُدائ پاک لعنت دې وې په هغه چا وی څوک چې هغه مُسافر، یتیمان
اؤ کونډې د خپلو حقُونو نه محرُومه کوی.
نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین!
۲۰ د خُدائ پاک لعنت دې وې په هغه چا وی څوک چې د خپل پلار د
ښځې سره زنا کوی.
نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین!
۲۱ د خُدائ پاک لعنت دې وې په هغه چا وی څوک چې د ځناور سره
حرامکاری کوی.
نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین!
۲۲ د خُدائ پاک لعنت دې وې په هغه چا وی څوک چې د خپلې سکه یا
ناسکه خور سره زنا کوی.
نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین!
۲۳ د خُدائ پاک لعنت دې وې په هغه چا وی څوک چې د خپلې خواښې
سره زنا کوی.
نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین!
۲۴ د خُدائ پاک لعنت دې وې په هغه چا وی څوک چې په پټه باندې قتل
کوی.
نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمین!

۲۵ د خُدائ پاک لعنت دې وې په هغه چا وی څوک چې د يو بې‌گُناه کس د قتل پيسې اخلی.
نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمين!
۲۶ د خُدائ پاک لعنت دې وې په هغه چا وی څوک چې د خُدائ پاک په ټولو لارښودنو اؤ قانُون باندې عمل نۀ کوی.
نو ټول قوم به په جواب کښې ووائی، آمين!

د فرمانبردارئ برکتُونه

(د ليويانو کِتاب ۲۶: د گردان کِتاب ۷:)

۲۸

۱ کۀ تاسو د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک پُوره فرمانبرداری وکړئ اؤ په وفادارئ سره د هغۀ په ټولو حُکمُونو عمل کوئ کُوم چې زۀ تاسو له درکوم، نو هغه به تاسو له د دُنيا په ټولو قومُونو باندې اُوچت مقام درکړی. ۲ د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک فرمانبرداری کوئ اؤ هغه به تاسو له دا ټول برکتُونه درکړی: ۳ کۀ تاسو په ښارُونو يا کلو کښې اوسېږئ نو مالِک خُدائ به تاسو له برکت درکړی. ۴ مالِک خُدائ به تاسو له ډېر اولاد، ډېره غله اؤ ډېر څاروی اؤ گډې درکړی. ۵ ستاسو په کندو او خانک کښې به برکت وی. ۶ مالِک خُدائ به ستاسو په هر کار کښې برکت واچوی. ۷ کله چې ستاسو دُښمنان په تاسو حمله کوی نو مالِک خُدائ به هغوئ له شکست ورکړی. هغوئ به د يو طرف نه په تاسو حمله وکړی، خو بيا به په هر طرف ستاسو نه تښتی. ۸ تاسو چې هر کار کوئ مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به په هغې کښې برکت واچوی اؤ ستاسو گودامُونه به د غلې نه ډک کړی. هغه به تاسو له په هغه وطن کښې برکت درکړی کُوم چې تاسو له درکوی. ۹ کۀ تاسو د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک حُکمونه ومنئ اؤ د هغۀ په لاره روان يئ، نو هغه به ستاسو نه يو مُقدس قوم جوړ کړی لکه څنگه چې هغۀ وعده کړې ده. ۱۰ نو د دُنيا ټول قومُونه به وگوری چې تاسو د مالِک خُدائ په نُوم يادېږئ اؤ هغوئ به ستاسو نه يرېږی.
۱۱ مالِک خُدائ به تاسو له په هغه وطن کښې ډېر اولاد، ډېر څاروی، او ډېر

فصلُونه درکړی د کُوم چې هغهٔ ستاسو پلارنيکهٔ سره تاسو له درکولو وعده کړې
ده. ۱۲ هغه به په آسمان کښې د خپلې ډکې خزانې نه په صحيح مُوسم کښې باران
ووروی اؤ ستاسو په هر کار کښې به برکت واچوی، نو تاسو به ډېرو قومُونو له
قرض ورکوئ، خو د هيچا نه به تاسو قرض نهٔ اخلئ. ۱۳ مالِک خُدائ ستاسو
خُدائ پاک به تاسو د قومُونو کشران نه بلکې مشران جوړ کړی، نن چې زهٔ کُوم
حُکمونه درکوم کهٔ په هغه ټولو باندې عمل وکړئ نو تاسو به همېشه کامياب
يئ اؤ هيڅ کله به ناکام نهٔ شئ. ۱۴ زهٔ چې نن تاسو له کُوم حُکمونه درکوم نو د
هغې نه اخوا دېخوا مهٔ اوړئ اؤ نهٔ چې په نورو معبُودانو پسې لاړ شئ اؤ نهٔ يې
عِبادت وکړئ.

د نافرمانۍ نتيجه

(د ليويانو کِتاب ۲۶ :)

۱۵ خو کهٔ تاسو د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک نافرمانی وکړئ اؤ د هغهٔ
په ټولو حُکمُونو اؤ قانُون باندې په وفادارۍ سره عمل نهٔ کوئ کُوم چې زهٔ نن
درکوم، نو دا لعنتُونه به په تاسو راشی اؤ په تاسو به غالِب شی: ۱۶ مالِک خُدائ
به ستاسو په ښارُونو اؤ پټو باندې لعنت راولی. ۱۷ مالِک خُدائ به ستاسو په
غله اؤ په هغه خوراک لعنت راولی چې تاسو يې د دې نه تياروئ. ۱۸ مالِک
خُدائ به په تاسو لعنت راولی اؤ لږ بچی، بې‌کاره فصل اؤ لږ څاروی اؤ ګډې
به درکړی. ۱۹ مالِک خُدائ به ستاسو هر کار لعنتی کړی. ۲۰ کهٔ تاسو بد عمل
کوئ اؤ د مالِک خُدائ نه اِنکار کوئ نو هغه به په تاسو آفت، وار خطائی اؤ
تکليف راولی، چې زر اؤ په پُوره تباه شئ. ۲۱ هغه به په تاسو باندې پرله پسې
بيمارۍ راولی تر دې پورې چې په هغه وطن کښې ستاسو يو کس هم پاتې نهٔ
شی کُوم چې تاسو قبضه کوئ. ۲۲ مالِک خُدائ به تاسو په خورېدُونکو بيمارو،
په پړسوب اؤ تبه باندې آخته کړی، هغه به سره د توروالی اؤ د پشم د بيمارۍ
وچ کالی اؤ سخته ګرمی راولی. دا آفتُونه به تر مرګه پورې ستاسو سره وی.
۲۳ بره د آسمان نه به باران بند وی اؤ زمکه به د کاڼی په شان کلکه شی. ۲۴ د
باران په ځائ به مالِک خُدائ د خاورو اؤ د شګو طوفان راولی اؤ طوفانونه به

تر هغې پورې وی چې تاسو تباه کړی. [۲۵] مالِک خُدائ به ستاسو دُښمنانو له په تاسو باندې فتح ورکړی. تاسو به د یو طرف نه په هغوئ باندې حمله وکړئ، خو تاسو ته به د تښتې لار نۀ ملاویږی، چې د زمکې خلق ستاسو دا حالات وګوری نو وبه یریږی چې دا په تاسو څۀ شوی دی. [۲۶] ستاسو لاشُونه به د ټولو مارغانو اؤ ځنګلی ځناورو خوراک شی اؤ هلته به هیڅ څوک داسې نۀ وی چې تاسو نه یې وشړی. [۲۷] مالِک خُدائ به په تاسو باندې دانې راوخېژوی، لکه څنګه چې هغۀ په مِصریانو راخېژولې وې. هغه به ستاسو بدنونه د دردُونو سره مات کړی. تاسو به په خارښت اؤ دانو باندې پټ شئ، خو د دې به هیڅ علاج نۀ وی. خو بیا به په هر طرف باندې درنه تښتی. [۲۸] مالِک خُدائ به تاسو لېونی کړی، هغه به تاسو ړاندۀ کړی اؤ دماغ به مو ګډوډ کړی. [۲۹] د غرمې په وخت کښې به هم تاسو د ړندو په شان اخوا دېخوا ګرځئ اؤ تاسو به د دې جوګه نۀ یئ چې لاره پیدا کړئ. تاسو به په یو کار کښې هم کامیاب نۀ یئ. تاسو به پُوره کړېدلی اؤ لُوټ شوی یئ اؤ هلته به داسې څوک نۀ وی چې ستاسو مدد وکړی. [۳۰] تاسو به د یوې پېغلې سره کوژدن وکړئ، خو بل څوک به د هغې سره څملی. تاسو به یو کور جوړ کړئ، خو هیڅ کله به په هغې کښې ونۀ وسېږئ. تاسو به د انګُورو باغ وکَرئ، خو د هغې انګُور به هیڅ کله ونۀ خورئ. [۳۱] ستاسو څاروے به د ستاسو د سترګو په وړاندې حلال شی، خو تاسو به یې غوښه ونۀ خورئ. ستاسو په وړاندې به ستاسو خرُونه بوتلے شی خو تاسو له به واپس نۀ درکولے کېږی، ستاسو ګډې به ستاسو دُښمنانو له ورکړے شی خو ستاسو د مدد د پاره به هیڅ څوک نۀ وی. [۳۲] ستاسو زامن اؤ لُونړه به نورو قومُونو له غلامان ورکړے شی تاسو به همیشه هغوې ته سترګې په لار یئ خو هیڅ به هم نۀ شئ کولے. [۳۳] یو پردے قوم به هغه ټول فصلُونه یوسی چې د هغې په کَرلو کښې تاسو ډېره سخته خواری کړې وی، خو په هغه وخت کښې به تاسو ته د سخت کړاؤ اؤ بد سلُوک نه بغېر هیڅ نۀ ملاویږی. [۳۴] او دا تکلیفُونه چې تاسو وینئ نو تاسو بۀ لېونی شئ. [۳۵] مالِک خُدائ به ستاسو خپې په لا عِلاجه اؤ دردناکو زخمونو پټې کړی، د سر نه تر خپو پورې به په تاسو باندې دانې راوخېژی. [۳۶] مالِک خُدائ به تاسو اؤ ستاسو بادشاه یو پردی وطن ته بوځی،

هلته به مخکښې هيڅ کله نهٔ تاسو اؤ نهٔ ستاسو پلارنيکهٔ اوسېدلی وی، هلته به تاسو د داسې معبُودانو خِدمت کوئ چې د لرګی اؤ کاڼی نه جوړ وی. [۳۷]په کُومو وطنُونو کښې چې مالِک خُدائ تاسو خوارهٔ وارهٔ کړی، نو تاسو به د خلقو د پاره يرۏونکی شئ، هغوئ به په تاسو پورې ټوقې اؤ مسخرې کوی. [۳۸]تاسو به ښهٔ ډېر تُخم وکَرئ، خو لږ فصل به ترې ورېبئ، ځکه چې د قحطئ ملخان به ستاسو فصلُونه وخوری. [۳۹]تاسو به د انګُورو باغُونه وکَرئ اؤ د هغې ساتنه به وکړئ، خو تاسو به نهٔ د هغو نه انګُور راغونډ کړئ اؤ نهٔ به يې شراب وڅښئ، ځکه چې انګُور به چينجی وخوری. [۴۰]د زيتُونو ونې به ستاسو په وطن کښې شوی وی، خو هيڅ د زيتُونو تېل به تاسو ته مِلاؤ نهٔ شی، ځکه چې زيتُون به کچه راوغورزېږی. [۴۱]ستاسو به زامن اؤ لُوڼه وی، خو تاسو به يې د ځان سره نهٔ شئ ساتلے، ځکه چې هغوئ به قېديان شی. [۴۲]ستاسو ټولې ونې اؤ فصلُونه به د قحطئ ملخان خراب‌تُراب کړی. [۴۳]ستاسو په وطن کښې چې کُوم د پردی وطن خلق اوسېږی هغوئ به ورځ په ورځ په تاسو زورَور کېږی اؤ تاسو به ورځ په ورځ کمزوری کېږئ. [۴۴]هغوئ سره به پېسې وی چې تاسو له يې قرض درکړی، خو تاسو سره به هيڅ نهٔ وی چې تاسو يې هغوئ له قرض ورکړئ. په آخِر کښې به هغوئ ستاسو بادشاهان شی. [۴۵]دا ټول آفتُونه به په تاسو راشی اؤ دا آفتُونه به ستاسو تر تباهئ پورې تاسو سره وی، ځکه چې تاسو د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک فرمانبرداری ونهٔ کړه اؤ په هغه ټول قانُون باندې تاسو عمل ونهٔ کړو چې هغهٔ درکړے وو. [۴۶]دا آفتُونه به د يوې نښې اؤ خبرداری په شان ستاسو اؤ ستاسو د اولاد په مېنځ کښې د همېشه د پاره وی. [۴۷]مالِک خُدائ تاسو له په هر څهٔ کښې برکت درکړے دے، خو تاسو په خوشحالئ اؤ د زړهٔ د اِخلاصه د هغهٔ خِدمت ونهٔ کړو. [۴۸]نو بيا به تاسو د هغه دُښمنانو خِدمت کوئ چې مالِک خُدائ يې ستاسو خِلاف درلېږی. تاسو به وږی، تږی، بربنډ اؤ د هر څهٔ حاجت مند يئ. مالِک خُدائ به تاسو سخت وکَړوی تر دې پورې چې تباه شئ. [۴۹]مالِک خُدائ به ستاسو خِلاف د لرې ځائ نه يو قوم راولی، هغه قوم چې تاسو به يې په ژبه نهٔ پوهېږئ. هغوئ به د باز په شان په تاسو باندې راغُوټه شی. [۵۰]هغوئ

به یو ظالِم اؤ بېرحمه قوم وی چې نۀ به د مشرانو عِزت کوی اؤ نۀ به په کشرانو رحم کوی. [51]هغوئ به ستاسو څاروی اؤ فصلُونه وخوری اؤ تاسو به د لوږې نه مړۀ شئ. هغوئ به ستاسو غله، د انګُورو شراب، د زیتُونو تېل، څاروی اؤ ګډې هیڅ هم نۀ پرېږدی، اؤ تاسو به مړۀ شئ. [52]مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک چې کُوم وطن تاسو له درکوی هغوئ به د هغې په هر ښار باندې حمله وکړی اؤ په کُومو اُوچتو اؤ پَخو دېوالُونو باندې چې تاسو اعتبار کوئ هغه به راوغورزېږی. [53]کله چې ستاسو دُښمنان ستاسو ښارونه مُحاصره کوی، نو تاسو به دومره وږی شئ چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک تاسو له کُوم بچی درکړی وی نو هغه به هم وخورئ. [54-55]ستاسو د ټولو نه شریف اؤ د نرم زړۀ سړے به هم په مُحاصره کښې دومره وږے شی چې هغه به هم خپل بچی وخوری ځکه چې نور خوراک به نۀ ملاوېږی. هغه به په دې پاتې لاش کښې خپل ورور اؤ ښځې له چې مینه ورسره کوی اؤ خپلو بچو له هیڅ هم نۀ ورکوی. [56-57]ستاسو د ټولو نه شریفه اؤ د نرم زړۀ ښځه، دومره شریفه اؤ پاکه چې په پُوره ژوند کښې چرته نۀ وی تلې، هغه به هم دغه شان کار کوی. کله چې دُښمن هغه ښار مُحاصره کړی، نو هغه به دومره وږې شی چې هغه به پټ پټ خپل نوے پیدا شوے ماشُوم اؤ پېروان هم خوری. هغه به په دې کښې خپل خاوند له چې مینه ورسره کوی اؤ خپل بچی هم نۀ شریکوی. [58]کۀ تاسو په وفادارئ د خُدائ پاک ټولې لارښودنې ونۀ منئ کُومې چې په دې کِتاب کښې لیکلے شوی دی اؤ کۀ تاسو د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک عجیبه اؤ هیبتناک نُوم نه ونۀ یرېږئ، [59]نو هغه به په تاسو اؤ ستاسو په اولاد باندې داسې لاعِلاجه بیمارئ اؤ دردناکې وباګانې راولېږی چې هغه به هیڅ کله نۀ بندېږی. [60]هغه به یو ځل بیا په تاسو باندې هغه ټولې یرۇونکې بیمارئ راولی چې په تاسو باندې په مِصر کښې تېرې شوې وی اؤ تاسو به هیڅ کله روغ نۀ شئ. [61]هغه به هغه هر قِسم بیمارئ اؤ وباګانې هم راولېږی چې هغه د خُدائ پاک د قانُون په دې کِتاب کښې نۀ دی بیان شوی اؤ تاسو به تباه شئ. [62]اګرچې تاسو به د آسمان د ستورو په شان بېشمېره شئ، خو صِرف ستاسو یو څو کسان به ژوندی پاتې

شی، ځکه چې تاسو د مالِک خُدائ د خپل خُدائ پاک فرمانبرداری ونۀ کړه.
۶۳لکه څنګه چې مالِک خُدائ په خوشحالئ سره تاسو کامیاب کړئ اؤ ستاسو
شمېر يې زيات کړو، نو هم دغه شان هغه به خوشحالئ سره تاسو تباه کړی اؤ
تباهی به دربانديږ راولی. تاسو به د هغه وطن د بېخ نه وويستلے شئ کُوم چې
تاسو قبضه کوئ. ۶۴مالِک خُدائ به تاسو په ټولو قومُونو کښې د دُنيا د يو سر
نه تر بل سر پورې خوارۀ وارۀ کړی اؤ هلته به تاسو د هغه معبُودانو خِدمت کوئ
چې د لرګی اؤ کاڼو نه جوړ وی، د هغه بُتانو چې د دې نه مخکښې نۀ تاسو اؤ
نۀ ستاسو پلارنيکۀ د هغې عِبادت کړے وی. ۶۵په هغه قومُونو کښې به هيچرته
تاسو ته آمن نۀ ملاوېږی، تاسو ته به يو ځائ کښې هم آرام نۀ ملاوېږی، مالِک
خُدائ به ستاسو پرېشانی، نااُميدی اؤ غم د حد نه زيات کړی. ۶۶ستاسو ژوند
به همېشه په خطره کښې وی. شپه اؤ ورځ به تاسو يرېږئ اؤ تاسو به هر وخت
د مرګ په يره کښې ژوند تېروئ. ۶۷تاسو چې هر څۀ هم ګورئ نو زړُونه به مو د
يرې نه درزېږی. هر سحر به تاسو د ماښام آرمان کوئ، اؤ هر ماښام به تاسو د
سحر آرمان کوئ. ۶۸مالِک خُدائ به تاسو په سمندری جهاز کښې واپس مِصر
ته ولېږی، اګرچې هغۀ وئيلی وُو چې تاسو به هيڅ کله هلته بيا نۀ ځئ. هلته به
تاسو دا کوشش وکړئ چې خپل ځانُونه په دُښمنانو باندې غُلامان خرڅ کړئ،
خو هيڅ څوک به تاسو نۀ اخلی.“

د موآب په وطن کښې د بنی اِسرائيلو سره د مالِک خُدائ تړون

۲۹

۱دا د هغه تړون خبرې دی چې مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل چې
د موآب په وطن کښې د بنی اِسرائيلو سره دا تړون وکړی، دا ټولې
خبرې د هغه تړون نه علاوه وې چې مالِک خُدائ د سينا په غرۀ باندې د هغوئ
سره کړی وو. ۲مُوسیٰ ټول اِسرائيليان راوغوښتل اؤ ورته يې ووئيل، ”تاسو په
خپلو سترګو وليدل چې مالِک خُدائ په فِرعون، د هغۀ په ټولو درباريانو اؤ د
هغۀ په ټول وطن باندې څۀ وکړل. ۳تاسو سختې وباګانې، مُعجزې اؤ لوئې
نښې وليدې چې مالِک خُدائ وکړې. ۴خو تر نن ورځې پورې مالِک خُدائ

تاسو له د پوهېدو د پاره عقل، د لیدلو سترګې اؤ د اؤرېدو غوږُونه نۀ دی
درکړی. ۵څلوېښت کاله په بیابان کښې مالِک خُدائ ستاسو لارښودنه وکړه اؤ
ستاسو جامې اؤ څپلۍ هیڅ کله نۀ دی زَړې شوې. ۶ستاسو سره د خوراک د
پاره نۀ ډوډۍ وه اؤ نۀ د څښلو د پاره درسره د انګُورو شراب اؤ نۀ تېز شراب
وُو، خو مالِک خُدائ ستاسو د ضرُورت د پاره دا تاسو له درکړل چې تاسو
ته وښائی چې هغه ستاسو خُدائ پاک دے. ۷اؤ کله چې مُونږ دې ځائ ته
راغلُو، نو د حسبون بادشاه سیحون اؤ د بسن بادشاه عوج زمُونږ خِلاف جنګ
له راووتل. خو مُونږ هغوئ له شکست ورکړو، ۸د هغوئ وطن مو ونیولو اؤ دا
مُونږ د روبین اؤ جاد په قبیلو اؤ د منشه په نیمه قبیله باندې تقسیم کړو. ۹په
وفادارۍ سره د دې تړون ټولې خبرې ومنئ، نو داسې به تاسو په هر کار کښې
کامیاب یئ. ۱۰نن ستاسو ټول سړی، ستاسو مشران اؤ آفسران د مالِک خُدائ
ستاسو خُدائ پاک په حضُور کښې ولاړ دی، ۱۱هم داسې ستاسو ښځې ستاسو
بچی، اؤ هغه مُسافر چې هغوئ ستاسو سره اوسېږی اؤ لرګی درله پرې کوی
اؤ تاسو له اوبۀ راوړی. ۱۲نن تاسو د هغه تړون د پاره راغلی یئ چې مالِک
خُدائ ستاسو خُدائ پاک یې تاسو سره کوی چې هغه د قسم په شان پوخ دے،
۱۳نو چې تاسو د مالِک خُدائ خلق یئ اؤ هغه ستاسو خُدائ پاک وی، لکه
څنګه چې هغۀ تاسو، ستاسو پلارنیکۀ اِبراهیم، اِسحاق اؤ یعقُوب سره وعده
کړې وه. ۱۴صِرف تاسو هغه خلق نۀ یئ چې د چا سره مالِک خُدائ دا تړون
کوی. ۱۵هغه دا لوظ زمُونږ ټولو سره کوی کُوم چې نن دلته د مالِک خُدائ
زمُونږ خُدائ پاک په مخکښې ولاړ یُو اؤ زمُونږ د اولاد سره هم چې هغوئ
لا پیدا شوی نۀ دی. ۱۶ستاسو به یاد وی چې په مِصر کښې ژوند څنګه وو اؤ
د نورو قومُونو په علاقه کښې د تېرېدو سفر څنګه وو. ۱۷تاسو د هغوئ مُردار
بُتان ولیدل چې د لرګی، کاڼی، سپینو زرو اؤ سرو زرو نه جوړ وُو. ۱۸پام کوئ
چې یو سړے، ښځه، کورنۍ اؤ یوه قبیله هم د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
نه وانۀ وړی کُوم چې نن دلته حاضر یئ چې تاسو د نورو قومُونو د معبُودانو
عِبادت وکړئ. دا به د یوې داسې جرړې په شان وی چې یو ترخه اؤ زهرژنه

مېوه ترې نه جوړه شی. [19] پام کوئ چې دلته نن هيڅ څوک هم داسې نۀ وی
چې هغه د دې تړون خبرې اوری اؤ خپل ځان له دا تسلی ورکوی چې کۀ هغه
د خپل ضدی زړۀ په خوښه پسې هم ځی نو هغه به محفوظ وی، دا به ښۀ اؤ
بد دواړه تباه کړی. [20] مالِک خُدائ به داسې سړے نۀ معاف کوی. د مالِک
خُدائ سخت قهر اؤ د هغۀ سخت غېرت به د هغۀ خِلاف شی اؤ په دې کِتاب
کښې ليکلے شوی ټول لعنتُونه به په هغۀ رانازل شی تر دې پورې چې مالِک
خُدائ هغه پُوره تباه کړی. [21] مالِک خُدائ به هغه د اِسرائيليانو ټولو قبيلو په
مخکښې د عبرت يوه نمُونه جوړه کړی اؤ يوه تباهی به ورباندې راولی هم هغه
شان څنګه چې هغه ټول لعنتُونه په هغه تړون کښې شوی دی کُوم چې مالِک
خُدائ د لارښودنې په دې کِتاب کښې ليکلی دی. [22] په راتلُونکی نسلُونو کښې
ستاسو اولاد اؤ د لرې وطنُونو مُسافر به هغه تباهی اؤ تکليفُونه وګوری چې
مالِک خُدائ ستاسو په وطن باندې راوستلی وی. [23] پټی به شنډ شی، په زېړو
ګُوګړو اؤ مالګه به پټ شی، هيڅ څۀ به په دې کښې نۀ شی کَرلے، هغه واښۀ قدر
به هم په کښې نۀ کېږی. ستاسو وطن به د صُدوم اؤ عُموره، ادمه اؤ ضبوئيم په
شان وی، چې مالِک خُدائ تباه کړی وُو په کُوم وخت چې هغه سخت په قهر
وو. [24] بيا به ټوله دُنيا وائی چې د هغوئ په وطن يې دا ولې وکړل؟ څۀ وجه
وه چې هغه دومره سخت په قهر وو؟ [25] نو د هغې جواب به دا وی چې د مِصر
نه راويستلو په وخت چې د هغوئ پلارنيکۀ کُوم تړون کړے وو، نو د مالِک
خُدائ خلقو هغه مات کړے دے. [26] هغوئ د هغه معبُودانو عِبادت وکړو چې
مخکښې يې هيڅ کله نۀ وو کړے، د هغه معبُودانو چې مالِک خُدائ د هغوئ
د عِبادت نه منع کړی وُو. [27] نو مالِک خُدائ خپلو خلقو ته په قهر شو اؤ د
هغوئ په وطن يې هغه ټول لعنتُونه راوستل چې په دې کِتاب کښې ليکلے شوی
دی. [28] مالِک خُدائ سخت په قهر شو اؤ د خپل لوئ قهر په وجه يې د هغوئ
د وطن نه راوويستل اؤ يو پردی وطن ته يې وشړل اؤ هغوئ تر نن ورځ پورې
هلته دی. [29] داسې څۀ خبرې شته دے چې مالِک خُدائ زمُونږ خُدائ پاک
هغه په راز کښې ساتلې دی اؤ څۀ يې زمُونږ اؤ زمُونږ د اولاد د پاره څرګندې

کړې دی د دې د پاره چې مُونږ د هغهٔ د قانُون ټولې خبرې همېشه ومنُو.

د واپس کولو اؤ برکت د پاره شرطونه

۳۰

[۱]ما تاسو له د برکت اؤ لعنت په مېنځ کښې خوښه درکړې ده. کله چې په تاسو باندې دا ټول کارُونه شوی وی اؤ تاسو د هغه قومُونو په مېنځ کښې اوسېږئ چرته چې مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک خوارهٔ وارهٔ کړی یئ، نو تاسو به هغه خوښه رایاده کړئ چې ما درکړې ده. [۲]کهٔ تاسو اؤ ستاسو اولاد مالِک خُدائ ته راواپس شی اؤ د زړهٔ د اِخلاصه د هغهٔ حُکمونه ومنئ کُوم چې نن زهٔ درکوم، [۳]نو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به په تاسو رحم وکړی. هغه به تاسو واپس د هغه قومُونو نه راولی چرته چې هغهٔ تاسو خوارهٔ وارهٔ کړی یئ اؤ هغه به بیا تاسو نېک بخته کړی. [۴]کهٔ د دُنیا آخری سر ته هم لېږلے شوی یئ، نو مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به تاسو راغونډ کړی اؤ واپس به مو راولی، [۵]هغه به تاسو هغه وطن ته راولی چرته چې ستاسو پلارنیکهٔ اوسېدل اؤ دا به قبضه کړئ. اؤ هغه به تاسو نور هم کامیاب کړی اؤ تاسو به په شمېر کښې د خپل پلارنیکهٔ نه هم زیات کړی. [۶]مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به ستاسو اؤ ستاسو د اولاد زړُونه بدل کړی، نو تاسو به د زړهٔ د اِخلاصه د هغهٔ سره مینه کوئ اؤ په هغه وطن کښې به تاسو ژوند تېروئ. [۷]مالِک خُدائ به دا ټول لعنتُونه ستاسو په دُښمنانو واچوی، چې هغوئ ستاسو نه کرکه کوله اؤ تاسو یې کړَولی یئ، [۸]اؤ تاسو به بیا د هغهٔ فرمانبرداری کوئ اؤ د هغهٔ ټول حُکمونه به منئ کُوم چې نن زهٔ درکوم. [۹]مالِک خُدائ به تاسو په هر کار کښې کامیابوی، ستاسو به ډېر اولاد اؤ ډېر څاروی وی اؤ ستاسو پټی به ډېر فصلُونه پېدا کوی. هغه به ستاسو په کامیابولو باندې دومره خوشحاله وی لکه څنګه چې هغه ستاسو د پلارنیکهٔ په کامیابولو خوشحاله وو، [۱۰]خو تاسو به د هغهٔ فرمانبرداری کوئ اؤ د هغهٔ په ټولو حُکمُونو به عمل کوئ کُوم چې د هغهٔ د قانُون په دې کِتاب کښې لیکلی دی. تاسو به د زړهٔ د اِخلاصه هغهٔ ته راوګرځئ. [۱۱]نن چې زهٔ کُوم حُکم درکوم هغه ډېر ګران نهٔ دے اؤ نهٔ ستا د وس

نه بهر دے. [12]دا خو څۀ په آسمان کښې نۀ دے. چې تاسو به داسې ووايئ چې
څوک به ورخېژى اؤ مُونږ له به يې راکُوز کړى، چې مُونږ يې واورُو اؤ عمل
پرې وکړُو؟ [13]نۀ دا د سمندر نه پورې غاړه دے. تاسو به دا نۀ وايئ چې څوک
به د سمندر نه پورې وځى چې مُونږ له يې راوړى، چې مُونږ يې واورُو اؤ عمل
پرې وکړُو؟ [14]بلکه هغه پېغام ستاسو په وړاندى دے. دا ستاسو په ژبه اؤ ستاسو
په زړۀ کښې دے، چې عمل پرې وکړئ. [15]کورئ زۀ نن ستاسو په وړاندې يو
طرف ته ژوند اؤ خوشحالى ږدم اؤ بل طرف ته مرګ اؤ تباهى ږدم چې تاسو
به څۀ خوښوئ. [16]کۀ تاسو د مالِک خُدائ خپل خُدائ پاک حُکمونه ومنئ،
کُوم چې نن زۀ درکوم، کۀ تاسو د هغۀ سره مينه کوئ، د هغۀ په لارو تلل کوئ
اؤ د هغۀ په ټول قانُون عمل کوئ، نو تاسو به کامياب شئ او د ډېرو خلقو قوم
به شئ. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به تاسو له په هغه وطن کښې برکت
درکړى چې تاسو يې قبضه کوئ. [17]خو کۀ تاسو د هغۀ نه واورئ اؤ د هغۀ
فرمانبردارى نۀ کوئ اؤ د نورو معبُودانو د عِبادت د پاره بې لارې کول کوئ،
[18]نو تاسو به تباه شئ، زۀ نن تاسو له خبردارے درکوم. تاسو به په هغه وطن
کښې ډېره موده تېره نۀ کړئ کُوم چې د اُردن نه پورې دے چې تاسو يې قبضه
کوئ. [19]زۀ نن تاسو له د ژوند اؤ مرګ، د خُدائ پاک د برکت اؤ د خُدائ پاک
د لعنت په مېنځ کښې فېصله په تاسو پرېږدم اؤ زۀ آسمان اؤ زمکې ته وايم چې
د هغې ګواه وى چې تاسو يې خوښوئ. ژوند خوښ کړئ. [20]د مالِک خُدائ
خپل خُدائ پاک سره مينه کوئ، د هغۀ فرمانبردارى کوئ اؤ د هغۀ وفادار شئ
نو بيا به تاسو اؤ ستاسو اولاد په هغه وطن کښې ډېره موده تېره کړئ چې هغۀ
ستاسو پلارنيکۀ، اِبراهيم، اِسحاق اؤ يعقُوب سره د ورکولو وعده کړې ده.“

د حضرت يشوَع د حضرت مُوسىٰ په ځائ کارکول

۳۱
[1]نو مُوسىٰ د اِسرائيليانو سره خپلې خبرې جارى وساتلې، [2]اؤ وې
وئيل چې، ”زۀ اوس د يو سل شلو کالو يم اؤ زۀ نور ستاسو د مشرئ
جوګه نۀ يم. اؤ مالِک خُدائ ما ته دا هم وئيلى دى چې زۀ به د اُردن نه پورې

نۀ ووځم. ۳مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به په خپله ستاسو نه مخکښې
پورې وځی اؤ هغه قومُونه به تباه کړی چې هلته اوسېږی، نو تاسو به د هغوئ
وطن قبضه کړئ، اؤ یشوَع به ستاسو مشر وی، لکه څنګه چې مالِک خُدائ
وئیلی دی. ۴مالِک خُدائ به هغه خلق هغه شان تباه کړی، لکه څنګه چې هغۀ
د اموریانو بادشاهان سیحون اؤ عوج تباه کړی وُو اؤ د هغوئ وطن یې تباه
کړو. ۵مالِک خُدائ به تاسو له په هغوئ باندې فتح درکړی اؤ تاسو به د هغوئ
سره خامخا هم هغه شان کار کوئ لکه څنګه چې ما درته وئیلی دی. ۶تکړه
اؤ زړَور اوسئ. د هغوئ نه مۀ یرېږئ. مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک به په
خپله ستاسو سره وی. هغه به تاسو نۀ ناکامه کوی اؤ نۀ به مو پرېږدی.“ ۷بیا
مُوسیٰ یشوَع راوغوښتلو اؤ د ټولو اِسرائیلیانو په مخکښې یې هغۀ ته ووئیل،
”تکړه اؤ زړَور اوسه، تۀ هغه کس یې چې د دې خلقو راهنمائی به کوې چې
هغه وطن قبضه کړی چې مالِک خُدائ یې د هغوئ پلارنیکۀ سره وعده کړې
ده. ۸مالِک خُدائ به په خپله ستاسو لارښودنه کوی اؤ هغه به ستاسو سره وی.
هغه به تاسو نۀ ناکامه کوی اؤ نۀ به مو پرېږدی، نو یرېږئ مه اؤ حوصله مۀ
بائیلئ.“

په هر اووَم کال د شریعت لوستل

۹نو مُوسیٰ د خُدائ پاک قانُون ولیکلو اؤ دا یې هغه لیوی اِمامانو، کُومو چې
د مالِک خُدائ تړون صندُوق وړلو اؤ د اِسرائیلیانو مشرانو له ورکړو. ۱۰هغۀ
هغوئ له حُکم ورکړو، ”د هر اووَم کال په آخِر کښې یعنې کله چې د قرضُونو د
معاف کولو کال راځی، نو د جُونګړو په اختر کښې دا په اُوچت آواز سره وایئ.
۱۱دا ټولو اِسرائیلیانو ته وایئ کله چې هغوئ د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک
د عِبادت د پاره، د عِبادت هغه یو ځائ ته راشی. ۱۲سړی، ښځې، ماشُومان
اؤ مُسافر چې ستاسو په ښارُونو کښې اوسېږی، دا ټول راوغواړه، چې هغوئ
دا واوری اؤ د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک نه یرېدل ایزده کړی اؤ چې
د هغۀ د قانُون په ټولو خبرو پُوره عمل کوی. ۱۳نو ستاسو هغه اولاد چا چې
هیڅ کله د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک قانُون نۀ دے اؤرېدلے نو هغوئ به

يې واوري. نو هغوئ به د هغهٔ فرمانبرداري ايزده کړي چې هغوئ په هغه وطن کښې تر کُومې پورې اوسېږي چې هغه د اُردن نه پورې دے اؤ تاسو يې قبضه کوئ.“

حضرت مُوسیٰ ته د مالِک خُدائ آخري نصيحت

[14] بيا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل، ”ستا د مرګ ورځې رانزدې دي. يشوَع راوغواړه اؤ مُقدسې خېمې ته يې راوله، چې هلته هغهٔ ته نصيحت وکړم.“ نو مُوسیٰ اؤ يشوَع خېمې ته لاړل، [15] اؤ مالِک خُدائ هلته د ورېځې د ستن په شکل کښې ظاهر شو چې د خېمې د دروازې په خُله کښې ولاړه وه. [16] مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئيل، ”ستا د مرګ نېټه پُوره کېدو والا ده اؤ د خپل پلارنيکهٔ سره به يو ځائ شې اؤ ستا د مرګ نه پس به خلق زما نه نافرمانه شی اؤ هغه تړون به مات کړي چې ما د هغوئ سره کړے دے. هغوئ به ما پرېږدی اؤ د هغه وطن د غېرو معبُودانو عِبادت به وکړي چې کُوم ته هغوئ ورننوځی. [17] نو بيا به زهٔ هغوئ ته په قهر شم، زهٔ به هغوئ پرېږدم اؤ هغوئ به تباه شی. ډېر سخت آفتُونه به په هغوئ راشی، نو هغوئ ته به پته ولګې چې په هغوئ باندې داسې ځکه کېږی چې زهٔ يعنې خُدائ پاک نور د هغوئ مل نهٔ يم. [18] نو په هغه وخت به زهٔ د هغوئ نه مخ واړوم، ځکه چې هغوئ به بد عمل کړے وی اؤ د نورو معبُودانو عِبادت به يې کړے وی. [19] اوس دا سندره وليکه. دا د اِسرائيلو خلقو ته وښايه اؤ ور ايزده يې کړه، نو چې دا د هغوئ خِلاف د ګواه په شان وی. [20] زهٔ به هغوئ هغه وطن ته بوځم چې زرخېز اؤ آباد دے، لکه څنګه چې ما د هغوئ د پلارنيکهٔ سره وعده کړې ده. هغوئ چې کُوم خوراک غواړی نو هلته به ورته ملاوېږی اؤ هغوئ به په آرام سره ژوند تېروی. خو هغوئ به واوړی اؤ د نورو معبُودانو عِبادت به وکړی. زما نه به هغوئ مُنکر شی اؤ زما تړون به مات کړی، [21] اؤ کله چې په هغوئ باندې سخت آفتُونه اؤ مُصيبتُونه راشی نو دا سندره به د هغوئ خِلاف ګواه وی، ځکه چې د هغوئ اولاد به دا نهٔ هېروی، ما ته د هغوئ د ارادې پته ده چې هغوئ مې لا وعده کړی شوی وطن ته راوستلی هم نهٔ دی.“ [22] نو هم په هغه ورځ مُوسیٰ دا سندره وليکله اؤ

په بنی اِسرائیلو باندې یې ایزده کړه. ۲۳بیا مالِک خُدائ د نون زوئ یشوَع سره
خبرې وکړې اۀ ورته یې ووئیل، ”تکړه اۀ زړَور اوسه. تۀ به بنی اِسرائیل هغه
وطن ته بوځې چې ما د هغوئ سره د هغې وعده کړې ده اۀ زۀ به ستا مل یم.“
۲۴مُوسیٰ د خُدائ پاک قانُون د اول نه تر آخره پورې د قانُون په کِتاب کښې
ولیکلو. ۲۵کله چې هغه اوزګار شو، نو هغۀ لیویانو اِمامانو ته ووئیل کُوم چې د
مالِک خُدائ د تړون د صندُوق مشران وُو، ۲۶”د خُدائ پاک د قانُون دا کِتاب
واخلئ اۀ د مالِک خُدائ ستاسو خُدائ پاک د تړون صندُوق په خوا کښې یې
کېږدئ، چې دا د خپلو خلقو خِلاف د یو ګواه په شان وی. ۲۷ما ته پته ده چې
هغوئ ځومره ضدی اۀ سرکشه دی. هغوئ زما په ژوند کښې د مالِک خُدائ
خِلاف بغاوت کړے دے اۀ زما د مرګ نه پس به هغوئ نور بغاوت هم کوی.
۲۸د قبیلو ټول مشران اۀ آفسران زما په وړاندې راغونډ کړئ، چې زۀ هغوئ ته
دا خبرې وښایم، زۀ به آسمان اۀ زمکه د هغوئ خِلاف ګواهان جوړ کړم. ۲۹ما
ته پته ده چې زما د مرګ نه پس به خلق بد عمله شی اۀ چې ما څۀ ورته ښودلی
دی د هغې نه به مُنکر شی. اۀ په راتلُونکی وخت کښې به هغوئ د آفت سره
مخامخ شی، ځکه چې هغوئ به مالِک خُدائ په قهر کړے وی د هغه کارُونو
په وجه چې هغۀ منع کړی دی.“

د مُوسیٰ سندره

۳۰بیا مُوسیٰ حمد ووئیلو اۀ د اِسرائیلیانو ټول قوم ورته غوږ ایښے وو.

۳۲

۱”اے آسمانُونو! ما ته غوږ کېږدئ اۀ زۀ به خبرې وکړم،
اے زمکې زما د خُلې خبرې واوره.
۲زما تعلیمات به د باران په شان راپرېوزی،
اۀ زما پېغام به د پرخې په شان راکُوزېږی.
پرېږده چې زما خبرې په تازه واښو باندې د باران په شان راپرېوزی،
اۀ چې د نری باران په شان په شنو بُوټو باندې وورېږی.
۳زۀ به د مالِک خُدائ د نُوم بیان وکړم،
زمُونږ د خُدائ پاک لوئی بیان کړئ.

۴مالِک خُدائ طاقتور ساتُونکے دے،
د هغۀ کارُونه مُکمل دی اؤ د هغۀ هرکار د اِنصاف دے،
ستاسو خُدائ پاک وفادار اؤ رېښتُونے دے،
هغه صادق اؤ د اِنصاف کوونکے دے.
۵خو تاسو بېوفا يئ اؤ د دې لائق نۀ يئ چې د هغۀ خلق شئ،
تاسو ګُناهګار اؤ دهوکه باز قوم يئ.
۶تاسو د مالِک خُدائ سره داسې کوئ،
اے کم‌عقلو اؤ بېشعُوره خلقو!
هغه ستاسو پلار دے، هغه ستاسو خالِق دے،
هغۀ تاسو جوړ کړئ اؤ آباد يې کړئ.
۷تاريخ ته وګورئ، هغه وخت چې پخوا تېر شوے دے،
د خپل پلار نيکۀ نه تپوس وکړئ نو هغه به درته ووائی چې څۀ شوی وُو،
د خپلو مشرانو نه تپوس وکړئ، هغوئ به مو د تېرې زمانې نه خبر کړی.
۸خُدائ تعالٰی قومُونو له خپل خپل ميراث ورکړو،
کله چې هغۀ فېصله وکړه چې قومُونه به په کُوم کُوم ځائ کښې اوسېږی.
چې هر يو قوم د خپل هغه معبُود سره اوسېږی چې هغۀ ورله خوښ کړے وی،
۹خو د يعقُوب اولاد هغۀ د خپل ځان د پاره خوښ کړو. ۱۰هغۀ هغوئ په بيابان کښې پيدا کړل چې سرګردانه ګرځېدل،
چې يوه خوشے اؤ وچه صحرا وه.
هغۀ هغوئ بچ کړل اؤ پام يې ورباندې وکړو،
لکه چې هغه يې د سترګو تور وی.
۱۱لکه چې يو باز خپل بچی ته د الوتلو چل ښائی،
اؤ په حِفاظت سره يې په خورو وزرو کښې نيسی،
مالِک خُدائ بنی اِسرائيل د غورزېدو نه وساتل.
۱۲يواځې مالِک خُدائ د خپلو خلقو لارښودنه وکړه
د هغۀ سره د پردی خُدائ مدد نۀ وو.
۱۳هغۀ دا موقع ورکړه چې په اُوچتو وطنُونو حکومت وکړی،

اؤ هغوئ له يې د پټو د فصلُونو خوراک ورکړو
په هغوئ يې د يو ګټ نه شات وخوړل،
د کاڼې په شان سختې زمکې نه يې د زيتُونو تېل ورکړل.
۱۴د رَمو نه يې ماستهٔ اؤ پئ اؤ څاربه ګډُورى اؤ چېلى ورکړل،
د بسن ګډُورى اؤ د ښو اوړو غنم يې ورکړل.
د انګُورو رس نه تاسو شراب وڅښل.
۱۵د مالِک خُدائ خلق مالداره شول، خو سرکشه وُو،
هغوئ څاربه اؤ په خوراک ماړهٔ وُو.
هغوئ خُدائ پاک خپل خالِق پرېښودو
هغوئ د خپل طاقتور خلاصوُونکى نه مُنکر شول.
۱۶د هغوئ بُت پرستۍ د مالِک خُدائ غېرت رابېدار کړو،
د هغوئ بد عمل هغه په قهر کړو.
۱۷هغوئ پېريانو ته قُربانۍ وکړې اؤ خُدائ پاک ته يې ونهٔ کړې،
هغه خُدايان چې هغوئ نهٔ دى پېژندلى،
هغه خُدايان چې اوس اوس راوتلى دى چې ستاسو پلار نيکهٔ د دې نه هيڅ کله نهٔ دى يرېدلى،
۱۸هغوئ خپل خُدائ پاک خپل خلاصوُونکے هېر کړو،
چا چې هغوئ له ژوند ورکړے وو.
۱۹کله چې مالِک خُدائ دا وليدل، هغه په قهر وو
اؤ د خپلو زامنو اؤ لُوڼو نه مُنکر شو.
۲۰هغهٔ ووئيل، ”زهٔ به د هغوئ نه مخ واړوم،
بيا به زهٔ وګورم چې په هغوئ باندې څهٔ کېږى،
ځکه چې هغه يو ضدى نسل دے، څوک چې بې‌وفا دى.
۲۱د خپلو غلطو بُتانو په وجه هغوئ زهٔ په قهر کړے يم،
د بې‌کاره معبُودانو په وجه هغوئ زما غېرت راپاروليے دے،
زهٔ به هغوئ د هغه خلقو په وجه په حسد کړم څوک چې خلق نهٔ دى.
نو زهٔ به د يو کم عقل قوم په ذريعه هغوئ په قهر کړم،
۲۲زما قهر به د اور په شان لمبې ووهى

اؤ په زمکه باندې هر څيز به وسوزوی.
دا به لاندې دُنيا ته ورسېږی
اؤ د غرُونو بېخُونه به تباه کړی.
[۲۳]زهٔ به په هغوئ باندې نه ختمېدُونکی آفتُونه راولم
اؤ د هغوئ خِلاف به خپل ټول غشی اِستعمال کړم.
[۲۴]هغوئ به د لوږې اؤ تبې نه مړهٔ شی،
هغوئ به په دې سختو وباګانو مړهٔ شی.
زهٔ به ځنګلی ځناور ورولېږم چې په هغوئ حمله وکړی،
اؤ زهرژن ماران به ورولېږم چې هغوئ وچيچی.
[۲۵]د جنګ په وجه به په کُوڅو کښې مړی پراتهٔ وی،
په کورُونو کښې به يره وی.
پېغلې اؤ ځوانان به مړهٔ شی،
نهٔ به ماشُومان اؤ نهٔ به سپين‌ګيری بچ شی.
[۲۶]ما به هغوئ بېخی تباه کړی وی،
نو هيڅ څوک به هغوئ نهٔ يادوی.
[۲۷]خو د هغوئ دُښمنان ما داسې لافو وهلو ته پرې نهٔ ښودل
چې هغوئ زما خلقو له شکست ورکړے وے،
ځکه چې هغوئ ما په خپله ختم کړی دی.“
[۲۸]اِسرائيل يو داسې قوم دے چې شعُور نهٔ لری،
هغوئ بېخی عقل نهٔ لری.
[۲۹]کهٔ هغوئ هوښيار وے اؤ په دې باندې پوهېدلے،
اؤ کهٔ چې هغوئ په خپل انجام باندې پوهه شی.
[۳۰]ولې زرو کسانو د يو کس نه شکست وخوړو،
اؤ ولې لسو زرو صِرف دوه کسانو نه شکست وخوړو؟
مالِک خُدائ، د هغوئ خُدائ پاک، هغوئ پرېښی دی،
خُدائ تعالٰی د هغوئ نه مخ اړولے دے.
[۳۱]د هغوئ دُښمنانو ته پته ده چې د هغوئ معبُودان کمزوری دی،
د اِسرائيليانو د خُدائ پاک په شان طاقتور نهٔ دی.

۳۲د هغوئ دُښمنان د صُدوم اؤ عُموره په شان خراب شوی دی،
هغوئ د داسې باغُونو په شان دی چې تراخهٔ اؤ زهرژن انګُور نیسی،
۳۳د داسې شرابو په شان چې د مارانو د زهرو نه جوړ وی.
۳۴د مالِک خُدائ په یاد دی چې د هغوئ دُښمنانو څهٔ کړی دی،
هغه د صحیح وخت اِنتظار کوی چې هغوئ له سزا ورکړی.
۳۵مالِک خُدائ به بدله واخلی اؤ هغوئ له به سزا ورکړی،
هغه وخت به راشی چې هغوئ راوغورزیږی،
د هغوئ د تباهئ ورځ نزدې ده.
۳۶مالِک خُدائ به خپل خلق بچ کړی
کله چې هغه ووینی چې د هغوئ طاقت ختم شو.
هغه به په هغوئ رحم وکړی څوک چې د هغهٔ خِدمت کوی،
کله چې وګوری چې هغوئ څومره بېمددګاره دی.
۳۷نو مالِک خُدائ به د خپلو خلقو نه تپوس وکړی،
هغه تکړه معبُودان چرته دی چې تاسو پرې یقین لرلو؟
۳۸تاسو د خوراک د پاره هغوئ له د خپلو قربانو وازګه ورکوله
اؤ د څښلو د پاره مو ورته شراب پېش کول.
اوس پرېږدئ چې هغوئ راشی اؤ ستاسو مدد وکړی،
پرېږدئ چې هغوئ ستاسو بچ کولو د پاره رامنده کړی.
۳۹زهٔ اؤ یواځې زهٔ خُدائ پاک یم،
بل یو هم حقیقی خُدائ نشته.
زهٔ مړهٔ کول اؤ ژوندی کول کوم، زهٔ زخمی کول اؤ روغول کوم،
اؤ هیڅ څوک زما د کارُونو مُخالفت نهٔ شی کولے.
۴۰څنګه چې په حقیقت سره زهٔ ژوندے خُدائ پاک یم،
زهٔ خپل لاس اُوچتوم اؤ زهٔ قسم خورم
۴۱چې زهٔ به خپله ځلېدُونکې تُوره تېره کړم
اؤ وبه ګورم چې اِنصاف وشو.
زهٔ به د خپلو دُښمنانو نه بدل واخلم
اؤ هغوئ له به سزا ورکړم چې څوک زما نه نفرت کوی.

[۴۲] زما غشی به د هغوئ په وینه کښې ډُوب شی،
اؤ زما تُوره به هغه ټول ووژنی څوک چې زما مُخالفت کوی.
څوک چې زما خِلاف جنګ کوی زۀ هغه یو کس هم نۀ پرېږدم.
تر دې پورې چې زخمیان اؤ قېدیان به هم مړۀ شی.
[۴۳] قومُونو! تاسو د مالِک خُدائ د خلقو صِفت وکړئ،
مالِک خُدائ هغه هر چا له سزا ورکوی چې څوک هغوئ ووژنی.
هغه د خپلو دُښمنانو نه بدله اخلی
اؤ د خپلو خلقو د زمکې کفاره ادا کوی.“
[۴۴] مُوسیٰ اؤ د نون زوئ یشوَع د دې حمد ټولې خبرې بیان کړې، د دې د پاره چې د اِسرائیلو خلق یې واوری.

د حضرت مُوسیٰ وصیت

[۴۵] کله چې مُوسیٰ د خُدائ پاک خبرې د خلقو سره ختمې کړې، [۴۶] هغۀ دا هم ووئیل: ”ما چې نن کُومې خبرې تاسو سره کړی دی دا ټولې په زړۀ کښې واچوئ. د یو حُکم په توګه یې خپلو بچو ته وښایئ چې هغوئ د دې نصیحتُونو هره خبره ومنی. [۴۷] دا د لار ښودنې هسې تشې خبرې نۀ دی، دا ستاسو د ژوند خبرې دی. دا ومنئ نو تاسو به په هغه وطن کښې ډېره موده تېره کړئ چې د اُردن سیند نه پورې دے اؤ تاسو یې قبضه کوئ.“ [۴۸] هم په هغه ورځ مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، [۴۹] ”د موآب په وطن کښې د عباریم غرُونو ته لاړ شه چې د یریحو ښار ته مخامخ دے، د نبُو غرۀ ته وخېژه اؤ د کنعان وطن ته وګوره کُوم چې زۀ اِسرائیلیانو له ورکوم. [۵۰] تۀ به په هغه غر باندې مړ شې لکه څنګه چې ستا ورور هارُون د حُور په غرۀ باندې مړ شوے وو، [۵۱] ځکه چې د بنی اِسرائیلو په مخکښې تاسو دواړو زما سره بې وفائی وکړه. کله چې تاسو د صین په صحرا کښې چې د قادِس ښار سره نزدې دے، د مریبه د چینو سره وئ، نو د خلقو په مخکښې تاسو زما سپکاوے وکړو. [۵۲] تاسو به د یو لرې ځائ نه هغه وطن وګورئ، خو تاسو به هغه وطن ته ورننه نۀ وځئ کُوم چې زۀ بنی اِسرائیلو له ورکوم.“

د حضرت مُوسیٰ بنی اِسرائیلو د پاره برکت غوښتل

۳۳ [۱]دا هغه برکتُونه دی چې د خُدائ پاک پېغمبر مُوسیٰ يې د خپل
مرګ نه مخکښې د بنی اِسرائيلو د پاره اِعلان وکړو.

[۲]هغهٔ ووئيل: ”مالِک خُدائ د سينا غر نه راغلو،
هغه په ادوم باندې د نمر په شان راوختلو
اؤ د فاران غر نه په خپلو خلقو باندې وځلېدو.
لس زره فرِښتې د هغهٔ سره وې،
اؤ په ښی لاس کښې يې د اور لمبه وه.
[۳]مالِک خُدائ د خپلو خلقو سره مينه کوی
اؤ د هغه خلقو ساتنه کوی څوک چې د هغهٔ وی.
نو مُونږ په هغهٔ پسې روان يُو
اؤ د هغهٔ حُکمونه منُو.
[۴]د هغهٔ قانُون منُو چې مُوسیٰ مُونږ له راکړے دے،
چې دا زمُونږ د قوم د ټولو نه قيمتی سرمايه ده.
[۵]مالِک خُدائ د خپلو خلقو اِسرائيليانو بادشاه شو
کله چې د هغوئ قبيلې اؤ مشران يو ځائ راغونډ وُو.“
[۶]مُوسیٰ د روبين قبيلې په باره کښې داسې ووئيل:
”روبين دې ژوندے وی اؤ هيڅ کله دې نهٔ مری،
اګرچې د هغوئ خلق لږ دی.“
[۷]د يهُوداه قبيلې په باره کښې هغهٔ ووئيل:
”مالِکه خُدايه! د مدد د پاره د هغوئ چغې واوره،
هغوئ يو ځل بيا د نورو قبيلو سره يو مُوټے کړه.
مالِکه خُدايه! د هغوئ د پاره وجنګېږه،
اؤ د هغوئ د دُښمنانو خِلاف د هغوئ مدد وکړه.“
[۸]د ليوی قبيلې په باره کښې هغهٔ ووئيل:
”مالِکه خُدايه! تهٔ خپله رضا د اُوريم اؤ تميم په ذريعه څرګندوی
د خپلو وفادارو خِدمتګارانو، ليويانو په ذريعه،
هغوئ تا په مسه کښې وآزمائيل

اؤ د مريبه چينو سره دې رېښتُونى ثابت کړل.
۹هغوئ تا ته د مور پلار، وړُونو اؤ بچو نه هم زياته وفادارى وښودله.
هغوئ ستا حُکمونه ومنل
اؤ هغوئ ستا د تړون وفادار وُو.
۱۰هغوئ به ستا خلقو ته وښائى چې ستا د قانُون تابعدارى وکړى،
هغوئ به ستا په قُربانګاه باندې قُربانۍ پېش کړى.
۱۱مالِکه خُدايه! د هغوئ د قبيلې مدد وکړه چې تکړه شى،
د هغوئ د کارُونو نه خوشحاله شه.
د هغوئ دُښمنان ختم کړه،
اؤ هغوئ مۀ پرېږده چې بيا سر راپورته کړى.“
۱۲د بنيامين قبيلې په باره کښې هغۀ ووئيل:
”دا هغه قبيله ده چې مالِک خُدائ ورسره مينه کوى اؤ ساتنه يې کوى،
هغه ټوله ورځ د هغوئ حِفاظت کوى،
اؤ هغه د هغوئ په مېنځ کښې اوسېږى.“
۱۳د يُوسف قبيلې په باره کښې هغۀ ووئيل:
”مالِک خُدائ دې د باران سره د هغوئ وطن له برکت ورکړى
اؤ لاندې د زمکې نه د اوبو برکت ورکړى.
۱۴مالِک خُدائ دې د هغوئ وطن له په نمر پَخو شوو مېوو سره برکت ورکړى،
د هغوئ وطن دې د هر مُوسم د ډېرو ښو مېوو سره ښۀ کړى.
۱۵د هغوئ پخوانى غرُونه دې د ښو مېوو په ونو باندې شنۀ شى.
۱۶د هغوئ وطن دې د ټولو نعمتُونو نه ډک شى،
مالِک خُدائ دې د خپل خېر سره هغوئ له برکت ورکړى،
هغۀ د سوزېدُونکې بُوټى نه خبرې وکړې.
دا برکتُونه دې د يُوسف په قبيله باندې نازل شى،
ځکه چې هغه د خپلو وړُونو نه اُوچت وو.
۱۷يُوسف د غوَيى په شان طاقت لرى،
د ځنګلى غوَيى د ښکرو په شان دے.

د هغهٔ ښکرُونه د منشه زرګُونو خلق دی
اؤ د اِفرائیم لس زرګُونه خلق دی.
د دې ښکرو سره هغه قومُونه وهی
اؤ د دُنیا آخری سرُونو ته یې رسوی.“
۱۸ د زبولون اؤ یساکار قبیلو په باره کښې هغهٔ ووئیل:
”زبولون دې په سمندری کاروبار کښې مالداره شی،
اؤ د یساکار دولت دې په کور کښې زیات شی.
۱۹ هغوئ مُسافر خپلو غرُونو ته رابلی
اؤ هلته صحیح قُربانۍ پېش کوی.
هغوئ ته د آباد سمندر نه دولت ملاوېږی
اؤ د شګو نه ورته پټه خزانه ملاوېږی.“
۲۰ د جاد قبیلې په باره کښې هغهٔ ووئیل:
”د خُدائ پاک ثناء صِفت دې وی، چا چې د هغوئ علاقه لویه کړه.
جاد د زمری په شان اِنتظار کوی
چې د ښکار مټ اؤ کوپړۍ غوڅه کړی.
۲۱ هغوئ د ځان د پاره د ټولو نه ښه زمکه واخستله،
د یو مشر برخه د هغوئ په حواله شوه.
هغوئ د مالِک خُدائ حُکمونه اؤ قانُون ومنلو
کله چې د اِسرائیلیانو مشران یو ځائ راغونډ وُو.“
۲۲ د دان قبیلې په باره کښې هغهٔ ووئیل:
”دان د یو ځوان زمری په شان دے،
چې د بسن نه ټوپ وهی.“
۲۳ د نفتالی قبیلې په باره کښې هغهٔ ووئیل:
”د نفتالی سره د مالِک خُدائ د نېکۍ ډېر برکت دے،
د هغوئ وطن به په جنُوب کښې د ګلیل ډنډ پورې رسېږی.“
۲۴ د آشر قبیلې په باره کښې هغهٔ ووئیل:
”آشر ته د نورو قبیلو نه زیات برکت ورکړے شوے دے.
هغه به په خپلو وړُونو کښې د ټولو نه ګران وی،
اؤ د زیتُونو ونې به د هغهٔ په وطن کښې ښې ډېرې وی.

[25]د هغهٔ د ښارُونو دې د اوسپنې په دروازو سره حِفاظت وشی،
اؤ هغه دې همېشه په آمن کښې ژوند تېروی.“
[26]اے اِسرائیلیانو! ستاسو د خُدائ پاک په شان خُدائ نشته،
د خپل شان سره هغه پاس په آسمان کښې دے،
ستاسو د مدد د پاره هغه په ورېځو سور راځی.
[27]خُدائ پاک همېشه ستاسو د حِفاظت ځائ دے،
د هغهٔ ابدی قُوت به ستاسو مدد کوی.
تاسو چې مخ په وړاندې ځئ نو هغه ستاسو دُښمنان شړی،
اؤ تاسو ته یې ووئیل چې هغوئ ټول تباه کړئ.
[28]نو د یعقُوب اولاده! په آمن سره اوسېږئ،
په هغه وطن کښې په حِفاظت کښې اوسئ چې د غلې اؤ د انګُورو د شرابو نه ډک دے،
چرته چې د آسمان نه پرخه زمکه اوبهٔ کوی.
[29]اِسرائیلیانو! تاسو څومره خوشحاله یئ.
ستاسو په شان هیڅ څوک هم نشته،
یو داسې قوم چې مالِک خُدائ خلاصُون ورکړے دے.
مالِک خُدائ په خپله ستاسو ډال اؤ ستاسو تُوره دے،
چې ستاسو حِفاظت وکړی اؤ تاسو له فتح درکړی.
ستاسو دُښمنان به راشی اؤ د رحم د پاره به سوال کوی،
اؤ تاسو به هغوئ د خپو لاندې کړئ.

د حضرت مُوسیٰ په حق رسېدل

۳۴

[1]بیا مُوسیٰ د موآب د مېدانُونو نه د نبُو غرهٔ ته وختلو، یعنې د پِسګه
غر سر ته چې یریحو ته مخامخ دے، اؤ هلته مالِک خُدائ هغهٔ ته
هغه ټول وطن وښودلو: د دان ښار پورې د جِلعاد علاقه یې ورته وښودله، [2]د
نفتالی ټوله علاقه، د اِفرائیم اؤ منشه علاقې، د مدیتران سیند پورې د یهُوداه
علاقه، [3]د صحرا برخه، اؤ هغه مېدان چې د ضُغر نه د یریحو پورې رسېږی،

چې د کهجُورو د ونو ښار دے. ۴بیا مالِک خُدائ مُوسیٰ ته ووئیل، "دا هغه
وطن دے چې ما د دې وعده د اِبراهیم، اِسحاق اؤ یعقُوب سره کړې ده چې د
هغوئ اولاد له به یې ورکوم. ما د دې کتلو ته پرېښودې خو هلته تلو ته به دې
نۀ پرېږدم." ۵نو چې څنګه مالِک خُدائ وئیلی وُو چې مُوسیٰ د مالِک خُدائ
خِدمت کوُونکے به د موآب په وطن کښې مری نو هم هغسې وشول. ۶نو هغۀ
هغه د بیت فعور ښار ته مخامخ د موآب په وطن کښې په یو مېدان کښې ښخ
کړو، خو تر ننه پورې د هغۀ د ښخېدو صحیح ځائ پته هیچا ته نشته. ۷مُوسیٰ
د یو سل اؤ شلو کالو په عُمر کښې وفات شو، هغه په هغه وخت هم د مخکښې
په شان تکړه وو اؤ د هغۀ د سترګو نظر ټیک وو. ۸بنی اِسرائیل دېرش ورځې
د موآب په مېدانُونو کښې په هغۀ پسې غمژن وُو، ۹د نون زوئ یشوَع د اِلهامی
حِکمت نه ډک شو، ځکه چې مُوسیٰ هغه مُقرر کړے وو چې د هغۀ په ځائ
کار کوی. بنی اِسرائیلو د یشوَع تابعداری وکړه اؤ هغه حُکمونه یې پُوره کړل
چې مالِک خُدائ د مُوسیٰ په ذریعه هغوئ له ورکړی وُو. ۱۰نو په اِسرائیلیانو
کښې هیڅ کله د مُوسیٰ په شان پېغمبر نۀ دے پېدا شوے، چې مالِک خُدائ
مخامخ د هغۀ سره خبرې وکړې، ۱۱په ټولو اِسرائیلیانو کښې د مُوسیٰ په شان
بل یو پېغمبر نۀ هم وو چې په مِصر کښې د فِرعون، د هغۀ د ټولو درباریانو اؤ
د هغۀ د ټول وطن خِلاف داسې مُعجزې اؤ عجیبه عجیبه کارُونه وکړی. ۱۲بل
یو پېغمبر هم داسې لوئ لوئ اؤ یروُونکی کارُونه نۀ دی کړی لکه چې مُوسیٰ
د ټولو اِسرائیلیانو په وړاندې وکړل.